

DECRET

XX/2016 de XX de XXXXX, de reglament de turisme de Catalunya.

Preàmbul

D'ençà la meitat de segle XX fins als nostres dies, el turisme ha esdevingut progressivament una activitat estratègica en el desenvolupament econòmic i social de Catalunya i el posicionament mundial del nostre país com a destinació turística de qualitat i alt valor afegit.

Conscients de la importància del turisme, les administracions i agents turístics catalans disposen d'un escenari complet de planificació estratègica del turisme a Catalunya. Així, al Pla estratègic de turisme de Catalunya (2005-2010) l'ha seguit el Pla estratègic de turisme 2013-2016 i les Directius nacionals de turisme de Catalunya 2020, documents aprovats pel Govern mitjançant Acord de data 4 de juny de 2013. Així mateix, l'Agència Catalana de Turisme s'ha dotat d'un Pla de màrqueting turístic de Catalunya 2013-2015, instrument inèdit i innovador de planificació i programació de la política de promoció turística a Catalunya. Aquests dos plans integren el Pla de turisme de Catalunya 2013-2020, eina de planificació al servei de la consolidació a Catalunya d'un model turístic de competitivitat sostenible.

Cal tenir present que l'evolució del fenomen turístic a Catalunya ha estat intrínsecament vinculada a l'increment de la seva complexitat, transversalitat i intensa imbricació en àmbits materials, sectorials i econòmics molt diversos. Aquesta visió polièdrica del fet turístic obliga, també en el camp jurídic, a la presa en consideració de l'impacte del conjunt de l'ordenament jurídic en la consolidació del model turístic estratègic, així com de la incidència de la regulació turística en la realitat territorial i comunitària de la destinació i la seva adequada inserció, sota criteris d'idoneïtat.

La transversalitat del turisme, la valoració de l'impacte i la incidència de la seva activitat en el territori i en la comunitat d'acollida, així com la complexitat i multisectorialitat en l'aprehensió del fenomen, són elements que determinen, necessàriament, l'enfocament tècnic-jurídic del present Decret. La disposició reglamentària procura, davant aquest escenari, i en el marc de la Llei 13/2002, de 21 de juliol, de Turisme de Catalunya, dotar la normativa sectorial turística vigent a Catalunya de la major claredat i integració possibles. Aquesta missió ha de facilitar una correcta interpretació sistemàtica de la normativa turística *ad intra*, en forma tal que garanteixi la coherència regulatòria de tot allò que hom considera indispensable ordenar sota un prisma sectorial turístic propi i perfectament delimitat. Aquesta nova ordenació s'impulsa, així mateix, d'acord amb el principi de raonabilitat, tot procurant l'equilibri entre la necessària estabilitat de tota norma jurídica i la premissa indestruïble de la seva actualització permanent, com correspon a la regulació d'un àmbit socioeconòmic extraordinàriament dinàmic i versàtil com és el turisme i llurs activitats vinculades.

No menys important que la garantia de la congruència interna de la normativa sectorial turística és la dimensió *ad extra* de la norma com a garantia, en aquest darrer cas, del seu imprescindible encaix amb el conjunt de l'ordenament jurídic que incideix i conflueix en el desenvolupament dels factors i elements que conformen la cadena de valor del turisme al nostre país. El fet turístic no és aliè a la configuració que l'hi determinen les diverses regulacions multisectorials vigents a Catalunya en àmbits materials com la protecció del patrimoni natural i cultural, ordenació territorial i urbanística, el medi ambient, l'ordenació del litoral, la mobilitat i el transport, els règims d'intervenció administrativa de les activitats econòmiques i de règim local, la salut i seguretat públiques, l'accessibilitat, els serveis de la societat de la informació, la indústria agroalimentària, l'ordenació dels serveis culturals, la comercialització electrònica de béns i serveis, etc.

L'estratègia d'integració de la normativa turística d'aplicació a Catalunya va iniciar-se amb l'aprovació del Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, que va suposar la refosa, actualització i integració en una sola norma de tretze disposicions reglamentàries vigents fins a l'entrada en vigor del Decret. En línia d'aquesta racionalització i aprimament del cos normatiu d'aplicació en l'àmbit del turisme a Catalunya, el Decret 159/2012, de 20 de novembre d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic, va suposar la fusió i actualització de dos decrets vigents fins al moment, el propi Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i el Decret 164/2010, de 9 de novembre, d'habitatges d'ús turístic. Amb el present Decret, la integració normativa turística d'aplicació a Catalunya culmina el seu procés, tot refont set disposicions normatives vigents avui dia en l'àmbit del turisme a Catalunya: Decret 66/2014, de 13 de maig, de regulació dels Serveis d'Informació, Difusió i Atenció

Turística de Catalunya, Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic, Decret 161/2013, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Fons per al Foment del Turisme, Ordre EMO/418/2012, de 5 de desembre, d'estructuració del sistema català de qualitat turística, Decret 46/2010, de 30 de març, pel qual es crea la Comissió Interdepartamental de Turisme, Decret 420/2011, de 20 de desembre, de creació de la Taula de Turisme de Catalunya i Decret 52/1997, de 4 de març, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria turística.

En coherència amb aquest ànim de racionalització, idoneïtat sistemàtica i capacitat de permanent actualització de la norma, el present Decret opta per adoptar la tècnica legislativa pròpia del sistema de codificació francès i neerlandès, importat en el nostre dret intern pel Codi Civil català i el Codi de consum. Així, amb ànim de configurar un veritable Codi turístic català, l'estructuració del reglament en llibres, títols, capítols i seccions permet una relació d'articulat coherent amb aquesta identificació que ajuda la localització, lectura, anàlisi i contextualització dels continguts i disposicions de la norma, així com la seva permanent actualització. Per tal de possibilitar aquesta flexibilitat i actualització continuada, el reglament de turisme opta per emprar un sistema de numeració decimal, de manera que els articles es marquen amb dos números separats per un guionet. El primer número té tres xifres, que es refereixen, respectivament, al llibre, al títol i al capítol, i que indiquen, per tant, el lloc que ocupa l'article en el marc del Codi.

Així mateix, tan útil es presenta aquest decret en l'assoliment de fites de racionalització i clarificació de la normativa sectorial turística com en la consolidació de l'estratègia de reducció dels costos regulatoris a l'activitat econòmica, en el nostre cas, de prestació de serveis turístics. En aquest sentit, el present reglament adequa a l'àmbit sectorial turístic els règims d'intervenció administrativa a l'activitat d'allotjament turístic definits per la Llei 16/15, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, tot dotant-los de la completesa necessària que exigeix el principi de seguretat jurídica, d'intervenció administrativa mínima i responsabilitat dels titulars de les activitats. Aquest esforç per la simplicitat i la reducció i eliminació de tràmits innecessaris en termes de raons d'interès general atén a les determinacions previstes en la "Guia de Bones Pràctiques per a l'elaboració i la revisió de normativa amb incidència en l'activitat econòmica", aprovades per Acord del Govern de 13 d'abril de 2010, en compliment del Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica. Aquesta determinació dona continuïtat a la tendència iniciada de desregulació turística d'activitats que, malgrat poder ésser molt rellevants des del punt de vista de la qualitat turística i valor afegit de la destinació, estan suficientment reglades per normatives sectorials diverses. Parlem, a mode d'exemple, dels establiments de restauració, les activitats físico-esportives en el medi natural o els parcs aquàtics. Davant la rellevància d'aquests i molts d'altres equipaments i/o activitats d'interès turístic (art. 60 de la Llei de Turisme de Catalunya), la política turística del Govern ha de desenvolupar les funcions de planificació, programació, creació i foment d productes turístics i llur promoció, finalment, essent l'àmbit d'ordenació, per aquests cassos, innecessària i supèrflua, amb risc evident d'inflació del cos normatiu de subjecció d'aquests establiments, equipaments i activitats.

El Decret s'estructura en llibres, títols, capítols i seccions. Nou disposicions addicionals, set transitòries, una derogatòria i una final completen la reglamentació aprovada pel Decret, juntament amb sis annexos referents als requisits tècnics i de serveis de les diferents tipologies d'establiments i equipaments turístics sota l'empara de la nova regulació.

El llibre primer comprèn la regulació de caire general i s'estructura en tres títols. Les disposicions preliminars del títol 1 versen entorn de l'objecte i àmbit d'aplicació del nou reglament. El títol 2 regula el sistema d'intervenció de les administracions en l'activitat d'allotjament turístic d'acord amb el règim d'intervenció establert per la recent Llei 16/2015: presentació de Declaracions responsables i Comunicacions prèvies; i extensió del règim d'intervenció mínima a les activitats que no són incloses a la Llei de simplificació amb exclusió d'àmbits d'autorització prèvia, expressa o tàcita, sempre que no estiguin previstos en normes amb rang de Llei, i amb especial atenció a les autoritzacions tàcites, motiu pel qual es fa una interpretació autèntica a partir de les definicions de tècnic competent i certificat tècnic justificatiu. En coherència amb aquesta adequació al règim d'intervenció administrativa definit per la Llei 16/15, de 21 de juliol, el reglament delimita un veritable règim d'accés immediat a l'activitat a partir de la presentació davant la Finestreta Única Empresarial (FUE), sens perjudici d'allò que preveu la Disposició Transitòria Tercera de la Llei 16/15, de 21 de juliol, de la declaració responsable o comunicació d'inici prèvia de l'activitat. S'exclou expressament, en

coherència amb aquest marc jurídic, cap intervenció prèvia (actes de control favorables, actes de comprovació, etc.) a la seva posada en funcionament que no vingui exigida per norma amb rang de llei, com ara la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis. Aquesta exclusió de tota intervenció, comprovació, verificació o autorització, explícita o tàcita, de caràcter previ de l'activitat d'allotjament turístic que no vingui fonamentada en una disposició normativa amb rang de llei no condiona, òbviament, la potestat de control "ex post" que els diferents àmbits territorials i sectorials de l'administració pública d'incidència en l'activitat es reservin en exercici legítim de les seves competències. El present reglament opta, així mateix, per la definició d'un règim d'intervenció de l'activitat d'establiments d'allotjament turístic superior a 20 places, supòsit no previst en la Llei 16/15, de 21 de juliol ni en la normativa de prevenció i control ambiental de les activitats, tot estenent el règim de comunicació d'inici d'activitat previst en la Llei 16/15 per als establiments d'allotjament turístic amb capacitat igual o inferior a 20 places, amb la salvedat de la intervenció prèvia, aquí sí, de l'administració de seguretat, prevenció i extinció d'incendis, estipulada en la pròpia Llei 3/2010, de 18 de febrer.

Cal recordar que arrel de la modificacions introduïdes per la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives a la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, tots els establiments d'allotjament turístic, excepte càmpings, van quedar exclosos del seu àmbit de subjecció, atesa la seva manca d'incidència ambiental de les activitats mediambientals. L'activitat dels allotjaments turístics, excepte la dels càmpings, és innòcua perquè no resulta molesta, insalubre, nociva o perillosa per a les persones ni per al medi ambient, d'acord amb la definició d'activitats innòcues inclosa en el catàleg de la pròpia Llei 16/15, de 21 de juliol. La seva manca d'impacte justifica que en el seu règim d'habilitació s'apliquin mesures de simplificació administrativa, d'acord amb el principi d'intervenció mínima previst a l'article 33 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. En aquest sentit, la Llei de turisme de Catalunya preveu la declaració responsable com a mitjà d'habilitació comú per a tots els allotjaments turístics, excepte per als habitatges d'ús turístic. El nou règim d'intervenció definit per la Llei 16/2015, el qual preveu la declaració responsable per a l'habilitació dels habitatges d'ús turístic i dels establiments de turisme rural, així com la comunicació prèvia per a l'habilitació dels hotels i allotjaments similars de capacitat igual o inferior a 20 places, fa convenient clarificar definitivament i homogeneïtzar el règim d'habilitació en l'àmbit d'activitat dels allotjaments turístics. Així doncs, per primer cop, el Govern de la Generalitat de Catalunya afronta globalment i de forma sistematitzada, un procés d'habilitació administrativa de l'activitat d'allotjament turístic, en tota la seva extensió, i aprofundeix en l'eliminació de càrregues administratives, tot exclouent tràmits d'autorització explícita o encoberta prèvia a l'inici de l'activitat que no vinguin recolzats per disposicions normatives amb rang de llei. Així doncs, el reglament de turisme de Catalunya dona compliment, en el marc sectorial d'ordenació turística, al manament de la Disposició Addicional Primera de la Llei 16/15 d'adequació de les normatives sectorials a les disposicions de la llei en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor.

En aquest context, cal advertir que la declaració responsable de compliment de la normativa turística que preveu l'article 38.2 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de Turisme de Catalunya pels establiments d'allotjament turístic no és una declaració responsable integral per l'habilitació de l'inici de l'activitat d'un establiment d'allotjament turístic, en el sentit que a l'efecte li confereix l'article 35 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. La declaració responsable definida per la normativa sectorial turística vigent és, exclusivament, de compliment de normativa turística. Aquesta declaració de compliment de la normativa turística no pressuposa l'habilitació d'inici de l'activitat en establiments d'allotjament turístic. D'acord amb el règim jurídic vigent, la declaració responsable de compliment de la normativa sectorial turística s'insereix en el procediment administratiu establert per la normativa municipal i procedimental d'aplicació per l'habilitació de l'inici de l'activitat "de l'ajuntament competent", que no és la sectorial turística. Es consolida, així, definitivament, un únic tràmit omnicomprensiu de declaració responsable o comunicació d'inici, segons la tipologia d'allotjament, per l'habilitació del conjunt de l'activitat, en tota la seva integritat, tot adequant-se a la naturalesa del tràmit que a l'efecte disposen els articles 35 i 36 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en definir l'abast de la declaració responsable i la comunicació i els principis i criteris informadors establerts en l'article 1 de la Llei 16/15, de 21 de juliol.

Cal indicar que la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica té per objecte la

“simplificació administrativa en l'exercici de les activitats econòmiques”, no exclusivament de les activitats innòcues a què es refereix específicament el Capítol II del Títol II de la Llei. Així, l'article 5.2 de la Llei disposa: Els mecanismes d'intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica són, amb caràcter general, la declaració responsable i la comunicació prèvia. Atès el rang normatiu de la Llei 16/15, de 21 de juliol, només una norma amb idèntic rang, fonamentada en raons imperioses d'interès general, pot establir un règim autoritzatori previ per una activitat econòmica diferent al règim d'accés immediat a l'activitat, ja sigui la declaració responsable o la comunicació prèvia. És per aquest motiu que el present reglament estén al conjunt d'activitats d'establiments d'allotjament turístic el règim d'intervenció administrativa de comunicació d'inici d'activitat previst, de forma expressa i explícita, per la Llei 16/15 als establiments de capacitat inferior o igual a 20 places. La declaració responsable de compliment de normativa turística prevista a la normativa sectorial turística no reuneix les característiques ni té els efectes previstos a la Llei 26/2010, del 3 d'agost, en el sentit de règim jurídic habilitant a l'inici de l'activitat. L'article 36 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, “s'entén per comunicació prèvia el document subscrit per la persona interessada amb què posa en coneixement de l'Administració pública competent fets o elements relatius a l'exercici d'un dret o a l'inici d'una activitat, tot indicant els aspectes que el poden condicionar, i que s'acompanya, si escau, de la documentació necessària per al seu compliment de conformitat amb el que estableix la normativa sectorial”. D'aquest redactat es desprèn un factor molt rellevant i que ha de ser pres necessàriament en consideració cares a la determinació en el futur reglament de turisme de Catalunya d'un règim d'intervenció administrativa per als establiments d'allotjament turístic de capacitat superior a 20 persones clar i precís: el règim de comunicació d'inici de l'activitat definit en l'article 36 és l'únic règim d'accés immediat a l'activitat que admet adjuntar documentació complementària, a diferència de la declaració responsable. D'acord amb la definició de l'article 35 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, la declaració responsable no pot venir acompanyada de cap documentació complementària. Després de l'exclusió expressa de l'àmbit de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats dels establiments d'allotjament turístic duta a terme per la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, el procediment administratiu d'habilitació per les activitats en establiments d'allotjament turístic restava orfe d'adscripció a un règim d'intervenció concret i específic, a aquest efecte. Aquest buit legal, és entomat per la Llei 16/15, de simplificació administrativa, tant pel que fa a les activitats innòcues regulades en el Capítol II del Títol II com per les activitats no innòcues (pel nostre cas concret, els establiments d'allotjament turístic amb capacitat superior a 20 places), cobertes per la referència als règims d'intervenció administrativa d'accés immediat a l'activitat previstos en el seu article 5.2. I entre la dicotomia que el futur reglament de turisme disposi un o altre règim, cal advertir de la no conformitat a dret en entendre i estendre, mitjançant el futur reglament de turisme, i d'acord amb una interpretació excessivament literal i formal de la Llei de Turisme de Catalunya, un règim de declaració responsable per l'accés a l'exercici de l'activitat per a establiments d'allotjament turístic de capacitat superior a 20 persones que portaria a l'absurd jurídic segons el qual un establiments d'allotjament turístic de capacitat inferior a 20 places s'habilitaria a través d'un règim de comunicació d'inici d'activitat i un de capacitat igual o superior per declaració responsable. A més a més, el règim de declaració responsable és incompatible, a més a més, amb l'exigència de documentació tècnica i informe favorable de l'administració competent en matèria de prevenció, control i extinció d'incendis que exigeix la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis. És per aquest motiu que cal interpretar la Llei de Turisme de Catalunya en un sentit no contradictori amb la Llei de 16/15, de 21 de juliol, de simplificació administrativa i entendre directament aplicable els nous règims d'intervenció definits per aquesta norma.

Amb aquest model de legalització de les activitats d'allotjament turístic s'aconsegueix anivellar, al seu torn, les càrregues entre els allotjaments tradicionals i les noves formes d'allotjament, les quals hauran de complir els requisits tècnics i els controls posteriors proporcionats a la seva entitat, sense necessitat de cap tràmit d'autorització i informació prèvia, excepte els previstos en norma amb rang de llei, fonamentats per raons imperioses d'interès general, tot preveient un marc normatiu coherent, en aquest punt, amb l'Acord de Govern per 44/2016, de 5 d'abril, per al desenvolupament de l'economia col·laborativa a Catalunya i de creació de la Comissió Interdepartamental de l'Economia Col·laborativa així com amb la Directiva de Serveis.

Amb l'objectiu de dotar de transparència i seguretat jurídica als agents públics i privats que intervenen en el desenvolupament i control de l'activitat econòmica d'allotjament turístic, la disposició addicional segona remet a l'aprovació pel Departament competent en matèria de turisme del catàleg de requisits substantius i tràmits d'intervenció administrativa multisectorials exigibles a l'activitat d'allotjament turístic. Aquest catàleg serà publicat i accessible a través de l'espai web del Departament, en el portal www.gencat.cat. En seguiment de l'estratègia de reducció de costos regulatoris a l'activitat econòmica, aquest catàleg també haurà de comprendre les mesures de minimització de les càrregues substantives a l'activitat econòmica, essent aquesta, necessàriament, l'adequada i proporcionada a la finalitat o raó d'interès general que la justifica i que la pugui atendre eficaçment amb el grau mínim d'impacte possible en l'activitat econòmica i llur titular. Amb aquesta acció coordinada de disminució de les càrregues administratives i substantives que incideixen en la posada en funcionament i exercici de l'activitat d'allotjament turístic, el Govern consolida una estratègia efectiva de reducció de costos regulatoris a aquesta activitat econòmica estratègica per al nostre país i en millora llur competitivitat, especialment la dels emprenedors, petita i mitjana empresa, en coherència amb la visió continguda en la Comunicació de la Comissió europea "Small Business Act" per Europa, aprovada en data 25 de juny de 2008

El títol 3 regula el Registre de Turisme de Catalunya (en endavant, el Registre). Aquest títol desenvolupa l'article 73 de la Llei de turisme de Catalunya i defineix els seus criteris i regles de funcionament, en el marc de les funcions i activitats atribuïdes per la pròpia Llei. Atesa la rellevància de la veracitat de les dades contingudes en el Registre, en termes de fe pública, així com el seu rol, determinant en termes de gestió de l'Impost sobre estades en establiments turístics, el Decret determina el contingut propi i necessari del Registre, els processos d'inscripció dels establiments, l'alta, modificació de dades i baixa d'establiment. Entre les novetats més destacades hi ha la plasmació jurídica d'una veritable inscripció d'ofici de dades en el Registre de Turisme de Catalunya a partir de la inserció del Registre en els processos d'intervenció administrativa per l'accés a l'activitat d'acord amb un model efectiu de finestreta única administrativa que prioritza el multicanal Finestreta Única Empresarial (FUE) com a eina principal d'atenció al ciutadà i coordinació administrativa. A l'objecte de garantir l'exactitud de les dades registrals dels establiments turístics que s'inscriuen, seran els òrgans de la Direcció General de Turisme que es determinin a l'efecte en els corresponents decrets organitzatius i d'estructura del departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de turisme els qui ostenten el conjunt d'atribucions derivades de la inscripció al Registre dels establiments turístics (altes, modificacions de dades, baixa de la inscripció, dades d'interès, etc.).

El llibre segon és el llibre que estructura els establiments, empreses i activitats turístiques, tot definint el mosaic d'oferta d'allotjaments turístics que pot funcionar a Catalunya en condicions de legalitat d'acord amb els requisits tècnics i de servei (definitos en els respectius annexos del Decret). Fora d'aquests establiments, i sens perjudici d'aquells establiments i equipaments on es poden prestar serveis d'allotjament temporal d'acord al seu marc normatiu sectorial propi, no és legalment factible prestar serveis turístics d'allotjament. Així, al llarg dels seus títols, el llibre segon regula els establiments d'allotjament turístic (títol 1), l'habitatge d'ús turístic (títol 2), ja sigui en la modalitat d'habitatge d'ús turístic sencer o en la nova d'habitatge en habitatge compartit, els allotjaments turístics singulars (títol 3) i els intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament (títol 4).

El títol 1, d'establiments d'allotjament turístic, conté la regulació dels serveis d'allotjament turístic que es desenvolupen en edificis i complexos d'ús residencial públic o de pública concurrència, perfectament delimitats i identificats a l'efecte. Els dos primers capítols contenen regulació genèrica per tots els establiments d'allotjament turístic, amb el concepte, regles i principis generals (capítol 1), així com les condicions objectives de l'estada en qualssevol establiments d'allotjament turístic (capítol 2).

Pel que fa al dret d'admissió en els establiments d'allotjament turístic, s'ha detectat la confusió existent sobre quina és la normativa reguladora d'aquest dret en aquests establiments. Per clarificar i unificar l'abast d'aquest dret, el Decret fa referència explícita a la normativa genèrica d'espectacles i activitats recreatives (Llei 11/2009, de 6 de juliol), norma que és posterior a la Llei de turisme de Catalunya, i que els establiments d'allotjament turístic han de complir, com la resta d'establiments i locals oberts al públic, no sent necessari, per tant, establir una regulació, procediment de control ni comunicació específics diferent del general.

El capítol 3 integra la reglamentació de cada tipologia d'establiment concreta a través de la seva secció pertinent. Així, la secció 1 correspon als establiments hotelers, sense altres novetats que la previsió del condomini o qualsevol altra modalitat de titularitat dominical de l'immoble on es constitueix l'establiment

turístic, admesa en el nostre ordenament a partir de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, la qual modifica, entre altres disposicions de rang de llei, la Llei de turisme de Catalunya. La secció 2 tracta dels establiments d'apartaments turístics, amb idèntica novetat que la plantejada pels establiments hotelers, l'admissió del condomini com a figura de titularitat de l'edifici o conjunt immobiliari sobre el que es constitueix l'establiment. La secció 3 (allotjaments a l'aire lliure) gira a l'entorn dels establiments de càmping i la nova regulació de les àrees d'acollida d'autocaravanes, infraestructures imprescindibles des d'un punt de vista de qualitat turística de la destinació, diversificació i orientació a la demanada. La secció 4 regula els establiments de turisme rural. La secció 5 regula els establiments d'hostalatge com a nous establiments que es comercialitzen per places, tot atenent una realitat consolidada a l'Estat espanyol.

El títol 2 incorpora la regulació dels habitatges d'ús turístic vigent i insereix en el mosaic d'oferta legal d'allotjament a Catalunya, la modalitat d'habitatge d'ús turístic cedit per habitacions.

Respecte dels habitatges d'ús turístic, la novetat més destacada d'aquest capítol la trobem en el deure d'identificació dels habitatges d'ús turístic amb el corresponent distintiu, el qual s'ha d'exhibir en un lloc visible, identificable i fàcilment còpsable per a les persones usuàries.

La regulació de la modalitat d'habitacions en habitatges compartits, per la seva banda, és una demanda àmpliament reivindicada a nivell municipal, social i econòmic, concretada políticament a través de la Moció 145/X del Parlament de Catalunya, sobre el model turístic, aprovada el 16 d'octubre de 2014, i la Moció 209/X del Parlament de Catalunya, sobre la ciutat de Barcelona, aprovada pel Ple de la institució en sessió de 7 de maig de 2015. El necessari equilibri i qualitat de l'oferta d'allotjament existent i prevista a Catalunya obliga a què l'existència legal d'aquesta tipologia d'allotjament esdevingui possible, exclusivament, en aquells municipis que manifestin una voluntat clara i unívoca d'emprar aquesta modalitat d'allotjament en el seu territori, a través de les seves pròpies ordenances, d'acord amb la defensa i projecció dels seus propis interessos econòmics, socials i de destinació.

El títol 3 preveu una figura residual, a mode de clàusula de tancament, sota l'epígraf allotjaments turístics singulars. Aquí, es preveu la possibilitat que es legalitzin i s'inscriuin en el Registre de Turisme de Catalunya allotjaments que avui en dia no estan identificats sota cap modalitat concreta d'establiment turístic però que en un futur poden existir, en els termes previstos en el Reglament, com una oferta legítima i, inclús, oportuna d'allotjament, sota criteris d'orientació a la demanda, sense necessitat d'esperar a què la normativa sectorial turística la identifiqui i reguli de forma explícita. Aquesta circumstància, el remolc o llast que l'ordenació suposa, en ocasions, a la pròpia innovació de productes turístics, resta competitivitat a l'emprenedoria i denota un cert anquilosament en l'adequació de la realitat legal i jurídica a la sociològica turística. En l'articulat del Decret trobem la definició d'aquest allotjaments: Llocs o instal·lacions que permeten a les persones usuàries pernoctar-hi a canvi de contraprestació econòmica i amb les característiques que estableix aquest Decret. Els ajuntaments poden habilitar allotjaments turístics singulars en el seu terme municipal sempre que defineixen i delimitin l'activitat mitjançant llurs ordenances municipals, tot atenent les condicions mínimes establertes per la present normativa, així com el conjunt de normatives sectorials que li puguin ésser d'aplicació per raó de l'activitat d'allotjament que s'hi desenvolupa (seguretat, salubritat, medi ambient, etc.).

El títol 4, estableix la definició i la responsabilitat dels intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament, d'acord amb les obligacions a què els subjecta la Llei de turisme de Catalunya. Aquestes previsions són d'especial interès respecte a intermediaris de serveis d'allotjament que comercialitzin electrònicament serveis d'allotjament turístic situat a Catalunya. En aquets punt, les obligacions responen a criteris de raonabilitat i proporcionalitat, tot facilitant l'òptim encaix territorial i sectorial òptim de la normativa turística vigent a Catalunya amb la d'aplicació de la legislació de serveis en la societat de la informació.

El llibre tercer integra la regulació dels serveis d'informació, difusió i atenció turística al cos normatiu comú del reglament de turisme, sense afegir cap element nou en el seu règim jurídic respecte al Decret actualment vigent.

El llibre quart incorpora el conjunt de disposicions normatives vigents de caràcter reglamentari que incideixen en allò que el Pla estratègic de turisme de Catalunya defineix com a model de governança, sota els criteris i principis de coresponsabilitat públic-privada. Així, els seus tres títols, determinen la regulació, per aquest

ordre, de la Taula de Turisme (títol 1), de la Comissió Interdepartamental de Turisme (títol 2) i del Fons per al Foment del Turisme (títol 3).

El llibre cinquè refon en el Decret la reglamentació del Sistema català de qualitat turística en el seu abast i termes actuals, tot integrant la normativa vigent que en aquest àmbit de la política turística regeix a Catalunya d'ençà de l'entrada en vigor de l'Ordre EMO/418/2012, de 5 de desembre, d'estructuració del sistema català de qualitat turística. El reglament introdueix nous criteris de gratuïtat dels processos d'auditoria i reconeixement de distintius de qualitat turístic i de millora de l'encaix de l'adhesió d'establiments i activitats turístiques a la política de promoció turística executada per l'Agència Catalana de Turisme en el marc de les seves funcions i en desplaçament del Pla de Màrqueting Turístic de Catalunya.

El darrer llibre del Decret, el sisè, estableix els principis, criteris i regles de l'activitat de disciplina administrativa turística. El títol 1 regula les disposicions generals. El títol 2 regula la inspecció turística: delimitació de l'activitat inspectora, deures de les persones inspeccionades, obstrucció a l'actuació inspectora, les actes i els informes d'inspecció. El títol 3 conté, d'una banda, tot allò referent a la competència sancionadora en matèria turística; això és, concepte i àmbit d'aplicació de la disciplina de mercat en matèria turística, distinció respecte la competència de Consum, òrgans competents en l'Administració de la Generalitat i la competència sancionadora en matèria turística dels municipis, d'acord amb la Llei de turisme de Catalunya i la normativa de règim local. D'altra banda, regula el procediment de restauració de la legalitat en matèria turística. El títol 4 estructura els processos de disciplina administrativa turística en dos tronc principals: el procediment sancionador i el procediment de restabliment de la legalitat infringida o protecció de legalitat. El darrer títol (5) fa referència a l'execució dels actes i resolucions disciplinàries, amb caràcter sancionador o no, en matèria turística, els requeriments individualitzats d'informació turística, les multes coercitives i eines d'execució subsidiària.

Finalment, el Decret conté annexos relacionats amb els requisits tècnics i de servei de cada tipologia d'establiment d'allotjament turístic incorporat en aquest Decret i dels requisits d'Oficines de Turisme, per tal de dotar aquests establiments i activitats d'estàndards de la flexibilitat i durabilitat necessaris. Amb l'objectiu de facilitar la màxima adequació de les condicions de qualitat turística als requeriments d'orientació a la demanda, aquests requisits poden ésser modificats per ordre del Departament. Per ordre del departament també es poden derogar aquests requisits, sempre que es doni lloc a la seva determinació a través de l'aprovació del model corresponent de categorització en el marc del Sistema català de Qualitat turística. Els requisits estan relacionats en els següents annexes:

Annex 1. Requisits tècnics mínims dels establiments hotelers.

Annex 2. Requisits tècnics mínims dels establiments de càmping.

Annex 3. Requisits tècnics mínims dels establiments de turisme rural.

Annex 4. Requisits tècnics mínims dels establiments d'hostalatge.

Annex 5. Barems de qualitat.

Annex 6. Requisits tècnics mínims de les oficines de turisme de la xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya.

El text s'ha sotmès a la valoració preceptiva del *Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, la Comissió de Govern Local i l'Autoritat Catalana de protecció de Dades*, i, posteriorment, a la valoració de la Comissió Jurídica Assessora, que també ha emès el seu preceptiu dictamen.

De conformitat amb el que disposen els articles 39 i 40 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta del conseller d'Empresa i Ocupació, vist/d'acord el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i prèvia deliberació del Govern,

Decreto:

LLIBRE PRIMER

Disposicions generals

TÍTOL 1

Disposicions preliminars

Article 111-1

Objecte

L'objecte d'aquest Decret és regular els establiments, empreses i activitats turístiques, la disciplina administrativa i el model de governança turística, d'acord amb les previsions de la Llei de turisme de Catalunya, així com desenvolupar la normativa reguladora del Fons per al Foment del Turisme, d'acord amb la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

Article 111-2

Àmbit d'aplicació

Les disposicions d'aquest Decret s'apliquen als subjectes, serveis, activitats i administracions situats a Catalunya.

Article 111-3

Obligació de complir els requisits de la normativa turística

Les empreses, establiments i activitats turístiques estan obligades a complir els requisits que estableix aquest Decret, sens perjudici de la normativa sectorial no turística que els sigui aplicable.

Article 111-4

Definicions

Als efectes de la interpretació i l'aplicació d'aquest Decret i de la normativa que el desplegui, s'entén per:

a) Habitació: unitat d'allotjament privativa de capacitat individual, doble, triple o quàdruple, en llits baixos, i que es comercialitza sencera.

b) Apartament: unitat d'allotjament privativa dotada de mobiliari i composta com a mínim d'una habitació, una sala d'estar menjador, una cambra de bany i cuina.

c) Estudi: unitat d'allotjament privativa composta per una sala conjunta d'estar menjador dormitori, una cambra de bany i una cuina (incorporada o no a la sala).

d) Suites:

Suite: habitació doble amb bany i saló de 12 m² de superfície mínima.

Junior suite: habitació doble amb bany i saló de 8 m² de superfície mínima.

Gran suite: dues o més habitacions dobles amb els seus corresponents banys i un saló en comú. La gran suite ha de ser comercialitzada en tot el seu conjunt.

e) Dormitori: unitat d'allotjament que es pot comercialitzar per places en llits individuals (alts, baixos o en llitera). Els dormitoris no poden ser llocs de pas.

f) Llits:

Llit baix: Aquell llit independent al qual s'hi accedeix a peu pla i que no forma part d'una llitera

Llit alt: Aquell llit independent, que no forma part d'una llitera i que precisa d'una escala o similar per pujar-hi.

Llit complementari: Llit baix, provisional, individual, que disposa únicament dels elements bàsics, somier i/o canapè, potes i matalàs, amb amplada d'entre 80 i 90 cm. i un mínim de 190 cm. de llargada

A qualsevol llit s'ha de poder accedir lateralment.

g) Llitera: Conjunt de dos llits individuals construïts expressament l'un damunt de l'altre.

h) Sofà llit: Sofà, canapè o divan que pot convertir-se en un llit.

i) Jaç: Qualsevol element, diferent d'un llit, que proporcioni un espai per dormir que aïlli el client del terra mitjançant matalàs, màrrega o elevació.

j) Serveis higiènics:

Serveis sanitaris: Espai tancat amb inodor i rentamans situat a les zones comunes.

Cambrà de bany: Espai amb inodor, rentamans i dutxa o banyera.

Blocs sanitaris: Espai amb cabines d'inodors, rentamans i dutxes col·lectives o en cabines. No poden ser llocs de pas.

k) Zones d'ús comú: Tots aquells espais destinats a l'ús dels clients, tret de les unitats d'allotjament, serveis higiènics i passadissos.

l) Climatització: condicionar l'aire, per tal que tingui una temperatura i una humitat adequades i constants.

m) Unitat empresarial d'explotació: forma d'exercici de l'activitat d'allotjament turístic que manté la disponibilitat permanent de totes les unitats d'allotjament de l'establiment al llarg de tots els dies de l'any.

n) Canal d'oferta turística: qualsevol mitjà on-line o off-line que publiciti promoció o intermedii allotjament turístic reglamentat.

o) Allotjament turístic: instal·lació de qualsevol mena on es presta servei d'allotjament temporal mitjançant preu, i prevista per aquest Decret.

p) Tècnic competent: d'acord amb el que disposa la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa, de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, i a efectes d'aquest reglament, s'entén per tècnic competent per a l'emissió del certificat previst a l'article 13.1.a), els enginyers, arquitectes, enginyers tècnics, aparelladors i/o tècnics de les empreses instal·ladores que hagin participat en cadascun dels àmbits sotmesos a les respectives normatives sectorials que condicionin el funcionament de l'activitat d'allotjament turístic.

q) Certificat de tècnic competent/certificat tècnic justificatiu: document o documents emes o emesos per tècnic o tècnics competents a efectes d'acreditació del compliment de les condicions substantives exigides a les normes sectorials d'incidència en el funcionament de l'activitat.

L'informe emès pel tècnic competent per a obtenir la cèdula d'habitabilitat pot esdevenir el certificat tècnic justificatiu en habitatges d'ús turístic i establiments de turisme rural, pel cas que certifiqui, també, el compliment dels requisits aplicables per la normativa de prevenció i control en matèria d'incendis

r) Projecte tècnic justificatiu: el projecte únic necessari a efectes d'habilitació de l'activitat quan aquesta sigui exigida per normativa sectorial amb rang de llei.

TÍTOL 2

Sistema d'intervenció de les administracions en l'activitat d'allotjament turístic

Article 121-1

Funcions d'intervenció de l'Administració turística de la Generalitat

L'Administració turística de la Generalitat de Catalunya té, entre les seves funcions, la d'adequació a la legalitat administrativa i, més concretament turística, de les empreses, els establiments i les activitats regulades per la Llei de turisme de Catalunya, així com assegurar el desenvolupament de l'activitat turística en un marc de competència lleial.

Article 121-2

Règims d'intervenció aplicables als establiments d'allotjament turístic i als habitatges d'ús turístic

1. Els règims d'intervenció aplicables als establiments d'allotjament turístic i als habitatges d'ús turístic són els següents:

a) La persona titular d'un establiment de turisme rural o d'un habitatge d'ús turístic ha de presentar una única declaració responsable, signada pel titular de l'activitat, en la qual ha de declarar que compleix els requisits establerts per la normativa turística vigent per accedir al seu exercici, i que disposa d'un certificat tècnic justificatiu del compliment de la normativa de prevenció i seguretat en matèria d'incendis. L'informe emès pel tècnic competent per a obtenir la cèdula d'habitabilitat, equival al certificat tècnic necessari en aquests allotjaments turístics.

b) La persona titular d'un establiment d'allotjament turístic, amb capacitat igual o inferior a 20 places, ha de presentar una comunicació prèvia d'inici d'activitat, signada pel titular de l'activitat a la qual s'acompanya el Projecte tècnic justificatiu del compliment dels requisits establerts per la normativa vigent en matèria de control i prevenció d'incendis signat per tècnic competent i el certificat de tècnic competent acreditatiu del compliment de la normativa multisectorial que l'hi sigui d'aplicació.

La comunicació prèvia conté una manifestació expressa conforme l'establiment compleix els requisits exigits per la normativa turística, no essent necessari que la certificació de tècnic competent versí entorn aquest concepte.

c) La persona titular d'un establiment d'allotjament turístic, amb capacitat superior a 20 places, ha de presentar una comunicació prèvia d'inici d'activitat, signada pel titular de l'activitat, a la qual s'acompanya el següent:

I. El certificat de tècnic competent acreditatiu del compliment de la normativa multisectorial que l'hi sigui d'aplicació.

II. El Projecte tècnic justificatiu del compliment dels requisits establerts per la normativa vigent en matèria de control i prevenció d'incendis signat per tècnic competent.

III. L'Informe previ per risc d'incendi emès per la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendi i certificat d'acte de comprovació favorable, en els casos establerts per la normativa de prevenció i seguretat en matèria d'incendis.

IV. Pel supòsit d'establiments de camping, la llicència o autorització ambiental, en funció d'allò que determina la normativa de prevenció i control ambiental de les activitats.

La comunicació prèvia conté una manifestació expressa conforme l'establiment compleix els requisits exigits per la normativa turística, no essent necessari que la certificació de tècnic competent versí entorn aquest concepte.

2. La documentació ha de ser presentada en unitat de tràmit, de forma multicanal mitjançant la finestreta única empresarial (en endavant, FUE), sens perjudici d'allò previst en la DA Tercera de la Llei 16/15, de simplificació administrativa.

3. La presentació de la documentació faculta les administracions sectorials competents per a dur a terme qualsevol actuació de comprovació.

4. La direcció general competent en matèria de turisme és la responsable de la comprovació inicial del compliment de les condicions normatives responsablement declarades o comunicades pel que fa als requisits sectorials turístics.

5. El règim d'intervenció, definit en aquest precepte, és sens perjudici del tràmit d'intervenció administrativa previst per la legislació sectorial ambiental vigent.

Article 121-3

Paràmetres de la intervenció de l'administració municipal en l'exercici i habilitació de les activitats turístiques

1. En l'àmbit del control i intervenció administrativa de les activitats turístiques contemplades en el present reglament, en el marc de les competències que la legislació de règim local i sectorial no turística vigent a Catalunya els pugui conferir, les administracions locals poden preveure per a la posada en funcionament de les activitats turístiques contemplades en el present reglament, un tràmit d'informació prèvia de la comunitat de propietaris o de veïns que hi resideixin, en edificis i immobles on l'activitat turística coexisteixi amb activitats i usos residencials privats, mitjançant les corresponents ordenances municipals.

2. Les administracions municipals poden determinar, en ús de les seves facultats d'ordenació urbanística, i en el marc de la legislació urbanística, les condicions de compatibilitat de les activitats turístiques contemplades en el present decret, inclosiu la seva limitació o restricció parcial o absoluta pel conjunt del municipi, àmbits zonals o de planejament delimitats a l'efecte.

Article 121-4

Informe preceptiu de planejament urbanístic

De conformitat amb l'article 85.5 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i l'article 12 de la Llei turisme de Catalunya, en el supòsit de formulació i tramitació d'instruments de planejament urbanístic que prevegin la nova implantació o ampliació d'allotjaments turístics, els ajuntaments han de sol·licitar l'emissió d'informe, amb caràcter preceptiu, a la direcció general competent en matèria de turisme.

Transcorregut el termini d'un mes sense que s'hagi donat resposta, s'entén que l'informe és favorable a la proposta i cal atènyer-se al que disposa l'article 83.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

TÍTOL 3

El Registre de Turisme de Catalunya

Article 131-1

Objecte i funcions

El Registre de Turisme de Catalunya, d'acord amb la naturalesa d'òrgan administratiu conferida per la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, està adscrit a la direcció general competent en matèria de turisme, Aquesta és la competent per gestionar-lo i la responsable de la veracitat de les seves dades.

Les seves funcions són les d'ordenació de l'activitat turística, impuls i millora de la qualitat turística, les informatives, estadístiques i de certificació, i les de suport als òrgans de l'administració tributària catalana, de l'administració de seguretat, de l'administració estadística i tots aquells interessats en l'estudi i la recerca en matèria turística.

El Registre de Turisme de Catalunya garanteix la confidencialitat de les dades personals inscrites d'acord amb la normativa de protecció de dades.

Article 131-2

Inscripcions

1. Allotjaments turístics

El Registre de Turisme de Catalunya inscriu d'ofici tots els allotjaments turístics subjectes al present Decret, d'acord amb el procediment establert a l'article 121-2, i els atorga el número d'inscripció.

El Registre comunica el número d'inscripció a la persona titular, així com als organismes interessats, inclosa l'administració municipal territorialment competent als efectes oportuns.

La inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya com a allotjament turístic impedeix compaginar aquesta condició amb la de qualsevol altre tipus d'allotjament, sigui aquest turístic o no.

2. Resta d'equipaments, empreses i activitats turístiques

El procediment d'inscripció de la resta d'equipaments, empreses i activitats turístiques regulades per aquest Decret es realitza d'acord amb les disposicions específiques que aquest preveu.

El Registre inscriu d'ofici, a simple petició de les persones interessades, aquelles empreses, establiments i activitats definides per la normativa com d'interès turístic.

3. La persona titular ha de comunicar tots els canvis i les modificacions de les dades comunicades o declarades responsablement, així com el canvi de titular i les baixes voluntàries d'activitat d'acord amb el procediment establert a l'article 121-2.

Article 131-3

Dades objecte d'inscripció

1. Són objecte d'inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya, com a mínim, les dades següents:

- a) Les relatives a la identificació de la persona titular.
- b) Característiques tècniques, capacitat i ubicació.
- c) Si s'escau, categoria i distintius de qualitat atorgats dins el marc del Sistema Català de Qualitat Turística.

2. Les dades a les quals es fa referència en l'apartat anterior són dades de caràcter essencial.

3. També seran objecte d'inscripció altres dades que complementin les anteriors, que comuniqui la persona interessada, amb finalitats promocionals.

Article 131-4

Verificació de les dades comunicades o declarades responsablement

1. Un cop formalitzada la inscripció d'ofici de l'activitat en el Registre de Turisme de Catalunya, l'òrgan realitzarà una verificació del compliment dels requisits legals i de les dades declarades, en un termini màxim de tres mesos.

2. Si en la comprovació es constata l'incompliment de la normativa turística, la falsedat o inexactitud de les dades declarades, o la manca d'habilitació municipal, es notificarà a la persona interessada, que disposarà d'un mes per a esmenar deficiències, presentar documentació o formular al·legacions.

3. Transcorregut aquest termini es formularà la proposta de resolució a la vista de la documentació continguda en el expedient i de les inspeccions efectuades, prèvia audiència de les persones interessades.

4. La resolució de l'expedient ha de determinar:

- a) L'arxivament de l'expedient, si de la tramitació del procediment d'esmenes en resulta que l'activitat compleix la normativa vigent.
- b) La revisió de la modificació del grup, modalitat, categoria, capacitat o característiques de l'activitat declarada.
- c) La baixa d'inscripció del Registre quan la inexactitud o falsedat de les dades declarades tinguin caràcter d'essencial.

5. Els canvis i modificacions de les característiques, classificació, tipologia, categoria, modalitat de l'empresa, establiment o activitat turística que no hagin estat comunicats o declarats d'acord amb el procés definit en l'article 121-2 del present Decret, donen lloc a un procés de revisió d'ofici de la inscripció.

6. Els canvis i modificacions de l'activitat que comportin l'incompliment dels requisits essencials pel seu funcionament i exercici donen lloc a la baixa d'ofici del registre, previ procés de revisió d'ofici de la inscripció.

7. El procediment administratiu de revisió d'ofici de la inscripció és independent i compatible amb el procediment sancionador establert per la Llei de turisme de Catalunya per omissió i falsedat en declaració responsable.

8. El Registre de Turisme de Catalunya comunica la revisió de la classificació, característiques, categoria o modalitat a la persona interessada i a l'ajuntament del municipi on s'ubiqui l'allotjament.

Article 131-5

Baixa del Registre de Turisme de Catalunya

1. La baixa del Registre de Turisme de Catalunya es produeix per alguna de les causes següents:
 - a. Per cessament de l'activitat, comunicada per la persona titular.
 - b. Per inactivitat turística, prèvia audiència de la persona interessada, detectada d'ofici.
 - c. Per incompliment de la normativa turística que pot donar lloc a l'incompliment dels requisits essencials per a l'exercici de l'activitat.
 - d. Per deixar sense efecte la inscripció a causa de falsedat o inexactitud de les dades essencials declarades.
 - e. Com objecte de sanció d'acord amb el que estableix l'article 92.2 a) de la Llei de turisme de Catalunya.
2. La inactivitat turística es pot determinar per inspecció o bé per informació obtinguda de fonts administratives fidedignes que permetin contrastar-la suficientment.
3. El Registre de Turisme de Catalunya comunica la baixa d'inscripció a la persona titular de l'activitat i a l'ajuntament del municipi on s'ubiqui l'activitat. Les comunicacions de baixa que es comuniquin als ajuntaments han de ser fermes en via administrativa.
4. La baixa d'inscripció del Registre acredita la manca de condicions tècniques i normatives sectorial turística suficients perquè pugui continuar funcionant l'activitat turística.
5. Si l'habilitació administrativa que ha donat accés a l'exercici de l'activitat té per objecte únicament l'activitat turística, la baixa d'inscripció del Registre comporta el decaïment immediat de l'habilitació i l'obligació de cessar en el seu exercici. Les administracions turístiques són competents per executar subsidiàriament l'ordre de cessament, en el seu cas.

Article 131-6

Publicitat de les dades inscrites

Als efectes de publicitat, el Registre de Turisme de Catalunya publica les dades inscrites, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades, a través d'una guia en el web del departament competent en matèria de turisme.

Article 131-7

Interoperabilitat entre administracions públiques

D'acord amb els principis de col·laboració i cooperació interadministratives, el Registre de Turisme de Catalunya pot obtenir dades d'altres registres o d'altres administracions públiques, per tal de completar les dades necessàries per a exercir les seves funcions. D'acord amb els mateixos principis, les dades del Registre de Turisme de Catalunya poden ser subministrades a d'altres registres o administracions públiques, inclusivament les dades de caràcter obligatori.

LLIBRE SEGON

Establiments, empreses i activitats turístiques

TÍTOL 1

Establiments d'allotjament turístic

CAPÍTOL 1

Disposicions generals

Article 211-1

Concepte, regles i principis generals

1. Són establiments d'allotjament turístic els locals i les instal·lacions oberts al públic on, de manera habitual i amb caràcter professional, les persones titulars ofereixen a les persones usuàries, mitjançant un preu, allotjament temporal en les unitats d'allotjament, així com d'altres serveis turístics d'acord amb les condicions que estableix aquesta norma.

2. Els establiments d'allotjament turístic no es poden constituir en habitatges, amb l'única excepció dels establiments de turisme rural. Els establiments d'allotjament turístic no poden esdevenir residència principal ni secundària de les persones usuàries turístiques, en cap cas.

Article 211-2

Titular d'un establiment d'allotjament turístic

S'entén per titular d'un establiment d'allotjament turístic aquella persona, física o jurídica, propietària o no dels locals i/o instal·lacions, que l'explota comercialment sota els principis d'unitat empresarial d'explotació i responsabilitat en el compliment de la normativa turística i multisectorial que l'hi sigui d'aplicació.

Article 211-3

Serveis de prestació obligatòria

Els establiments d'allotjament turístic han de prestar el servei d'allotjament en combinació amb els següents:

a) Cambres de bany o serveis higiènics amb els elements necessaris per a la seva immediata utilització, amb reposició i neteja incloses en el preu. L'obligatorietat de disposar de cambres de bany o de serveis higiènics és exigida en funció de la tipologia de l'allotjament.

b) Servei de neteja periòdica inclosa en el preu, de les unitats d'allotjament i de les instal·lacions comunes mentre hi són allotjades les persones usuàries. Aquest servei s'exceptua en el cas dels albergs mòbils, semimòbils i fixos en els establiments de càmping.

Article 211-4

Activitats complementàries

1. Les activitats que es portin a terme en els espais comuns dels establiments d'allotjament turístic adreçades a les mateixes persones usuàries de l'establiment es consideren activitats pròpies de l'establiment, sense perjudici de les limitacions específiques dels establiments de turisme rural.

2. Per a interpretar si l'activitat s'adreça o no a les persones usuàries de l'establiment, s'ha de tenir en compte la capacitat o nombre de persones de l'establiment i les que participin de l'activitat complementària.

Article 211-5

Classificació

1. Els establiments d'allotjament turístic es classifiquen d'acord amb les disposicions establertes en el present Decret, a través del tràmit corresponent a què es refereix l'article 121-2.

2. La classificació turística identifica el grup, la modalitat i, si escau, la categoria de l'establiment, pels supòsits que la seva activitat estigui subjecta als requisits tècnics i de servei definits en el present reglament.

3. Resta prohibida pels establiments d'allotjament turístic la utilització de qualsevol denominació, classificació, grup, categoria reservada o distintiu per aquest Decret sense estar-hi habilitat i inscrit en el Registre de Turisme de Catalunya o reconegut en el marc del Sistema Català de Qualitat Turística.

4. En el marc de la verificació de compliment de requisits posterior a la inscripció, la direcció general competent en matèria de turisme verifica la classificació, i en cas que aquesta no s'ajusti a la realitat, reclassifica l'establiment, sens perjudici de la responsabilitat en què pugui incórrer l'empresari per subministrar dades falses o incorrectes en la declaració responsable.

Article 211-6

Sistema voluntari de categorització turística

La classificació establerta en el present Decret per als establiments d'allotjament turístic és compatible amb els sistemes voluntaris de categorització turística i n'és independent.

Article 211-7

Accés i permanència

L'article 39 bis de la Llei de turisme de Catalunya defineix tots els establiments d'allotjament turístic com a públics. Els establiments oberts al públic tenen regulat el dret d'admissió en la normativa reguladora d'espectacles i activitats recreatives, per la qual cosa el seu lliure accés i permanència només es pot restringir d'acord amb el que estableixi la normativa esmentada.

En el supòsit que n'hi hagi, el reglament d'ús o de règim interior ha de respectar la normativa reguladora del dret d'admissió i estar redactat, com a mínim, en català, castellà, alemany, anglès i francès, i a disposició immediata dels clients que el sol·licitin.

Les persones titulars dels establiments poden desallotjar-ne les persones que incompleixin les regles de la bona convivència i de la higiene, així com les persones que pretenguin entrar o romandre en l'establiment amb finalitat diferent a la pròpia de l'allotjament.

Article 211-8

Obligacions de les persones titulars

Sens perjudici dels deures de les empreses turístiques, establerts a l'article 36 de la Llei de turisme de Catalunya, les persones titulars estan obligades a:

a) Tenir cura del correcte estat de conservació i neteja dels seus locals, instal·lacions, mobiliari i estris, i del bon funcionament de totes les instal·lacions, així com de la qualitat dels serveis que ofereixin i que han de prestar-se en tot moment d'acord amb les categories i/o modalitats, obligatòries o derivades de sistemes voluntaris de categorització turística, que tinguin atorgades.

b) Assegurar que els clients rebin un bon tracte per part de tot el personal de l'establiment i vetllar per la bona convivència entre clients.

c) Vetllar pel compliment, en el supòsit que n'hi hagin, de les normes del reglament d'ús o de règim interior dels establiments d'allotjament turístic a què es refereix l'article 211-7.

d) Controlar les entrades i sortides de les persones usuàries.

e) Facilitar la informació que demanin les persones usuàries tant pel que fa al funcionament de l'establiment com de tipus turístic.

f) Vetllar per la seguretat de l'establiment.

CAPÍTOL 2

Condicions d'estada

Secció I

Serveis, preus i facturació

Article 212-1

Atenció i horaris d'obertura

Els establiments d'allotjament turístic han de disposar d'un servei d'atenció permanent les 24 hores, ja sigui amb personal o bé amb mitjans tecnològics substitutius, i han de permetre l'accés les 24 hores del dia.

En els establiments d'allotjament turístic ha d'existir un servei de recepció amb les característiques i horaris que s'especifiquen per a cada modalitat.

Els horaris i les condicions de prestació del servei previst en aquest precepte han de ser visibles i fàcilment còpsables pels clients dels establiments d'allotjament turístic al lloc on es trobi ubicat el servei de recepció de l'establiment.

Article 212-2

Publicitat d'establiments d'allotjament turístic

1. La publicitat, per qualsevol mitjà de comunicació, que efectuïn els establiments d'allotjament turístic dels serveis que ofereixen, de la seva ubicació i distància als mitjans de transport públic, i totes i cadascuna de les característiques pròpies de l'establiment s'han d'ajustar, en qualsevol cas, a la realitat i no poden incloure, en cap cas, a error o confusió per a les persones usuàries. A aquests efectes i en cas que hi hagin condicions especials d'utilització o gaudi de l'establiment d'allotjament turístic, com ara, per a menors d'edat, per a persones amb discapacitat o per a la possibilitat d'accés amb animals domèstics, s'han de fer constar les condicions corresponents que estableixi cada establiment. En el cas dels menors d'edat, cal fer constar l'edat límit als efectes de condicions especials de contractació.

2. Els establiments d'allotjament turístic han d'indicar, en la seva identificació, el nom, el número d'inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya (NIRTC), grup i categoria, si escau, en què es classifiquen, així com tots els serveis propis de la categoria que no estiguin inclosos en el preu de la unitat d'allotjament.

3. Els establiments d'allotjament turístic han d'informar, prèviament a la contractació, de la capacitat legal màxima de les seves unitats d'allotjament.

Article 212-3

Instal·lació de llits complementaris, sofàs-llit i lliteres

1. La instal·lació d'un llit complementari només es pot fer en habitacions dobles per a establiments hotelers i en habitacions dobles i triples per a establiments de turisme rural. No es permet la seva instal·lació amb caràcter permanent ni en unitats d'allotjament que siguin estudis.

El llit complementari només pot ser ocupat per una persona.

En cap cas s'admet una ocupació superior a quatre persones per habitació.

2. A la sala estar menjador dels apartaments es pot instal·lar un sofà-llit en el cas que hi hagi un excés de superfície de 6m². El sofà-llit només pot ser ocupat per una persona, excepte quan hi hagi un excés de superfície de 10m², cas en el qual pot ser ocupat per dues persones com a màxim. La capacitat del sofà-llit s'inclou en el nombre total de places de l'establiment.

3. Les lliteres només es poden instal·lar en els establiments d'hostalatge.

Article 212-4

Servei de menjador

1. S'entén per menjador aquell espai propi de l'establiment destinat a oferir el servei de pensió alimentària a les seves persones usuàries. Independentment del menjador, l'establiment també pot disposar de bar i restaurant.

2. La prestació del servei de menjador ha de tenir lloc dins l'horari assenyalat per la direcció de l'establiment, que en tot cas ha de constar d'un període mínim de dues hores d'acceptació ininterrompuda de persones

usuàries per a cadascun dels àpats. Aquest període ha de ser ampliat quan la capacitat del menjador sigui desproporcionada en relació amb la capacitat de l'establiment.

Secció II

Identificació de les persones usuàries, gaudi de l'estada i desallotjament

Article 212-5

Identificació de les persones usuàries

La persona usuària ha d'acreditar la seva identitat en el moment d'efectuar l'entrada a l'establiment per mitjà de l'exhibició d'un document que acrediti suficientment la seva identitat. Aquest document s'ha de retornar immediatament a la persona usuària.

L'establiment ha de portar el registre de les persones usuàries allotjades i ha de remetre a la Direcció General de la Policia la informació relativa a l'estada de les persones que s'hi allotgen, d'acord amb la normativa de seguretat ciutadana aplicable a tots els establiments que faciliten, mitjançant preu, allotjament a les persones.

Article 212-6

Desallotjament

1. En els supòsits d'abandonament de pertinences i/o expulsió de l'establiment, les persones titulars de l'establiment poden retirar de la unitat d'allotjament les pertinences de la persona usuària que s'hi trobin, una vegada fet l'inventari i signat per dos testimonis. Transcorregut un mes d'ençà que s'hagi notificat fefaentment a l'adreça facilitada per la persona usuària, l'establiment pot disposar lliurement de les pertinences.

2. En establiments de càmping, els elements d'acampada i albergs de les persones usuàries poden ser retirats a un nou emplaçament dins del càmping fora de la zona d'acampada sense necessitat de garantir les condicions de vigilància d'aquests elements retirats i sempre que no suposi un increment del risc per a les persones usuàries del càmping.

3. La devolució de les pertinences als seus propietaris comporta l'abonament del preu establert en aquests supòsits per l'establiment i, si no, el preu diari segons tarifes de preus vigents, així com les despeses de trasllat ocasionades.

CAPÍTOL 3

Disposicions específiques per modalitats d'establiments d'allotjament turístic

Secció I

Establiments hotelers

Article 213-1

Definició i règim jurídic

1. Els establiments hotelers són establiments que presten servei d'allotjament temporal en unitats d'allotjament als usuaris turístics, com a establiment únic o com a unitat empresarial d'explotació amb els serveis turístics corresponents.

2. Els establiments hotelers poden constituir-se en condomini, sempre que garanteixin la unitat empresarial d'explotació al llarg de tots els dies de l'any.

3. La periodicitat en la prestació del servei de neteja de les unitats d'allotjament ha de ser diari.

Article 213-2

Classificació

1. Els establiments hotelers, atenint-se a les seves característiques bàsiques, es classifiquen en dos grups:

a) Grup d'hotels.

b) Grup d'hostals o pensions.

2. Els establiments del "grup d'hotels" es classifiquen en les modalitats següents:

a) Hotels.

b) Hotels apartament.

3. La modalitat "hotels" pot disposar d'un màxim d'un 40% d'unitats d'allotjament que siguin apartaments o estudis, sense que sigui considerada hotel apartament, sempre que formin part de la mateixa unitat d'explotació i estiguin situades en el mateix immoble o bé en un immoble d'ús exclusiu.

4. La modalitat "hotels apartament" pot disposar d'un màxim d'un 40% d'unitats d'allotjament que siguin habitacions, sense que sigui considerada hotel, sempre que formin part de la mateixa unitat d'explotació i estiguin situades en el mateix immoble o bé en un immoble d'ús exclusiu.

5. Els establiments pertanyents al "grup d'hotels" poden constituir-se en règim de propietat horitzontal o altres règims de condomini, en els termes establerts en aquesta Secció.

Article 213-3 Identificació

1. Els establiments del "grup d'hotels" s'identifiquen amb les lletres H (hotel), HA (hotels apartament).

2. Els hotels i hotels apartament es classifiquen en set categories, que són identificades per estrelles (una estrella o bàsic, dues estrelles, tres estrelles, quatre estrelles, quatre estrelles superior, cinc estrelles i GL o gran luxe).

3. Els establiments del "grup d'hostals o pensions" es classifiquen en una categoria única identificada per una P o una HS.

4. Les característiques tècniques dels elements identificatius de la categoria i modalitat d'establiment hotelier estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

Article 213-4 Requisits tècnics mínims

La determinació de la categoria dels establiments es fa en virtut del que disposa aquest Decret en relació amb els requisits tècnics mínims de classificació.

Els requisits tècnics mínims consten a l'annex 1.

Article 213-5 Barems de qualitat

Els hotels poden augmentar la seva categoria a la immediata superior d'acord amb el que preveu l'annex 5, sobre barems de qualitat.

Secció II Establiments d'apartaments turístics

Article 213-6 Definició i règim jurídic

1. Els establiments d'apartaments turístics són edificis o conjunts continus constituïts en la seva totalitat per apartaments o estudis, com a establiment únic o com a unitat empresarial d'explotació, amb els serveis turístics corresponents.

2. Els establiments d'apartaments turístics poden constituir-se en condomini, sempre que garanteixin la unitat empresarial d'explotació al llarg de tots els dies de l'any.

3. La periodicitat en la prestació del servei de neteja de les unitats d'allotjament ha de ser, com a mínim, d'un cop a la setmana.

4. Els establiments d'apartaments turístics han de complir els següents requisits tècnics:

a) Recepció d'una superfície mínima de 10 m².

b) Superfícies mínimes dels apartaments o estudis d'un hotel apartament d'una estrella o bàsic.

5. Els establiments d'apartaments turístics s'identifiquen amb el distintiu "AT", les característiques del qual estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

Secció III

Allotjaments a l'aire lliure

Subsecció I

Càmpings

Article 213-7

Definicions

Als efectes de la definició de càmping establerta a l'article 46 de la Llei de turisme de Catalunya, s'entén per:
Albergs mòbils: tendes de campanya, caravanes, autocaravanes o qualsevol enginy que pugui ser remolcat per un vehicle de turisme.

Albergs semimòbils: habitatges mòbils o qualsevol altre tipus d'alberg amb rodes que necessiti un transport especial per circular per carretera.

Albergs fixos: bungalows i altres instal·lacions similars.

Article 213-8

Unitats d'acampada

1. Tota la superfície destinada a acampar ha d'estar dividida en unitats d'acampada, que és espai de terreny destinat a la ubicació d'un vehicle i d'un alberg mòbil o fix. Cada unitat ha de tenir convenientment senyalitzats els seus límits i el número que li correspon.

2. Els establiments poden disposar d'unitats d'acampada que tinguin previst l'aparcament de vehicles en un lloc diferent al de la ubicació de l'alberg. En aquest cas, a la superfície que correspongui a la unitat d'acampada, segons la categoria del càmping, se li poden descomptar 15 m², i el lloc destinat a aparcament ha de portar el número de la unitat a què correspongui.

3. Es pot acceptar l'existència de zones d'acampada, dins els càmpings, en substitució d'algunes unitats en els establiments en què la topografia o la vegetació dificultin la divisió homogènia de les unitats d'acampada. Aquestes zones han d'estar senyalitzades amb lletres, han d'estar marcats els seus límits, i s'ha de fer constar el nombre d'albergs mòbils que s'hi poden instal·lar d'acord amb els metres quadrats exigits per unitat, segons la categoria del càmping.

Article 213-9

Albergs fixos i semimòbils

1. Els càmpings poden instal·lar albergs fixos, sempre explotats per la persona titular del càmping, i semimòbils, amb un màxim de sis places cadascun. Cadascun d'aquests albergs han d'estar situats dins d'una unitat d'acampada.

2. El nombre d'unitats d'acampada destinades a albergs fixos o semimòbils no pot ultrapassar el 50% del total. En cap cas els albergs fixos poden ultrapassar el 40% del total d'unitats d'acampada.
3. Els albergs fixos i semimòbils no poden ocupar més del 50% de la unitat d'acampada.
4. El planejament urbanístic pot determinar la quantia i distribució del nombre d'unitats d'acampada per a albergs fixos o semimòbils, de manera que respecti la naturalesa rústica dels terrenys i es minimitzi l'impacte que provoca la seva implantació, tant en relació amb l'espai que ocupen com amb el volum, materials i cromatisme que puguin presentar.

Article 213-10

Càmpings ubicats en zones de risc

Els establiments existents que es puguin veure afectats per restriccions o condicions en l'ocupació del sòl per raó d'incompatibilitat urbanística sobrevinguda dels terrenys per existència de riscos, especialment la derivada de la transposició de la Directiva 2007/60/CE, relativa a l'avaluació i gestió dels riscos d'inundació, han d'adoptar estratègies d'autoprotecció que disposin les mesures adients que permetin a l'establiment l'exercici de l'activitat amb les adequades garanties de seguretat.

Les estratègies d'autoprotecció s'han d'adoptar en el marc del Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

Article 213-11

Accessos

L'entrada al càmping ha d'estar, sempre i en tot cas, en bones condicions i ha de tenir una amplada mínima de 5 metres en el cas d'haver-hi dos sentits de circulació, o de 3 metres si hi ha un únic sentit de circulació.

Tots els establiments han de disposar de vials interiors suficients en nombre, longitud i amplada per permetre la circulació de qualsevol element propi de l'activitat del càmping.

L'amplada dels vials principals no pot ser inferior a 3 metres quan es tracti de vials d'un únic sentit de circulació i a 5 metres quan es tracti de dos sentits de circulació, sens perjudici dels vials per a vianants que es cregui convenient disposar en funció dels serveis i de la morfologia del terreny.

Article 213-12

Il·luminació

Els accessos, els vials i les instal·lacions d'ús generals i obligatòries han d'estar degudament il·luminades. A partir de les 23 hores s'ha de reduir la il·luminació i s'ha de mantenir, solament, a la zona d'accés, als sanitaris i als vials interiors, al mínim que permeti la circulació de vianants.

Article 213-13

Tancament dels límits

El càmping ha d'estar degudament tancat en tot el seu perímetre. Es pot utilitzar qualsevol tipus de material que doni garanties de resistència, eviti les intrusions externes i s'integri en el paisatge. La tanca, respectant en tot cas la normativa municipal al respecte, ha de tenir una alçada mínima d'1,50 metres i en cas de ser d'estructura buida, els buits han de portar una reixeta que impedeixi l'accés de persones i animals. En establiments ubicats en espais d'interès natural les característiques de la tanca han d'atendre els requeriments derivats de la normativa ambiental.

Article 213-14

Senyalització

1. Les senyalitzacions que els càmpings instal·lin a les carreteres i camins propers a les seves instal·lacions han de ser les normalitzades i d'acord amb l'administració competent en la matèria.

2. Els vials interiors dels càmpings han de tenir els senyals reglamentaris de “velocitat màxima 10 km/h”, “prohibida la circulació de vehicles en les hores de silenci” que reglamentàriament determini el càmping. Així mateix, els càmpings han d’instal·lar els senyals corresponents a la direcció dels diferents serveis i instal·lacions.

Article 213-15 Serveis higiènics

1. Els establiments de càmping han de disposar dels blocs de serveis higiènics necessaris, de manera que cap unitat d’acampada del càmping no quedi més lluny de 250 metres d’un bloc de serveis.

2. Els dels homes han de ser totalment independents dels de les dones i dintre de cada bloc, els serveis d’evacuatoris han d’estar separats dels de les dutxes i els lavabos tret que es tracti d’unitats compactes, que en tot cas s’han de trobar dins el bloc de serveis.

3. Les instal·lacions dels serveis higiènics han de permetre una ventilació molt àmplia. El terra i les parets, fins a una alçada mínima de 2,20 metres, s’han de revestir amb materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Article 213-16 Farmaciola de primers auxilis

Els càmpings han de disposar de farmaciola de primers auxilis per a les persones usuàries, que ha d’estar situada en un lloc visible i degudament senyalitzada, i ha de disposar dels materials suficients per poder atendre els casos més corrents.

Article 213-17 Capacitat d’allotjament

A efectes del càlcul de la capacitat d’allotjament d’un càmping en places s’ha de multiplicar per tres el nombre total d’unitats d’acampada.

Article 213-18 Categories

1. Els càmpings es classifiquen d’acord amb les seves edificacions, instal·lacions i serveis en quatre categories, que són identificades per estrelles (dues estrelles, tres estrelles, quatre estrelles i cinc estrelles).

2. Les característiques tècniques dels elements identificatius de la categoria de càmping estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

3. L’element identificatiu de la categoria del càmping s’ha de trobar situat de manera molt visible a l’accés del càmping i a l’entrada de la recepció.

Article 213-19 Requisits tècnics mínims

Els requisits tècnics mínims consten a l’annex 2.

Article 213-20 Ampliació discontinua

1. Els càmpings poden ampliar la seva superfície en terrenys no limítrofs als que ocupen quan no ho puguin fer en els sòls immediatament limítrofs per motius d’inadequació o incompatibilitat urbanística, o de restricció d’ocupació de parts de la seva superfície a causa de l’aplicació de normatives sectorials (costes, carreteres, incendis, zona maritimoterrestre, inundacions, etc.).

2. L'ampliació discontinua ha de respectar les normatives sectorials i urbanístiques dels terrenys objecte d'ampliació.

3. La distància entre els límits d'ambdues àrees no pot excedir els 400 metres. En cap cas s'admet que entre els dos espais existeixin carreteres interurbanes, vies de ferrocarril o altres infraestructures de transports, excepte que estiguin salvades per ponts o túnels aptes per a vianants.

La nova àrea d'ampliació ha de complir els requisits mínims proporcionals a la seva capacitat pel que fa a seguretat i blocs sanitaris, que s'estableixen en aquesta secció i a l'annex 2.

4. L'ampliació discontinua d'un establiment de càmping no constitueix, en cap cas, un nou establiment.

Article 213-21

Recepció i informació

La recepció del càmping constitueix el centre de relació amb les persones usuàries a efectes administratius i d'informació. Sens perjudici de les obligacions derivades del compliment dels deures d'informació especificats en el títol 1 d'aquest llibre segon, els establiments de càmping han d'exposar a la seva recepció i de manera ben visible els documents i les dades següents:

- a) Dates de funcionament.
- b) Plànol de situació i límits de cada una de les unitats d'acampada, així com la numeració corresponent.
- c) Plànol de situació d'extintors.
- d) Plànol de situació dels diferents serveis.
- e) Llista d'horaris de funcionament dels diferents serveis, prohibició de circulació interior de vehicles, etc.

Subsecció II

Àrees d'acollida d'autocaravanes

Article 213-22

Definició

Les àrees d'acollida d'autocaravanes són espais de terreny degudament delimitats, oberts al públic per a l'ocupació exclusiva d'autocaravanes, caravanes i vehicles similars en trànsit, a canvi de contraprestació econòmica i amb els requisits i les característiques que estableix aquest Decret.

Article 213-23

Exclusions

Queden excloses de l'aplicació d'aquest Decret la parada i l'estacionament d'autocaravanes en les àrees habilitades per a això en carreteres, autopistes, vies urbanes i aparcaments. Es considera que no està acampada aquella autocaravana aturada o estacionada en zones habilitades de les vies públiques urbanes o interurbanes, de conformitat amb la normativa de trànsit i circulació de vehicles, que no superi o amplii el seu perímetre mitjançant la transformació o desplegament d'elements d'aquella, se sustenti sobre les seves pròpies rodes sense utilitzar falques i no aboqui substàncies ni residus a la via.

Article 213-24

Emplaçament

1. Les àrees d'acollida d'autocaravanes es poden instal·lar on es poden instal·lar els establiments de càmping, en àrees pròximes a les autopistes, autovies i carreteres quan així ho permeti la normativa de carreteres, i en els nuclis urbans quan la normativa municipal ho permeti.

2. Als efectes únicament de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i per facilitar la implantació d'aquesta activitat, les àrees d'acollida d'autocaravanes s'assimilen a l'activitat de càmping en relació amb la seva implantació en sòl no urbanitzable.

3. El planejament urbanístic pot determinar la quantia i distribució del nombre de parcel·les de les àrees d'acollida d'autocaravanes, de manera que es minimitzi l'impacte que provoca la seva implantació en relació amb l'espai que ocupen.

Article 213-25

Reserva a autocaravanes, caravanes i vehicles similars

1. Les àrees d'acollida d'autocaravanes en trànsit estan reservades per a l'ús exclusiu d'autocaravanes, caravanes i vehicles similars en trànsit.

2. En aquestes àrees no es poden instal·lar tendes de campanya o albergs mòbils que no puguin entendre's inclosos en l'apartat anterior. Tampoc s'hi poden instal·lar albergs fixos o assimilats de cap tipus per a allotjament de les persones usuàries.

Article 213-26

Ocupació temporal

El temps màxim d'estada en les àrees d'acollida d'autocaravanes en trànsit no pot ser superior a 72 hores, i no s'hi pot tornar a realitzar una nova estada fins transcorregudes 24 hores d'ençà la finalització de l'estada anterior.

Article 213-27

Identificació

1. Les àrees d'acollida d'autocaravanes es classifiquen en una categoria única identificada per una estrella i han d'exhibir el seu element identificatiu de manera molt visible a l'entrada de l'àrea i de la seva recepció.

2. Les característiques tècniques del seu element identificatiu estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

Article 213-28

Requisits tècnics mínims

1. Superfícies, zona d'estada i vials

La superfície mínima de parcel·la ha de ser de 30 m² i han d'estar identificades numèricament. A cada parcel·la únicament s'hi pot instal·lar una autocaravana. El ferm de la parcel·la ha d'estar aplanat i asfaltat o compactat, amb el corresponent drenatge i lliure de tot obstacle fins una alçada de 3,5 m. La resta de la superfície ha d'estar destinada a vials amb els espais necessaris per a executar les maniobres d'estacionament i sortida, a més dels serveis corresponents. Aquests hauran d'estar lliures d'obstacles fins l'alçada de 3,5 m.

Durant la seva estada, les autocaravanes poden desplegar tendals i utilitzar elements portàtils, com ara taules i seients per al seu ús dins de la parcel·la on estacionin, estant prohibida la instal·lació de qualssevol elements fixos.

2. Edificis i instal·lacions

Les edificacions han d'estar destinades a la recepció i informació i serveis higiènics.

En la recepció s'ha d'exposar de manera ben visible els documents i les dades següents:

a) Dates de funcionament.

- b) Plànol de situació i límits de cadascuna de les parcel·les, així com la seva numeració corresponent.
- c) Plànol de situació d'extintors.
- d) Plànol de situació dels diferents serveis.
- e) Llista d'horaris de funcionament dels diferents serveis.

3. Infraestructures i serveis mínims

I. Com a mínim, les àrees d'acollida d'autocaravanes han de disposar del següent:

- a) Un punt net per cada 20 parcel·les o fracció per al tractament de residus, el qual consistirà en una connexió a la xarxa hídrica i un contenidor o pou de descàrrega autonetejables, amb la finalitat que les persones usuàries puguin evacuar i reaprovisionar els dipòsits d'aigües corresponents del vehicle.
- b) Un telèfon.
- c) Una font d'aigua potable per cada 30 parcel·les o fracció.
- d) Una proporció de lavabos, dutxes, inodors i safarejos, d'un per cada 15 parcel·les o fracció. En tot cas, hauran de disposar d'aigua calenta permanent i serveis de neteja.
- e) Un endoll amb caixa de protecció per cada 20 parcel·les o fracció.
- f) Servei de control de viatgers i servei de vigilància.
- g) Farmaciola de primers auxilis per a les persones usuàries, que ha d'estar situada en un lloc visible i degudament senyalitzada, i ha de disposar dels materials suficients per poder atendre els casos més corrents.

II. L'àrea d'acollida d'autocaravanes pot estar integrada en un càmping, sempre que compleixi els requisits previstos en aquesta Subsecció, i amb el qual pot compartir la recepció; en el cas de compartir serveis i infraestructures, es respectarà els requisits mínims establerts en aquest Decret per a ambdós allotjaments.

III. L'àrea ha d'estar delimitada degudament en tot el seu perímetre, llevat que estigui integrada total o parcialment en un càmping. En aquest cas, la delimitació s'ha de referir, almenys, a les zones no comuns.

4. Il·luminació

Els accessos, els vials i les instal·lacions d'ús generals i obligatòries han d'estar degudament il·luminades. A partir de les 23 hores s'ha de reduir la il·luminació i s'ha de mantenir, solament, a la zona d'accés, als sanitaris i als vials interiors, al mínim que permeti la circulació de vianants.

5. Senyalitzacions

A l'interior de l'àrea s'hauran d'instal·lar, a més dels senyals corresponents de serveis i instal·lacions, almenys aquells que adverteixin de la velocitat màxima de vehicles permesa, sentit de les vies, i situació de sortides d'emergència i extintors.

Secció IV

Establiments de turisme rural

Article 213-29

Definició i classificació

Són establiments de turisme rural els que defineix l'article 49 de la Llei de turisme de Catalunya.

Aquests establiments estan situats en el medi rural, dins de nuclis de població de menys de 2.000 habitants o bé aïllats (fora de nucli), integrats en edificacions preexistents anteriors a 1950, respecten la tipologia arquitectònica de la zona i compleixen amb l'exigència de tranquil·litat i integració en el paisatge, en els termes i les condicions que prevegi a aquest efecte l'ordenació urbanística.

No poden ser considerats en cap cas establiments de turisme rural els ubicats en pisos, considerats com a habitatges independents en un edifici de diverses plantes, en règim de propietat horitzontal.

Els establiments de turisme rural es classifiquen en els dos grups següents:

- a) Cases de pagès.
- b) Allotjaments rurals.

Article 213-30 Cases de pagès

Les cases de pagès o establiments d'agroturisme són aquells en els quals la persona titular, pagès o pagesa professional, obté rendes d'activitats agràries, ramaderes o forestals, d'acord amb els criteris normatius del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia i explotacions forestals, i on les persones usuàries poden conèixer les tasques i activitats pròpies de l'explotació agrària a la qual estan vinculades.

Si la titular és una persona jurídica un dels socis o una de les sòcies ha de complir els requisits que preveuen l'apartat anterior i l'article següent, i prestar personalment el servei d'atenció a les persones usuàries.

Article 213-31 Modalitats de cases de pagès

1. Les cases de pagès es classifiquen en les modalitats següents:

- a) Masia. És aquell habitatge unifamiliar fora de nucli, situat en el si d'una explotació agrícola, ramadera o forestal, que comparteix el pagès o pagesa amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- b) Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població i ubicat a la mateixa explotació. Es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.
- c) Casa de poble compartida. És aquell habitatge unifamiliar dins de nucli de població, que comparteix el pagès o pagesa amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- d) Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població, on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

2. En el cas de masia o de casa de poble compartida, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment. En el cas de masoveria i casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament o bé a la mateixa comarca o bé als municipis limítrofs de la comarca.

Article 213-32 Allotjaments rurals

Els allotjaments rurals són aquells establiments en què la persona titular no està obligada a obtenir rendes d'activitats agràries, ramaderes o forestals, però ha de residir efectivament o bé a la mateixa comarca, als municipis limítrofs de la comarca, o bé a l'habitatge, depenent de la modalitat.

Si la titular és una persona jurídica, un dels socis o una de les sòcies ha de complir els requisits previstos en l'article següent i prestar personalment el servei d'atenció a les persones usuàries.

Article 213-33

Modalitats d'allotjaments rurals

1. Els allotjaments rurals es classifiquen en les modalitats següents:

a) Masia. És aquell habitatge unifamiliar fora de nucli que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

b) Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població, que es lloga en règim de casa sencera.

c) Casa de poble compartida. És aquell habitatge unifamiliar, dins de nucli de població, que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

d) Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població, on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

2. En el cas de masia o de casa de poble compartida, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment. En el cas de masoveria o casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament o bé a la mateixa comarca o bé als municipis limítrofs de la comarca.

Article 213-34

Identificació

A efectes d'informació per a les persones usuàries, els establiments de turisme rural han d'estar convenientment senyalitzats amb el distintiu "TR", les característiques del qual estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

El distintiu d'identificació esmentat s'ha de situar al costat de la porta d'accés a l'establiment.

Els establiments del grup "cases de pagès" han de portar l'afegit "d'agroturisme" al darrera de la modalitat.

Article 213-35

Modificacions

Qualsevol modificació de la capacitat, del nombre de les habitacions o de qualsevol altre element estructural de l'allotjament ha de respectar la tipologia de l'habitatge.

Article 213-36

Requisits tècnics mínims

Els requisits tècnics mínims consten a l'annex 3.

Article 213-37

Capacitat dels establiments de turisme rural

1. Les masies i les cases de poble compartides han de tenir una capacitat mínima d'una habitació de dormitori i dues places, i una capacitat màxima de 20 places, distribuïdes en habitacions de dormitori d'una, dues, tres o quatre places.

2. Les cases de poble independents i les masoveries han de tenir una capacitat mínima de quatre places i una capacitat màxima de 20 places. Han de disposar almenys de dues habitacions de dormitori de dues o més places cadascuna. La resta de places es poden distribuir en habitacions de dormitori que en cap cas poden ser de més de tres places.

Sens perjudici del que estableix aquest apartat, les cases de poble independents i les masoveries poden tenir una capacitat mínima d'una habitació de dormitori i dues places sempre que la casa de poble independent o

la masoveria es trobi dins d'un conjunt d'establiments de turisme rural del mateix titular situats en la mateixa finca amb un mínim de dos allotjaments i quatre places en total.

Article 213-38

Limitacions

1. La inscripció d'un establiment de turisme rural és incompatible amb l'explotació, a la mateixa finca, de qualsevol altre tipus d'allotjament i d'establiments de restauració, excepte aquells restaurants que s'habilitin en establiments de turisme rural de les modalitats "casa de poble", ubicats dins de nuclis de població de menys de 30 habitants. Aquests restaurants no poden tenir, en cap cas, més de 30 places.

2. Els establiments de turisme rural són compatibles amb l'exercici d'altres activitats de prestació de serveis desenvolupades dins de la mateixa explotació on aquells estan situats, sens perjudici del compliment de la normativa urbanística i sectorial que sigui d'aplicació a aquestes activitats. En cap cas aquestes activitats poden ser considerades com a complementàries de l'activitat d'establiment de turisme rural.

3. Els establiments de turisme rural no poden organitzar activitats socials o qualsevol tipus de celebració o acte, ni llogar el seu espai per això, quan impliqui la presència a l'establiment d'un nombre de persones superior al nombre de places habilitades.

4. En el cas que una mateixa edificació es destini a més d'un establiment de turisme rural, sigui aquest de la mateixa titularitat o de diferent, no es pot superar el nombre màxim de 20 places.

Article 213-39

Serveis

1. Neteja.

a) Tots els establiments de turisme rural s'han de mantenir en bones condicions higièniques i de salubritat i, en el moment de l'entrada de les persones usuàries, s'han de trobar nets i endreçats.

b) Les persones titulars de les masies i cases de poble compartides han d'efectuar la neteja diària de les habitacions i banys excepte renúncia per escrit de les persones usuàries.

c) Els espais comuns s'han de netejar diàriament i el canvi de roba de llit i bany s'ha efectuar com a mínim cada tres dies.

d) Les persones titulars de les cases de poble independents i masoveries han d'efectuar una neteja i canvi de roba de llit i bany almenys un cop cada tres dies a menys que el client renunciï per escrit a aquest servei.

2. Serveis de menjar.

Els serveis de menjar, que tan sols poden prestar les masies i les cases de poble compartides, han d'anar adreçats exclusivament a les seves persones usuàries i s'ha de procurar incloure-hi plats de cuina casolana de la comarca.

3. Informació turística.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de lliurar, a l'entrada de la persona usuària, per escrit, les informacions relatives a recursos turístics de la comarca, han d'informar de les activitats que es poden practicar a la zona i han de contribuir a fer-los conèixer les normes de respecte i conservació de l'entorn natural i rural.

4. Atenció a les persones usuàries.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de donar una atenció personalitzada a les persones usuàries, la qual ha de comprendre, com a mínim, el servei d'acollida en el moment de l'arribada a l'establiment i l'acomiadament a la seva partida. En el cas de les masoveries i cases de poble independents, les persones titulars han d'estar disponibles i facilitar la seva localització les 24 hores per atendre consultes o

resoldre incidents. Així mateix han de facilitar a les persones usuàries la visita a explotacions agràries en el cas que l'establiment en tingui de pròpia (cas del grup de cases de pagès), i han de possibilitar el contacte amb aquelles persones prestatàries i organitzadores d'activitats que tinguin lloc a la zona i que puguin ser d'interès per als visitants (cas del grup d'allotjaments rurals).

Article 213-40

Terminologia

Es prohibeix la publicitat i/o comercialització de qualsevol tipus d'allotjament sota la denominació de: establiment de turisme rural, casa rural, casa de turisme rural, agroturisme, casa de pagès, masia, casa de poble, casa de poble compartida, casa de poble independent, allotjament rural, residència casa de pagès, masoveria, allotjament rural independent i allotjament rural compartit, així com la seva traducció a altres llengües, sense el compliment previ dels requisits que estableix aquest Decret per a l'exercici de l'activitat d'establiment de turisme rural.

Secció V

Establiments d'hostalatge

Article 213-41

Definició, classificació i requisits

1. L'establiment d'hostalatge es aquella modalitat d'establiment d'allotjament turístic que presta servei d'allotjament temporal en dormitoris, d'acord amb el requisits previstos a l'annex 4.
2. Els distintius i les característiques tècniques dels establiments d'hostalatge estan publicats al web del departament competent en matèria de turisme.
3. Les condicions de prestació del servei d'allotjament ha d'incloure en tot cas, la neteja periòdica de les instal·lacions comunes i de les unitats d'allotjament, inclosa en el preu.
4. Els Requisits tècnics mínims consten a l'Annex 4.

TÍTOL 2

Habitatge d'ús turístic

CAPÍTOL 1

Habitatge d'ús turístic cedit sencer

Article 221-1

Definicions i àmbit d'aplicació

Té la consideració d'habitatge d'ús turístic aquell que és cedit pel seu propietari, directament o indirectament, a tercers, de manera reiterada i a canvi de contraprestació econòmica, per a una estada de temporada, en condicions d'immediata disponibilitat i amb les característiques establertes per reglament.

Es considera estada de temporada tota ocupació de l'habitatge per un període de temps continu igual o inferior a 31 dies, i es considera cessió reiterada quan l'habitatge es cedeix dues o més vegades dins el període d'un any.

L'habitatge d'ús turístic es pot cedir sencer o per habitacions. L'habitatge d'ús turístic que es cedeix per habitacions es regula per les disposicions contingudes en el Capítol 2 del present títol.

Article 221-2

Requisits i serveis de l'activitat

1 Els habitatges d'ús turístic han de disposar de la cèdula d'habitabilitat i complir en tot moment les condicions tècniques i de qualitat exigibles als habitatges. Els habitatges no poden ser ocupats amb més places que les indicades a la cèdula i la seva capacitat màxima és de 20 places.

2 Els habitatges han d'estar suficientment moblats i dotats dels aparells i estris necessaris per a la seva ocupació immediata, amb la finalitat de prestar un servei d'allotjament correcte en relació amb la totalitat de places que disposin, tot en perfecte estat d'higiene.

3. El propietari o propietària de l'habitatge, o la persona gestora en qui delegui, ha de facilitar a persones usuàries i veïns el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat d'habitatge d'ús turístic.

4. El propietari o propietària, o la persona gestora en qui delegui, ha de garantir un servei d'assistència i manteniment de l'habitatge.

5. El propietari o propietària de l'habitatge, o la persona gestora en qui delegui, ha de lliurar a les persones usuàries un document que reculli les normes de convivència acordades per la comunitat de veïns en què s'integra l'habitatge, si n'hi ha. Aquest document ha d'estar redactat, com a mínim, en els idiomes següents: català, castellà, anglès i francès.

Article 221-3 Identificació

Els habitatges d'ús turístic s'identifiquen amb el corresponent distintiu, que cal exhibir en un lloc exterior de l'habitatge, visible, identificable i fàcilment copsable per a les persones usuàries. En la placa ha de constar el NIRTC de l'habitatge i el telèfon de contacte immediat. El distintiu i les seves característiques tècniques estan publicats al web del departament competent en matèria de turisme.

Article 221-4 Règim jurídic

1. Els habitatges d'ús turístic requereixen la corresponent presentació de la declaració responsable en el termes de l'article 121-2, subscrita pel propietari i també, si escau, per la persona física o jurídica gestora a qui prèviament el propietari hagi encomanat la gestió de l'habitatge en qüestió.

2. Des de la perspectiva d'ordenació sectorial turística, el document de la declaració responsable conté:

a) Les dades de l'habitatge i la seva capacitat legal màxima.

b) Les dades del propietari o propietària de l'habitatge.

c) El número de telèfon per atendre de manera immediata comunicacions relatives a l'activitat d'habitatge d'ús turístic.

d) La identificació de l'empresa d'assistència i manteniment de l'habitatge.

e) La referència a la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge.

f) La referència cadastral de l'habitatge.

3. En el supòsit que hagi estat encomanada la gestió de l'habitatge, el document contindrà, a més de l'anterior:

a) Dades de la persona gestora.

b) Declaració conforme la persona gestora disposa de títol suficient del propietari per a la gestió de l'habitatge.

4. Qualsevol alteració o modificació de les dades referides en els apartats 2 i 3 ha de ser declarada d'acord amb el procediment previst a l'apartat 1 del present article.

5. La condició d'habitatge d'ús turístic impedeix al propietari o propietària al·legar-ne la condició de domicili als efectes d'impedir-hi l'actuació inspectora de les autoritats competents.

6. La destinació d'un habitatge a l'ús turístic no és possible si està prohibida per l'ordenació d'usos del sector on es trobi o està prohibida pels estatuts de la comunitat degudament inscrits en el Registre de la propietat en edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal.

7. En el cas que la persona usuària d'un habitatge d'ús turístic atempti contra les regles bàsiques de la convivència o incompleixi ordenances municipals dictades a aquest efecte, la persona titular de la propietat o la persona gestora de l'habitatge d'ús turístic ha de requerir el cessionari perquè abandoni l'habitatge en el termini de 24 hores. Per a portar-ho a terme, el propietari o el gestor podrà sol·licitar l'auxili de les forces i els cossos de seguretat.

Article 221-5

Categorització dels habitatges d'ús turístic

Els habitatges d'ús turístic es poden categoritzar de conformitat amb els sistemes voluntaris de categorització turística.

Article 221-6

Registre d'ocupants

El propietari o propietària, o la persona gestora en qui delegui ha de remetre a la Direcció General de la Policia la informació relativa a l'estada de les persones que s'hi allotgen, d'acord amb la normativa de seguretat ciutadana aplicable a tots aquells que faciliten, mitjançant preu, allotjament a les persones.

Article 221-7

Règim sancionador

1. La persona propietària i la persona gestora de l'habitatge d'ús turístic, en el supòsit que no siguin la mateixa persona, són responsables solidàries de les infraccions i els incompliments de les obligacions definides a la normativa sectorial turística.

2. La persona propietària d'un immoble en què es desenvolupi l'activitat d'habitatge d'ús turístic sense habilitació té el deure de complir amb les obligacions legals, bé presentant la corresponent declaració responsable en els termes establerts en l'article 221-4, bé emprenent les accions necessàries fins aconseguir el cessament efectiu i definitiu de l'activitat, tant si és ella qui la desenvolupa com si ho fa una tercera persona amb o sense el seu consentiment; sense perjudici de la responsabilitat corresponent a les terceres persones no propietàries.

3. D'acord amb l'apartat anterior, els organismes administratius tutors dels interessos públics concurrents en l'objecte de l'activitat d'habitatge d'ús turístic actuen en matèria sancionadora i disciplinària d'acord amb les seves competències. Així:

a) Respecte a la disciplina d'activitat: el departament competent en matèria de turisme, els ajuntaments en l'àmbit de la seva competència i el departament competent en matèria d'habitatge.

b) Respecte d'aquells fets i activitats que tinguin la consideració d'infracció en matèria de defensa de les persones consumidores: el departament competent en matèria de consum i els ens locals en l'àmbit de les seves respectives competències.

4. Les sancions que puguin imposar les administracions competents per incompliments d'aquest Decret han d'atendre el procediment sancionador aplicable de l'Administració de la Generalitat, i si escau, els procediments sancionadors que tinguin establerts els municipis mateixos.

CAPÍTOL 2

Habitatge d'ús turístic cedit per habitacions

Article 222-1

Definició i àmbit d'aplicació

És aquell habitatge que és el domicili habitual i permanent del seu titular i que es cedeix per habitacions a terceres persones, de manera reiterada i a canvi de contraprestació econòmica, per una estada de temporada, en condicions d'immediata disponibilitat i amb les característiques establertes per reglament. El titular de l'habitatge ha d'estar-hi empadronat.

Article 222-2

Requisits del titular

1. La persona titular de l'activitat és la propietària de l'habitatge, si bé aquesta pot autoritzar la persona arrendatària a exercir l'activitat, sempre que aquesta compleixi les mateixes condicions d'empadronament, domicili i residència efectiva exigides a la propietària
2. La persona propietària, i en el seu cas, la persona arrendatària han de pernoctar en l'habitatge, en les seves pròpies habitacions, i compartir-lo físicament i efectivament amb els ocupants de les habitacions lliures que se cedeixen.
3. La persona propietària i la persona arrendatària són responsables solidàries de les infraccions i dels incompliments de les obligacions definides a la normativa turística, d'habitatge, de consum i municipal d'aplicació en raó de la seva activitat.

Article 222-3

Requisits i serveis de l'activitat

1. Els habitatges d'ús turístic han de disposar de la cèdula d'habitabilitat i complir en tot moment les condicions tècniques i de qualitat exigibles als habitatges.
2. El titular només pot cedir un màxim de dues habitacions del seu habitatge, la capacitat màxima de les quals ve limitada pel que estableixi la cèdula d'habitabilitat, no podent excedir el límit de 5 places per habitació.
3. Les habitacions han de disposar de ventilació exterior i han d'estar suficientment moblades per a la seva ocupació immediata, amb la finalitat de prestar un servei d'allotjament correcte en relació amb la totalitat de places que disposi l'habitació d'acord amb la cèdula d'habitabilitat.
4. L'habitatge s'identifica amb el corresponent distintiu, que cal exhibir en un lloc exterior de l'habitatge, visible, identificable i fàcilment copsable per a les persones usuàries. En la placa ha de constar el NIRTC de l'habitatge. El distintiu i les seves característiques tècniques estan publicats al web del departament competent en matèria de turisme.
5. El titular ha de permetre l'ús de cambra de bany als seus hostes.
6. En termes de manteniment, el titular només podrà servir esmorzar.

Article 222-4

Règim jurídic

1. L'habitatge d'ús turístic cedit per habitacions requereix la corresponent presentació de la declaració responsable en el termes de l'article 121-2.
2. Des de la perspectiva d'ordenació sectorial turística, el document de declaració responsable conté:
 - a) Les dades de l'habitatge, inclosa la referència cadastral.
 - b) Les dades del propietari o propietària.

c) La referència a la cèdula d'habitabilitat de l'habitatge.

3. En el supòsit que les habitacions les exploti l'arrendatari, el document de declaració responsable contindrà, a més de l'anterior:

a) Dades de l'arrendatari o arrendatària.

b) Declaració conforme la persona arrendatària disposa de títol suficient del propietari per a l'explotació de les habitacions.

4. Qualsevol alteració o modificació de les dades referides en els apartats 2 i 3 ha de ser declarada d'acord amb el procediment previst a l'apartat 1.

5. L'activitat d'allotjament per habitacions en habitatge compartit només és possible si l'ajuntament competent admet expressament aquesta figura d'allotjament turístic en les seves ordenances.

TÍTOL 3

Allotjaments turístics singulars

Article 231-1

Definició

1. Llocs o instal·lacions que permeten a les persones usuàries pernoctar-hi a canvi de contraprestació econòmica i amb les característiques que estableix aquest Decret.

2. Els allotjaments turístics singulars només es poden ubicar fora d'edificis convencionals, construccions prefabricades, o elements modulars o similars que hagin d'atendre els requisits del Codi tècnic d'edificació.

Article 231-2

Règim jurídic

1. Els ajuntaments poden regular i habilitar allotjaments turístics singulars en el seu terme municipal sempre que aquests compleixin la normativa de turisme i la resta de normatives sectorials que els siguin d'aplicació.

Article 231-3

Requisits

Els allotjaments turístics singulars han de complir els requisits turístics següents:

a) Han d'estar en condicions d'immediata disponibilitat i higiene.

b) Cadascuna de les seves places d'allotjament ha de disposar de llit o jaç.

c) Els allotjaments turístics singulars s'han d'identificar amb un distintiu, les característiques del qual estan publicades a la web del departament competent en matèria de turisme.

Article 231-4

Limitacions

En cap cas es poden habilitar allotjaments turístics singulars amb la finalitat d'evitar l'aplicació dels requisits exigits a altres modalitats d'allotjament turístic.

TÍTOL 4

Intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament

Article 241-1

Definició

1. Als efectes del present Decret s'entén per intermediari d'empreses turístiques d'allotjament, qualsevol entitat, xarxa publicitària, operador de mercat o prestador de serveis de la societat de la informació, que directa o indirectament i en qualsevol grau de participació, col·laboració o patrocini realitzi a títol onerós qualsevol de les activitats següents a empreses i establiments d'allotjament turístic situats a Catalunya:

- a) Publicar la publicitat i participar en la seva elaboració.
- b) Presentar ofertes, promocionar o posar en el mercat en base a informació que li ha donat la persona que pretén explotar l'allotjament.
- c) Facilitar el contacte entre venedors i compradors.
- d) Facilitar la contractació o la comercialització.
- e) Realitzar reserves o realitzar la gestió de l'allotjament.

S'inclouen els serveis d'intermediació que es proporcionin per mitjans audiovisuals, electrònics o informàtics i per sistemes o aplicacions interactius.

2. D'acord amb l'àmbit d'aplicació establert en la Llei de turisme, estan subjectes al règim jurídic establert en aquest Decret els intermediaris establerts a Catalunya i els establerts a fora de Catalunya quan realitzin la intermediació d'establiments o d'empreses d'allotjament turístic situades a Catalunya.

3. Les persones destinatàries del servei d'intermediació d'allotjament turístic són les persones físiques o jurídiques que utilitzen el servei d'intermediació. Aquestes poden ser altres persones intermediàries, les persones que pretenen explotar el servei d'allotjament turístic, les persones titulars de les empreses o establiments turístics, com també els usuaris turístics.

Article 241-2

Règim jurídic i responsabilitat

1. Els intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament no estan subjectes a posar en coneixement de les administracions turístiques l'exercici de la seva activitat d'intermediació. Així com tampoc no són objecte d'inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya.

2. Els intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament estan subjectes, en l'exercici de la seva activitat turística, al règim jurídic que li sigui d'aplicació de la Llei de turisme de Catalunya i en concret, al compliment de les obligacions i prohibicions següents:

a) Els intermediaris situats en un altre estat de la Unió Europea als efectes de practicar les notificacions dels actes administratius dictats, estaran obligats a designar un domicili d'un representant situat a Catalunya o en una altra comunitat autònoma, quan els el requereixin o sol·licitin les administracions turístiques.

b) L'obligació d'informació de tota classe de dades, informació, antecedents i justificants amb transcendència turística davant l'actuació inspectora, d'acord amb l'article 80 bis de la Llei de turisme de Catalunya.

c) L'obligació de constatar que qui sol·liciti la inserció d'anuncis, ofertes o reclams publicitaris disposa del corresponent NIRTC i que per tant està habilitat per realitzar la publicitat sol·licitada, abstenint-se de realitzar-la si li manca.

A tal efecte, la direcció general competent en matèria de turisme mantindrà, a través de la seva pàgina web actualitzada i accessible la informació sobre les empreses i establiments inscrits en el Registre de Turisme de Catalunya.

d) L'obligació de fer constar en els seus suports de comercialització i publicitat el NIRTC de les empreses turístiques d'allotjament en tota mena de publicitat que els anunciï, d'acord amb l'article 73.5 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

La prohibició de fer publicitat sense fer constar l'esmentat número d'inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya.

La informació del NIRTC, ha de complir les obligacions establertes en les normes de publicitat i de competència deslleial, i a tal efecte ha de ser veraç i inequívoca. La direcció general competent en matèria

de turisme pot establir i interpretar mitjançant circulars i instruccions els aspectes que ha de complir l'esmentada informació.

e) La prohibició de realitzar intermediació d'allotjaments turístics que no disposin de l'habilitació preceptiva, d'acord amb l'article 88 u quarter) de la Llei de turisme de Catalunya.

f) La prohibició de comercialitzar activitats o serveis i turístics que no disposin dels requisits o de les condicions legalment establertes per a obtenir l'habilitació corresponent, d'acord amb l'article 89 g) de la Llei de turisme de Catalunya.

3. Les Administracions competents en matèria de turisme exerciran la seva potestat de disciplina turística als intermediaris turístics que no compleixi amb llurs obligacions establertes, d'acord amb el que es disposa al Llibre 6è.

LLIBRE TERCER

Els serveis d'informació, difusió i atenció turística

TÍTOL 1

Disposicions generals

Article 311-1

Definició

1. Els Serveis d'Informació, Difusió i Atenció Turística (en endavant, Serveis IDAT), es configuren com una plataforma de serveis d'interès general.

2. Conformen els Serveis IDAT el conjunt d'instal·lacions, activitats i recursos humans, materials i tecnològics que les administracions competents en matèria de turisme a Catalunya posen a disposició de les persones visitants, usuàries i agents turístics en l'àmbit territorial català, amb l'objectiu de facilitar el màxim coneixement, aprofitament i gaudi possible dels recursos turístics catalans.

Els Serveis IDAT els poden prestar, així mateix, agents privats.

Article 311-2

Informació, difusió i atenció turística

1. Els Serveis IDAT inclouen:

a) Informació turística.

És l'activitat d'exposar i posar en coneixement del visitant l'oferta de productes, serveis i recursos turístics existents en l'àmbit territorial de referència de l'equipament o la instal·lació concreta.

El servei d'informació turística inclou la senyalització dels recursos turístics de Catalunya. Els manuals de senyalització turística estableixen els paràmetres i els criteris tècnics adients per a aquesta senyalització, que han de respectar els organismes, les entitats, els ens i les administracions que la promoguin.

Els manuals de senyalització turística preveuen tres àmbits:

Urbà.

Rural.

Viari.

El departament competent en matèria de turisme aprova els manuals de senyalització turística urbana i rural per a vianants, on s'estableixen els paràmetres i els criteris tècnics bàsics per a aquesta senyalització. Els organismes, les entitats, els ens i les administracions que promoguin la senyalització turística urbana i rural per a vianants han de respectar les indicacions incloses als manuals.

La senyalització turística viària es coordina per mitjà del Grup de Senyalització Territorial i Temàtica (T&T), que elabora i aprova els manuals corresponents on es fixen els paràmetres i els criteris tècnics d'aquest tipus de senyalització per a les administracions competents en aquesta senyalització.

El Manual de senyalització turística urbana, el Manual de senyalització turística rural i el Manual bàsic de retolació exterior de les oficines de turisme de Catalunya els aprova el conseller competent en matèria de turisme mitjançant l'ordre corresponent. Aquests manuals es poden consultar al web del departament competent en matèria de turisme, així com a les seves oficines, en horari d'atenció al públic

De conformitat amb l'article 42 del Text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, el Grup de Treball de Senyalització Territorial i Temàtica (T&T), creat per la Direcció General de Carreteres, juntament amb altres administracions, redacta i aprova el Manual de senyalització turística a la xarxa viària, que es publica mitjançant l'ordre corresponent dels consellers competents en matèria de carreteres i turisme. Aquest Manual es pot consultar a les pàgines web dels departaments competents en matèria de carreteres i de turisme, així com a les oficines d'aquests departaments, durant l'horari d'atenció al públic.

b) Difusió turística.

És l'activitat d'interpretar, donar a conèixer i comercialitzar, si escau, els recursos, els productes i els serveis turístics concrets adients a les característiques personals de la persona visitant i de la seva estada. La comercialització de productes i serveis ha de complir les condicions definides a la normativa vigent en matèria d'intermediació turística. En tot cas, s'ha de garantir la igualtat de tracte i la lliure competència per als agents que participen en aquest sector del mercat.

c) Atenció turística.

És l'activitat de satisfer qualsevol necessitat d'informació, comunicació o servei de caràcter general de la persona visitant, amb consideració especial a les relacionades amb la itinerància, com ara les relatives a l'accés a serveis públics, seguretat ciutadana, mobilitat o drets dels consumidors.

2. Els Serveis IDAT integren, així mateix, la funció de dinamització del teixit turístic del territori, d'acord amb els paràmetres i els criteris definits en aquest Decret. En el marc dels Serveis IDAT, la funció esmentada consisteix a relacionar i coordinar l'oferta d'empreses i establiments turístics existent en l'àmbit territorial o temàtic de referència, així com facilitar i potenciar la distribució i la prestació dels productes i els serveis d'interès turístic, basant-se en l'optimització de sinergies.

3. Els Serveis IDAT han de complir les condicions d'accessibilitat que preveu la normativa vigent perquè les persones amb discapacitat física, sensorial o intel·lectual puguin fer-ne ús en condicions anàlogues a la resta de visitants.

Les característiques tècniques del distintiu de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'oficines de turisme de Catalunya es publiquen al web del departament competent en matèria de turisme.

TÍTOL 2

Xarxa d'oficines de turisme de Catalunya

Article 321-1

Concepte i naturalesa de les oficines de turisme

1. Les oficines de turisme són equipaments d'informació, difusió i atenció turística que ofereixen orientació als turistes per mitjà d'un suport global durant la seva estada i els faciliten informació i prestacions relacionades amb l'allotjament, el transport, els serveis, els espectacles i la resta d'activitats relacionades amb la cultura i el lleure.

2. Aquests equipaments poden ser de titularitat pública, privada o mixta (publicoprivada).

Article 321-2

La Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya

1. Les oficines de turisme existents a Catalunya poden integrar-se, voluntàriament i de conformitat amb el procediment que estableix l'article 321-6, a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya. Les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya s'inscriuen, a efectes constitutius de la seva integració, al Registre de Turisme de Catalunya.

2. Correspon a la direcció general competent en matèria de turisme de la Generalitat de Catalunya posar a disposició de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya els continguts bàsics de la informació de productes i serveis turístics de Catalunya i la disponibilitat de recursos instrumentals suficients per possibilitar un servei de difusió turística adequat, com ara el suport a la formació, el coneixement, la promoció i la comercialització.

Article 321-3

Serveis de prestació obligatòria

Les oficines de turisme han de prestar els serveis d'informació, difusió i atenció turística en els termes exposats a l'article 311-2, llevat del que s'estableix respecte la senyalització turística. En la prestació d'aquests serveis, les oficines de turisme han de garantir l'accessibilitat física i a la comunicació.

Pel que fa al servei d'informació turística, les oficines de turisme han de facilitar informació relativa a l'oferta i els recursos turístics de Catalunya com a destinació turística integral i disposar de bases de dades actualitzades d'informació turística elaborades per la mateixa oficina.

Article 321-4

Classificació de les oficines de turisme

1. Les oficines de turisme integrades a la Xarxa es classifiquen en tres categories, d'acord amb les característiques i el nivell de serveis que assumeixen i garanteixen.

2. Els requisits tècnics mínims per a cada categoria consten a l'annex 6.

3. Totes les oficines de turisme han de garantir el compliment dels serveis de prestació obligatòria establerts a l'article 321-3 i, a més, les característiques pròpies de la 3a categoria, sens perjudici de les característiques específicament requerides per a les categories 2a i 1a, en concret.

4. Malgrat que no compleixin la totalitat dels requisits previstos per a una oficina de turisme de 2a categoria, les oficines de turisme de 3a categoria poden accedir a la 2a categoria sempre que compleixin amb la imatge corporativa i les funcions pròpies d'una oficina de turisme de 1a categoria.

5. Amb la finalitat de garantir-ne la publicitat oportuna, el departament competent en matèria de turisme publica, a la seu corporativa de la Generalitat de Catalunya, dins l'àmbit de turisme (www.gencat.cat), la categoria de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya.

Article 321-5

Punts d'atenció turística

1. Els punts d'atenció turística (en endavant, PAT) són equipaments d'atenció turística vinculats a una oficina de turisme adscrita a la Xarxa. En aquest sentit, l'oficina de turisme originària o principal prendrà la consideració de seu o central.

2. Els PAT poden constituir-se en estructures físiques mòbils o en espais virtuals, i el seu funcionament es pot restringir a un determinat període de la temporada turística.

3. Els PAT constituïts en estructures físiques mòbils s'han d'identificar i han de complir les característiques mínimes exigibles a les oficines de turisme de 3a categoria pel que fa al personal i els serveis.

Article 321-6

Procediment d'adscripció, modificació i baixa de les oficines de turisme i dels PAT a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya, i procediment de classificació de les oficines de turisme

1. Per tal d'inscriure una oficina de turisme al Registre de Turisme de Catalunya la persona titular ha de presentar una declaració responsable davant la Finestreta Única Empresarial segons la qual:

a) Disposa de l'acord o decisió de creació de l'oficina, adoptat per la persona titular.

b) Compleix les condicions que estableixen els articles 321-3 i 321-4 d'aquest Decret, als efectes de la seva classificació oportuna. Les persones titulars autoclassifiquen les seves oficines de turisme mitjançant aquesta declaració.

2. En el supòsit de trasllat de la seu o canvi de categoria, la persona titular ha de presentar davant la FUE una declaració responsable on manifesti que el nou local compleix tots els requisits exigits reglamentàriament.

3. En el cas de canvi de titularitat, cal que la nova persona titular presenti davant la FUE una declaració responsable sobre el fet que disposa del títol de transmissió.

4. Per tal d'inscriure un PAT a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya, cal que la persona titular de l'oficina de turisme corresponent presenti davant la FUE una declaració responsable sobre el compliment dels requisits de l'article 321-5.

5. Un cop verificat el compliment dels requisits documentals, el Registre de Turisme de Catalunya, a través de la corresponent inscripció, adscriu l'oficina, el PAT a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya i lliura a la persona titular un document de la inscripció de l'alta o de les dades modificades i, posteriorment, trasllada l'expedient a l'òrgan competent de la direcció general competent en matèria de turisme per a la seva verificació de compliment de les dades declarades responsablement.

6. Les persones titulars de les oficines de turisme poden donar de baixa de la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya, voluntàriament, les oficines o els seus PAT, amb la comunicació prèvia del cessament de l'activitat presentada davant la FUE. La inscripció de la baixa al Registre de Turisme de Catalunya suposa l'exclusió de l'equipament de la Xarxa, així com el decaïment de les obligacions, la pèrdua de drets que aquest Decret preveu en relació amb aquest servei i la retirada dels elements identificatius de l'oficina.

7. Les declaracions responsables i la comunicació prèvia a les quals fa referència aquest article es formalitzen d'acord amb els models normalitzats que es troben a disposició de les persones interessades a la seu corporativa de la Generalitat de Catalunya dins l'àmbit de turisme (www.gencat.cat) i a la FUE.

Article 321-7

Exclusió de la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya i revisió de categoria

L'incompliment dels requisits que estableixen els articles 321-3 i 321-4 dóna lloc a un procés d'exclusió de l'oficina de turisme de la Xarxa i de revocació de la inscripció de l'oficina de turisme i els seus PAT al Registre de Turisme de Catalunya, amb els efectes previstos a l'article anterior; o bé a un procés de revisió de la categoria de l'oficina de turisme, segons correspongui. El procés de baixa de la inscripció o revisió de la categoria segueix les regles que estableix la legislació de procediment administratiu comú en relació amb els terminis d'esmena de deficiències, tràmit d'audiència als interessats i resolució del procediment.

LLIBRE QUART

Model de governança turística

TÍTOL 1

Taula de Turisme de Catalunya

Article 411-1

Naturalesa i objectiu

La Taula del Turisme de Catalunya és un òrgan col·legiat, permanent, consultiu, de col·laboració i assessorament del conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme, que té per objectiu esdevenir una plataforma de participació que faciliti la interacció entre els agents públics i privats amb incidència en el sector turístic.

Article 411-2 Funcions

Són funcions de la Taula del Turisme de Catalunya les següents:

- a) Cooperar en la definició i execució de les polítiques turístiques.
- b) Emetre els informes que li siguin encomanats pel conseller o consellera.
- c) Avaluar les dades i estadístiques entorn a l'activitat turística.
- d) Proposar la creació de nous productes turístics i definir la política d'informació, difusió i atenció turística.
- e) Debatre de forma prèvia nous projectes normatius en matèria turística, així com col·laborar en la determinació dels criteris interpretatius de les normes turístiques vigents.
- f) Analitzar l'impacte de normes que incideixin sobre els establiments i les activitats turístiques.
- g) Col·laborar en la implantació i desplegament del sistema de qualitat turística i dels processos i projectes que se'n derivin.
- h) Recomanar i proposar actuacions en l'àmbit de la formació en turisme.
- i) Proposar línies prioritàries d'anàlisi, investigació i innovació en l'àmbit turístic.
- j) Proposar iniciatives i actuacions en matèria turística que consideri adequades per a l'ordenació, programació, planificació, estratègia, qualitat i intel·ligència en l'àmbit del turisme a Catalunya.
- k) Estudiar, promoure i impulsar inversions en l'àmbit del turisme susceptibles d'incrementar l'afluència de turistes i visitants en el territori.
- l) Impulsar l'emprenedoria i el creixement empresarial en l'àmbit del turisme, tot procurant per l'enfortiment del seu teixit.
- m) Promoure la qualitat de l'ocupació en el sector turístic.

Article 411-3 Principis d'actuació

La Taula del Turisme actua d'acord amb els principis d'eficàcia, eficiència, transparència, coresponsabilitat, cooperació i seguretat jurídica.

Article 411-4 Adscripció

La Taula del Turisme s'adscriu al departament competent en matèria de turisme, el qual li dona suport administratiu i logístic.

Article 411-5 Òrgans

1. Sens perjudici de la seva capacitat d'autoorganització, els òrgans de la Taula del Turisme són el Consell i les comissions sectorials.

2. Les comissions sectorials són les següents:

- a) La Comissió Sectorial d'Ordenació.
- b) La Comissió Sectorial de Programació.
- c) La Comissió Sectorial de Coneixement i Estratègia.
- d) La Comissió Sectorial de Qualitat i Innovació.

3. Es podran crear noves comissions sectorials i modificar les existents sempre que així ho determini, si s'escau, el reglament de funcionament de la Taula de Turisme.

Article 411-6
El Consell

1. El Consell és l'òrgan rector i de deliberació de la Taula del Turisme i està integrat pels següents membres:
- a) President o presidenta: el director o directora general de Turisme. El president o presidenta pot delegar l'exercici de les seves funcions en qualsevol dels vocals que integrin el Consell.
 - b) Secretari o secretària: funcionari o funcionària de la Direcció general competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, nomenat o nomenada pel director o directora general de Turisme.
 - c) Vocals nats: els presidents de les comissions sectorials.
 - d) Entre 8 i 16 vocals electius: nomenats pel conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme, a proposta del director o directora general de Turisme, entre representants de l'Administració turística catalana, representants del sector empresarial turístic, professionals i acadèmics, amb coneixements i experiència contrastada en l'àmbit turístic. En la seva designació i en la de les seves persones suplents s'atendrà al principi de participació equilibrada de dones i homes.
2. El president o presidenta pot convidar representants d'altres departaments o organismes de la Generalitat de Catalunya, amb veu però sense vot, atenent a les particularitats dels assumptes inclosos en l'ordre del dia corresponent.
3. El president o presidenta pot convidar representants del sector empresarial turístic a les sessions del Consell, amb veu però sense vot, especialment en aquelles sessions de caràcter més deliberatiu, d'assessorament i seguiment de l'actuació de Taula del Turisme mateixa.

Article 411-7
Funcions del Consell
Les funcions principals del Consell són les següents:

- a) Aprovar, si escau, el reglament de funcionament de la Taula del Turisme.
- b) Impulsar, orientar i dirigir, si s'escau, els treballs que desenvolupin les comissions sectorials.
- c) Aprovar les conclusions i el resultat dels treballs que desenvolupin les comissions sectorials.
- d) Assessorar en matèria d'ordenació, programació, planificació, estratègia, qualitat i intel·ligència en l'àmbit del turisme a Catalunya.

Article 411-8
Règim de funcionament del Consell

1. El Consell es reuneix, almenys, quatre cops a l'any. Pot celebrar tantes reunions com siguin necessàries per al compliment de les seves funcions.
2. En el que no preveu la seva normativa de funcionament, s'aplicarà la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

Article 411-9

Les comissions sectorials

1. Les comissions sectorials estan integrades pels membres següents:

- a) President o presidenta: nomenat o nomenada pel conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme, a proposta del director o directora general de Turisme, d'entre representants del sector empresarial turístic o de l'àmbit professional i acadèmic amb experiència contrastada en l'àmbit turístic.
- b) Vicepresident o vicepresidenta: nomenat o nomenada pel director o directora general de Turisme d'entre els i les vocals representants de l'Administració turística de Catalunya.
- c) Secretari o secretària: funcionari o funcionària de la Direcció general competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, nomenat o nomenada pel director o directora general de Turisme.
- d) Vocals: entre 8 i 16 vocals, nomenats pel conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme, a proposta del director o directora general de Turisme, entre representants de l'Administració turística catalana, representants del sector empresarial turístic, professionals i acadèmics, amb coneixements i experiència contrastada en l'àmbit turístic. En la seva designació i en la de les seves persones suplents s'atendrà al principi de participació equilibrada de dones i homes.

2. Cada president o presidenta pot convidar representants d'altres departaments o organismes de la Generalitat de Catalunya, així com persones del sector empresarial turístic, professionals i acadèmics, amb coneixements i experiència contrastada en l'àmbit turístic, amb veu però sense vot.

3. Sens perjudici del reglament de funcionament, les comissions sectorials desenvolupen les següents funcions:

- a) La Comissió Sectorial d'Ordenació, les establertes en l'article 411-2.e) i f).
- b) La Comissió Sectorial de Programació, les establertes en l'article 411-2.d), k) i l).
- c) La Comissió Sectorial de Coneixement i Estratègia, les establertes en l'article 411-2.c), h) i i).
- d) La Comissió Sectorial de Qualitat, les establertes en l'article 411-2.g) i m).

4. Cada Comissió Sectorial pot constituir grups específics de treball, de caràcter temporal o permanent, amb la possible participació d'experts aliens, amb la finalitat d'estudiar qüestions, preparar assumptes i formular propostes relacionades amb el seu àmbit de funcions.

Article 411-10

Règim de funcionament de les comissions sectorials

1. Per a l'exercici de les seves funcions, les comissions sectorials poden reunir-se les vegades que considerin convenient.
2. En allò que no preveu la seva normativa de funcionament, s'aplicarà la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.
3. Les comissions sectorials subjecten la seva acció a l'àmbit de decisió del Consell, de conformitat amb l'article 411-7 d'aquest Decret.

Article 411-11

Retribucions

Els membres de la Taula del Turisme i dels grups específics de treball, així com les persones que hi siguin convidades en el marc del seu funcionament, no tenen dret a percebre cap retribució econòmica per assistir-hi, desplaçar-s'hi ni per exercir-hi les seves respectives funcions.

Article 411-12

Requisit d'inscripció en el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic

Només poden formar part de la Taula del Turisme les persones i entitats inscrites en el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, regulat pel Decret 171/2015, de 28 de juliol, sobre el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, i les administracions públiques.

TÍTOL 2

Comissió Interdepartamental de Turisme

Article 421-1

Naturalesa i objectiu

La Comissió Interdepartamental de Turisme és un òrgan col·legiat i de col·laboració, que té per objectiu examinar i coordinar assumptes d'àmbit concret i específic d'aquesta matèria que afectin diversos departaments.

Article 421-2

Adscripció

La Comissió resta adscrita al departament competent en matèria de turisme.

Article 421-3

Funcions

Són funcions de la Comissió:

a) Impulsar i coordinar sota una estratègia integrada les accions en matèria de política turística que, per la seva transversalitat, afectin diversos departaments de la Generalitat.

b) Fer el seguiment i proposar, si s'escau, les modificacions o ajustos de la normativa sectorial que incideix de manera directa sobre el turisme.

c) Impulsar els programes del Pla estratègic de turisme de Catalunya en els quals sigui necessària l'actuació coordinada de diversos departaments de la Generalitat.

Article 421-4

Composició

1. La Comissió Interdepartamental de Turisme està integrada per una persona representant de cadascun dels departaments de la Generalitat de Catalunya.

2. Les persones representants han de tenir rang, com a mínim, de director/a general i es designen per les persones titulars dels departaments respectius.

3. El càrrec de membre de la Comissió Interdepartamental de Turisme no és retribuït.

4. Les persones representants poden assistir a les reunions de la Comissió Interdepartamental acompanyades d'una persona tècnica del seu departament.

5. La Comissió és presidida per la persona titular del departament competent en matèria de turisme.

6. La persona titular de la Subdirecció General d'Ordenació Turística exerceix les funcions de secretari o secretària.

Article 421-5 Funcionament

1. La Comissió Interdepartamental de Turisme es reuneix de manera ordinària, com a mínim, dos cops l'any, i de manera extraordinària quan ho consideri necessari el/la president/a, per iniciativa pròpia o a proposta d'alguna de les persones membres de la Comissió.

2. En tot el que no preveu aquest Decret s'hi aplica la normativa vigent en matèria d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

Article 421-6 Durada

La durada de la Comissió Interdepartamental de Turisme és indefinida.

Article 421-7 Comissions tècniques de treball

1. La Comissió Interdepartamental pot crear les comissions tècniques de treball necessàries per assolir els seus objectius.

2. Les comissions tècniques de treball tenen les característiques següents:

a) La presidència l'exerceix la persona titular de la Direcció general competent en matèria de turisme.

b) La secretaria l'exerceix la persona titular de la Subdirecció General d'Ordenació Turística.

c) L'acord de creació de cada comissió tècnica de treball ha d'establir els departaments que en formen part i el personal tècnic designat de cada un d'aquests a instància de la representació de cada departament.

3. El càrrec de persona integrant de la comissió tècnica de treball no és retribuït.

4. L'acord de creació de cada comissió tècnica de treball ha d'establir el nombre de sessions a realitzar per cada una de les comissions.

5. Les comissions tècniques de treball poden convidar persones expertes qualificades, amb veu però sense vot, a les seves reunions per debatre temes concrets inclosos a l'ordre del dia.

TÍTOL 3 **Fons per al foment del turisme**

Article 431-1 Definició

Constitueix el Fons per al foment del turisme, en endavant Fons, el conjunt d'ingressos obtinguts per l'exacció de l'impost sobre les estades en establiments turístics, creat per la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, en endavant, la Llei 5/2012.

Article 431-2 Destí i règim jurídic

1. Els recursos econòmics del Fons tenen per destí projectes o accions vinculades als àmbits executius de política turística continguts en l'article 116.1 de la Llei 5/2012, amb les especificitats per la part del Fons de gestió de les administracions locals que disposa l'article 431-6 del present decret, de conformitat amb l'apartat tercer de l'article 116 de la Llei 5/2012.

2. La gestió del Fons correspon als departaments competents en matèria de Turisme i en matèria d'Economia, tal i com determina l'article 115.3 de la Llei 5/2012.

3. L'Administració de la Generalitat de Catalunya garanteix que la transferència de crèdit que correspon a cada ajuntament, en funció de l'import econòmic resultant de la recaptació de l'impost en el seu àmbit territorial, s'ordena dos mesos després que finalitzi el termini de presentació i ingrés de l'autoliquidació per part del subjecte passiu substituït.

Article 431-3

Comissió del Fons per al foment del turisme

1. La Comissió del Fons per al foment del turisme garanteix la informació prèvia del sector afectat, proposa les directrius d'actuació de conformitat amb la planificació turística de la Generalitat de Catalunya i l'aplicació dels recursos del Fons. La Comissió la componen les persones següents:

a) la persona titular del departament competent en matèria de turisme, en qualitat de president de la Comissió.

b) tres persones en representació del departament competent en matèria d'economia

c) tres persones en representació del departament competent en matèria de turisme

d) quatre persones en representació dels departaments competents en les matèries següents: una en matèria de cooperació amb l'Administració local, una en matèria d'infraestructures, ports i aeroports, una en matèria de patrimoni cultural i una en matèria de medi natural.

e) dues persones en representació de les administracions locals catalanes.

f) set persones en representació del sector turístic privat de Catalunya, que són les següents: dues en representació dels establiments hotelers, una de les quals representant dels establiments hotelers de Barcelona; una en representació dels establiments d'apartaments turístics/habitatges d'ús turístic; una en representació dels càmpings; una en representació dels establiments de turisme rural; una en representació dels establiments d'hostalatge i una en representació dels agents o agències de viatges.

g) una persona funcionària del departament competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, en qualitat de secretari o secretària de la Comissió.

2. Les persones en representació de l'Administració de la Generalitat són designades per les persones titulars dels departaments respectius.

3. Els representants de les administracions locals catalanes són les persones que ostentin la condició de president o presidenta de cadascuna de les Comissions competents en l'àmbit del turisme de les dues entitats municipalistes més representatives de Catalunya.

4. Els representants del sector privat són designats per la persona titular del departament competent en matèria de turisme.

5. La Comissió del Fons per al foment del turisme es reuneix un cop a l'any, amb caràcter ordinari.

6. La durada del mandat dels membres de la Comissió del Fons per al foment del turisme és de quatre anys renovables, excepte la d'aquells membres que siguin nomenats per raó del seu càrrec, els quals ho seran en funció de la seva durada.

7. La Comissió del Fons per al foment del turisme s'adscriu al departament competent en matèria de turisme. La direcció general competent en matèria de turisme presta el suport administratiu i logístic necessari per al funcionament de la Comissió.

Article 431-4
Directrius d'actuació

1. Les directrius d'actuació del Fons per al foment del turisme estableixen els eixos i les prioritats en relació amb el destí dels crèdits del Fons, de conformitat amb la planificació turística de la Generalitat de Catalunya.

2. Les directrius d'actuació es subjecten necessàriament a les finalitats de l'article 116.1 de la Llei 5/2012.

Article 431-5
Comitè bilateral

1. El Fons es regeix i gestiona pels departaments competents en matèria d'economia i en matèria de turisme reunits en Comitè. El Comitè bilateral té la funció d'aprovar les directrius d'actuació, decidir l'assignació dels recursos del Fons, i controlar el percentatge de Fons amb destí local. El Comitè el componen les persones següents:

a) la persona titular del departament competent en matèria de turisme, o persona en qui delegui, en qualitat de president del Comitè.

b) tres persones en representació del departament competent en matèria d'economia.

c) tres persones en representació del departament competent en matèria de turisme.

d) una persona funcionària del departament competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, en qualitat de secretari o secretària del Comitè.

2. Els representants del departament competent en matèria d'economia són designats per la persona titular d'aquest òrgan d'entre el seu personal.

3. Els representants del departament competent en matèria de turisme són designats per la persona titular d'aquest òrgan d'entre el seu personal.

4. El Comitè es reuneix trimestralment, amb caràcter ordinari.

Article 431-6
Determinacions per al percentatge de Fons amb destí local

1. Els ens locals que participen en el Fons han de destinar la part del crèdit resultant de l'exacció de l'impost en el seu àmbit territorial a actuacions de política turística que es derivin de les directrius d'actuació del Fons per al foment del turisme i han de certificar davant el Comitè el destí efectiu dels crèdits. De conformitat amb allò que disposa l'article 116.3 de la Llei 5/2012, els ajuntaments que hagin superat, en any vençut, el llinar dels 300.000 euros de recaptació en concepte d'Impost, hauran de destinar obligatòriament a projecte i actuacions de promoció turística un mínim del 50% dels imports del Fons assignat, en l'any immediatament posterior.

2. Els certificats, per anys vençuts, els estén un funcionari amb habilitació suficient dins el primer mes de cada exercici pressupostari i han d'incloure el conjunt d'actuacions, totals o parcials, que hagi realitzat l'ens local dins l'any immediatament anterior a què hagin estat destinats els crèdits del Fons. Pel cas dels ajuntaments no englobats pel supòsit de recaptació previst en l'apartat anterior, el certificat haurà de comprendre, sempre i en tot cas, projectes i actuacions de promoció turística, sens perjudici que el Fons es destini, també, a actuacions i projectes propis de la resta de conceptes relacionats en l'article 116.1 de la Llei 5/2012.

3. Pel supòsit que no s'acrediti el destí efectiu dels crèdits a les directrius d'actuació, el Comitè ha de declarar el seu incompliment, prèvia audiència de l'ens local interessat.
4. En cas d'incompliment, el Comitè ha de determinar directament el destí dels fons a accions vinculades a les directrius d'actuació dins l'àmbit territorial de referència del municipi interessat en l'exercici immediatament posterior a la declaració d'incompliment. En cas que l'incompliment sigui imputable a un consell comarcal, el Comitè ha de determinar directament el destí dels fons a les accions de promoció turística de l'Agència Catalana de Turisme.
5. El percentatge de Fons amb destí local el gestionen els respectius consells comarcals en substitució d'aquells ajuntaments en l'àmbit territorial dels quals la recaptació anual per exacció de l'impost no hagi superat el llindar dels 6.000 euros. L'Administració de la Generalitat de Catalunya ha de prendre com a referència per a la determinació d'aquest supòsit el resultat de la recaptació efectiva de l'impost en el municipi dins l'exercici pressupostari immediatament anterior. Pel cas que es determini la concurrència del supòsit, l'Administració de la Generalitat ha de transferir als consells comarcals les quantitats liquidades en l'any en curs d'acord amb el procés i terminis definits a l'article 431-2 apartats 2 i 3 del present Decret. L'administració destinatària del percentatge de Fons amb destí local es determina per cada exercici pressupostari. A aquests efectes, l'Administració de la Generalitat de Catalunya actualitza i valora els resultats de referència anualment. En cas de no existir consell comarcal el Comitè ha de determinar el procediment a seguir.
6. Les comunicacions dels ens locals amb la Generalitat han de realitzar-se, preferentment, mitjançant la plataforma EACAT, per tal de donar compliment a l'article 11.3 del Decret 56/2009, de 7 d'abril, per a l'impuls i el desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat.

Article 431-7

Comissió local de gestió del Fons

1. Els ens locals que constitueixen comissions gestores del Fons que facilitin, en els termes determinats pel present article, la participació del sector turístic privat de l'àmbit territorial de referència poden justificar el destí efectiu del Fons d'acord amb les regles contingudes en els apartats que segueixen i de forma alternativa a allò que determina l'article 431-6 del present Decret.
2. La Comissió local de gestió del Fons integra el sector empresarial del seu territori de referència, a través d'una entitat sense ànim de lucre legalment constituïda a l'efecte, amb presència necessària d'empreses titulars dels establiments turístics subjectes a l'àmbit d'aplicació de l'impost.
3. L'entitat de representativitat empresarial sense ànim de lucre ha de garantir la màxima participació del conjunt d'empreses del sector turístic del municipi de referència incidit per l'impost, sens perjudici que incorpori altres empreses d'àmbits sectorials d'interès turístic.
4. La Comissió local de gestió del Fons és un òrgan col·legiat adscrit a l'ens local a través de les àrees o organismes designats a l'efecte pels seus òrgans de govern. La Comissió no requereix dotar-se de personalitat jurídica pròpia per al desenvolupament de les seves funcions.
5. El secretari de la Comissió local de gestió del Fons notificarà al Comitè bilateral del Fons l'existència i funcionament efectiu de l'òrgan, a partir de quin moment el procés de justificació del destí del Fons seguirà el procediment definit en el present article.
6. El secretari de la Comissió local de gestió del Fons trametrà anualment al Comitè bilateral, a través de la unitat directiva de turisme de la Generalitat de Catalunya, l'acta/es de la/les sessió/ns que hagin permès la proposta, el debat i/o la valoració de la idoneïtat del destí del Fons prevista per l'ens local per l'any en curs i la validació de les inversions efectivament realitzades en l'exercici anterior sobre la base de les assignacions del Fons.
7. La manca de constitució de la Comissió, en el mode i forma exigits, així com els acords desfavorables de l'òrgan, implica la declaració d'incompliment pel Comitè, prèvia audiència de l'ens local interessat, i la determinació directa del destí del Fons en els termes previstos a l'article 431-6 apartat 4 del present Decret.

Article 431-8

Control de l'activitat dels allotjaments turístics

1. Els ajuntaments que participen de les assignacions del Fons han de presentar davant el Comitè un informe sobre el conjunt d'actuacions que han portat a terme per al control de l'activitat dels allotjaments turístics situats en el seu àmbit territorial.
2. L'informe acompanya la certificació prevista als articles 431-6 i 431-7 del Decret i fa referència a les actuacions de control realitzades dins l'exercici vençut,
3. L'informe d'actuacions de control l'estén un funcionari amb habilitació suficient.
4. Pel supòsit que l'informe esmentat en l'apartat anterior no es presenti o bé sigui manifestament insuficient, el Comitè ha de declarar el seu incompliment, prèvia audiència de l'ens local interessat i la determinació directa del destí del Fons en els termes previstos a l'article 431-6 apartat 4 del present Decret.

LLIBRE CINQUÈ

Sistema català de qualitat turística

Títol 1

Definicions i estructuració

Article 511-1

Definició del sistema

El sistema català de qualitat turística és el conjunt d'eines i instruments tècnics, jurídics, econòmics i humans que l'Administració turística de Catalunya i els agents privats del sector turístic disposen i gestionen amb la finalitat de garantir la projecció competitiva de Catalunya com a destinació turística d'alt valor afegit.

Article 511-2

Estructuració del sistema

1. El sistema català de qualitat turística s'estructura en tres grans àmbits funcionals: la categorització i l'excel·lència.
 - a) La categoria: la identificació de la categoria comprèn diferents nivells en funció de la quantitat, intensitat i dimensió dels serveis i equipaments.
 - b) L'excel·lència: la identificació de l'excel·lència comprèn la certificació en la idoneïtat de processos de gestió i satisfacció del client. Pot tenir un caràcter gradual.

2. Als efectes del present Decret, s'entén per:

Model: conjunt de paràmetres, indicadors, evidències, especificacions i instruccions tècniques que, de conformitat amb els processos i continguts previstos als articles 521-1 i 521-2 de la present Decret, defineixen un projecte de categorització o excel·lència en relació amb una concreta activitat turística o d'interès turístic.

3. Les categories i distintius definits i implementats en el marc del sistema català de qualitat turística orienten amb caràcter prioritari la política de foment i promoció de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 511-3

Principis rectors del sistema

El sistema català de qualitat turística es basa en els següents principis rectors de l'actuació:

a) Coresponsabilitat públicoprivada: l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya i les entitats més representatives del segment turístic propi de l'activitat objecte d'actuació defineixen, implementen i gestionen, necessàriament i conjuntament, les accions i projectes impulsats en el marc del sistema català de qualitat turística.

b) Lliure adhesió: l'adscripció al sistema català de qualitat turística és una decisió voluntària de les empreses, els establiments i les activitats que estiguin en condicions d'optar-hi.

c) Universalitat: el sistema català de qualitat turística és un sistema propi i obert que fuig de models estatistes o endogàmics. Ans el contrari, cerca en l'extrapolació i homologació internacional el reconeixement global més ampli possible amb voluntat que el turisme, amb independència del seu origen geogràfic i cultural, assimili aquest reconeixement als conceptes de garantia, confiança i credibilitat en el producte i servei turístic objecte del procés.

d) Objectivitat: la valoració i opinió del client, mesurable a través d'enquestes de satisfacció o bé de les pròpies manifestacions personals, amb gran capacitat d'ampliació, mercès als entorns web 2.0, són eines al servei de la millora contínua del negoci i de l'adequació del servei a les expectatives generades.

En coincidència amb aquestes eines, és necessari cercar elements de referència, criteris reglats o estàndards, fàcilment contrastables, reconeixibles i avaluables que dotin aquesta valoració dels elements objectius que l'acreditin i atorguin la confiança necessària als seus clients potencials.

e) Flexibilitat: el sistema integra un ventall d'activitats i adaptació del sistema al conjunt de les empreses, els establiments i les activitats turístics i d'interès turístic que ho puguin sol·licitar.

f) Seguretat jurídica: l'observança d'uns processos reglats, atents al respecte dels principis de lliure concurrència i no discriminació, legitima unes accions de foment i promoció turística qualificades i prioritzades en relació amb els processos vinculats al sistema.

Article 511-4

Àmbit subjectiu del sistema i identificació

1. L'àmbit d'aplicació del sistema català de qualitat turística comprèn amb caràcter exclusiu empreses, establiments i activitats turístics i d'interès turístic situats en territori català.

2. El reconeixement individualitzat de categories i d'excel·lència, quedarà vinculat a la marca Catalunya com a element definidor d'aquesta destinació turística.

3. Cada categoria o distintiu d'excel·lència s'identifica visualment a través de la seva oportuna imatge gràfica.

Les imatges són adoptades en el si dels processos de definició dels models i actuacions concretes derivades del sistema.

Títol 2

Models

Article 521-1

Formulació de models adscrits al sistema

1. Els treballs per a la definició i concreció de models específics de categorització, especialització o excel·lència turística s'inicien a instància dels subsectors empresarials propis de la tipologia d'activitat turística o d'interès turístic de què es tracti.

El requeriment dels corresponents subsectors empresarials s'adreça a la direcció general competent en matèria de turisme, a través de les seves entitats més representatives a Catalunya.

2. La identificació dels paràmetres d'equipaments, instal·lacions i serveis, la definició dels seus indicadors i la determinació de les evidències que els identifiquen es treballen conjuntament entre els representants de les

entitats assignades a l'efecte, representants de l'Administració turística de Catalunya i acadèmics o professionals amb experiència en el sector, per a cada model específic d'adscripció al sistema.

La coparticipació en la formulació i determinació dels models es materialitza en la Taula del Turisme de Catalunya, d'acord amb el que estableix la seva normativa reguladora, o bé amb la creació de grups de treball creats ad hoc, a través d'actuacions concertades.

3. Els models s'aproven per resolució del conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme i es publiquen mitjançant la seva exposició en el web del departament competent en matèria de turisme.

4. Els models adscrits al sistema de qualitat turística de Catalunya són susceptibles de revisió per tal d'adequar-los a la realitat turística, econòmica i social. Les adaptacions dels models es duen a terme amb una periodicitat màxima d'un any i no s'apliquen amb efectes retroactius a les empreses, els establiments i les activitats ja reconeguts, sens perjudici del que preveu el procés de revisió.

Article 521-2

Contingut dels models adscrits al sistema

1. Els models els conformen:

- a) Els indicadors; paràmetres o conjunt de característiques que conformen l'empresa, establiment o activitat.
- b) Les evidències: elements i circumstàncies concurrents que permeten acreditar el compliment dels indicadors.
- c) Els qüestionaris d'autoavaluació: les eines documentals que permeten al titular de l'establiment o activitat sol·licitar l'adhesió al sistema amb descripció explícita i precisa de l'adequació del seu establiment o activitat d'acord amb els indicadors i les evidències que conformen el model específic corresponent.
- d) Imatge gràfica i guies d'interpretació dels models aprovats, si s'escau.

2. La determinació dels indicadors i evidències dels models ha de comportar, en tots els casos, una prova pilot de viabilitat dels criteris a què seran sotmesos els diferents subjectes turístics sol·licitants amb caràcter previ a l'aprovació del model.

3. La determinació dels models ha de considerar l'existència de certificacions oficials a l'establiment o activitat sol·licitant, amb especial valoració de les que són competència de la Generalitat de Catalunya.

Títol 3

Procediment d'adhesió

Article 531-1

Adhesió individual al sistema i inici del procediment

1. Els procediments individuals de reconeixement de categories o distincions en qualitat aprovades en el si del sistema de qualitat turística s'inicien amb la sol·licitud del titular de l'establiment o activitat turística o d'interès turístic a l'efecte.

La sol·licitud es presenta davant de l'Oficina de Gestió Empresarial i s'acompanya amb la corresponent autoavaluació de compliment dels criteris definits en el model de qualitat específic. L'autoavaluació es formalitza mitjançant els qüestionaris d'autoavaluació, en la versió normalitzada i disponible en el web del departament competent en matèria de turisme.

2. Per accedir al sistema de qualitat turística, la persona titular de l'establiment o activitat ha d'estar inscrita en el Registre de Turisme de Catalunya i la seva informació registral ha de reflectir la realitat.

Article 531-2

Tramitació de les sol·licituds

1. La Direcció general competent en matèria de turisme verifica el compliment dels paràmetres i criteris tècnics de les empreses, els establiments i les activitats que s'adhereixin a models adscrits al sistema català de qualitat turística. La verificació dels requisits tècnics ha d'incloure la inspecció de l'establiment.
2. Un cop verificada la documentació de l'empresa, l'establiment o l'activitat, s'informa tècnicament sobre la sol·licitud i es trasllada a la Taula del Turisme o, si s'escau, el grup de treball que s'hagi creat, d'acord amb el que preveu l'article 521-1.
3. L'organisme o grup de treball valida la supervisió tècnica de la sol·licitud i eleva a la persona titular de la direcció general competent en matèria de turisme l'oportuna proposta de resolució del procediment.
4. En el supòsit que la verificació no sigui coincident amb l'autoavaluació, cal donar audiència a la persona interessada perquè pugui exposar els motius de discrepància. La manca de resposta de la persona interessada comporta el venciment del tràmit.

Article 531-3

Resolució del procediment

1. El reconeixement d'una categoria o distintiu d'excel·lència es duu a terme per resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria de turisme i s'inscriu d'ofici en el Registre de Turisme de Catalunya.
2. El termini màxim per dictar i notificar la resolució és de tres mesos. Transcorregut el termini sense que hagi dictat resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

Títol 4

Revisió i control

Article 541-1

Control i revisió de les categories i distintius d'excel·lència reconeguts

1. La validesa de les categories i distintius d'excel·lència reconeguts està condicionada al manteniment dels requisits establerts per a la seva obtenció. A aquests efectes, les empreses, els establiments i les activitats turístics o d'interès turístic adherits al sistema estan sotmesos al control de la seva adequació permanent a les condicions i requisits establerts en el respectiu model d'adscripció.

L'Administració turística de la Generalitat de Catalunya pot utilitzar qualsevol instrument i eina de comprovació del manteniment de les condicions definides en cadascun dels models que integren el sistema català de qualitat turística.

2. En el cas que es produeixi qualsevol modificació de les característiques dels establiments o activitats que suposi una disminució, rebaixa o pèrdua en la categoria o distintiu d'excel·lència reconegut, i en tot cas, transcorreguts quatre anys d'ençà la resolució de concessió de categoria o distinció oportuna, la persona titular de l'establiment o activitat ha de revisar la seva plena adequació als models vigents que li siguin d'aplicació. A aquest efecte, la persona titular de l'establiment o activitat ha d'iniciar la tramitació administrativa oportuna prevista a l'article 531-1.

3. Els titulars d'establiments o activitats que posseeixin una categoria o distintiu d'excel·lència poden desistir-ne en qualsevol moment, amb la sol·licitud prèvia tramesa a la Direcció General Turisme. El desistiment dona lloc a la baixa de la inscripció del Registre de Turisme de Catalunya de la informació derivada de la categoria o distinció obtinguda.

Article 541-2

Inspecció i control

1. Els òrgans tècnics de la direcció general competent en matèria de turisme i dels serveis territorials del departament competent en matèria de turisme són les unitats responsables de la tramitació administrativa de les sol·licituds d'adhesió al sistema.

2. L'activitat inspectora en l'àmbit del sistema català de qualitat turística i, específicament, la verificació d'empreses, establiments i activitats pot encomanar-se a entitats col·laboradores en les condicions i termes previstos a l'efecte a la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

3. La direcció general competent en matèria de turisme supervisa les actuacions de les entitats col·laboradores en l'exercici de les funcions de verificació que puguin desenvolupar en el marc del sistema català de qualitat turística.

Article 541-3

Publicitat de les categories i distintius d'excel·lència reconeguts

1. La resolució de concessió i inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya de la categoria o distintiu d'excel·lència reconegut confereix ple dret a la persona titular de l'establiment o activitat a fer-ne la publicitat i ús que consideri adient, inclusivament la imatge gràfica.

2. Es prohibeix l'ús de categoria o distintiu d'excel·lència a aquelles persones que no els tinguin atorgats o no els tinguin vigents.

Títol 5

Promoció i foment

Article 551-1

Promoció turística dels establiments i activitats adherits al sistema

1. L'Agència Catalana de Turisme promociona de forma qualificada les empreses, els establiments i les activitats adherits al sistema català de qualitat turística, als efectes de la seva projecció a nivell local, comarcal, nacional i internacional. L'Agència Catalana de Turisme farà una previsió explícita de com promocionar-los en el seu Pla d'actuacions promocionals.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 17.c) del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme, l'Agència pot exigir el pagament d'un preu a les empreses, els establiments i les activitats adherits al sistema català de qualitat turística de Catalunya que vulguin accedir a les eines i instruments de promoció qualificada referida en l'apartat anterior.

3. La participació de les empreses, establiments i activitats en qualsevol de les estratègies i actuacions de promoció, requerirà l'adhesió al sistema català de qualitat turística, pels supòsits que existeixin models i distintius aplicables a les seves tipologies o modalitats d'activitat.

Article 551-2

Actuacions de foment del sistema

En la seva activitat de foment, l'Administració turística de la Generalitat promou l'accés de les empreses, els establiments i les activitats turístics i d'interès turístic al sistema català de qualitat turística, i presta especial atenció, també, en aquelles empreses, establiments i activitats adherits al sistema.

Títol 6

Règim sancionador

Article 561-1

Règim sancionador

Les infraccions que cometin les persones titulars de les empreses, establiments i activitats turístiques o d'interès turístic contra el que determina el present llibre, s'han de sancionar de conformitat amb el que estableix el present Decret.

Article 561-2

Suspensió de l'establiment o l'activitat del sistema català de qualitat turística

Mitjançant la incoació de l'expedient corresponent i sense que tingui caràcter de sanció, la persona titular de la direcció general competent en matèria de turisme pot acordar la suspensió o l'exclusió de l'establiment o l'activitat del sistema català de qualitat turística per un termini de temps determinat, no superior a cinc anys, pels motius següents:

1. Fins que la persona titular de l'establiment o l'activitat rectifiqui els defectes observats i compleixi el contingut de la resolució.
2. Per imposició d'una sanció greu o molt greu, d'acord amb el que determina la Llei del Turisme de Catalunya.

LLIBRE SISÈ

Disciplina administrativa turística

TÍTOL 1

Disposicions generals

Article 611-1

Objecte

Aquest Llibre té per objecte regular els aspectes següents, referents a la disciplina d'activitats, serveis i subjectes en matèria de turisme, i de conformitat amb el que estableix la Llei de turisme de Catalunya:

- a) Els òrgans competents per incoar, instruir i resoldre el procediment sancionador, el de restabliment de la legalitat turística i el d'execució dels actes i resolucions en matèria de turisme.
- b) La inspecció turística.
- c) El procediment sancionador
- d) El procediment de restabliment de la legalitat turística.
- e) El requeriment d'informació per part de l'Administració turística.
- f) L'execució dels actes i resolucions en matèria turística.

Article 611-2

Definició de disciplina administrativa d'activitats, serveis i subjectes turístics.

Als efectes de la regulació establerta en matèria turística, s'entén per disciplina administrativa turística qualsevol actuació relativa a la comprovació, inspecció, regulació i control dels subjectes, serveis, activitats, incloent-hi els intermediaris del sector turístic, sigui quin sigui el mitjà que utilitzin, inclòs a distància o per via electrònica; amb la finalitat que en el desenvolupament de l'activitat turística es respectin les disposicions sobre l'ordenació del turisme. Queda exclosa de la disciplina en matèria turística la defensa dels consumidors i usuaris turístics, que pertany als organismes competents en matèria de consum.

Article 611-3

Infraccions en matèria de turisme

Les infraccions comeses contra el que determina aquest Decret s'ha de sancionar de conformitat amb el que estableix la Llei de turisme de Catalunya.

TÍTOL 2 **Inspecció turística**

Article 621-1 Activitat inspectora

La inspecció de turisme ha de portar a terme totes les actuacions necessàries per a garantir el compliment dels requisits, els deures, les prohibicions i les limitacions que recull la normativa turística en relació amb l'activitat i els serveis turístics, fins i tot en aquells serveis que estiguin relacionats amb la societat de la informació, de conformitat amb el que estableix la Llei de turisme de Catalunya i aquest Decret.

Article 621-2 Estatut personal dels inspectors de turisme

1. Les persones al servei de la inspecció turística són agents de l'autoritat amb caràcter general i, en particular, respecte a la responsabilitat administrativa i penal de les persones que ofereixen resistència o atemptin contra ells, de fet o de paraula, tant en el desenvolupament de les seves funcions com en les conseqüències que se'n derivin.

2. El personal inspector s'ha d'identificar abans d'exercir les facultats derivades de les seves funcions, llevat que hagi de realitzar un informe d'inspecció o que la identificació pugui frustrar la finalitat de la inspecció.

El personal inspector i instructor de l'Administració turística de la Generalitat s'identifica mitjançant un número d'identificació o càrrec aprovat pel departament competent en matèria de turisme.

3. El personal inspector pot sol·licitar la col·laboració o l'auxili dels cossos de seguretat per a exercir les seves facultats. Aquest fet haurà de quedar constatat en la corresponent acta d'inspecció i, si l'auxili és motivat per un comportament obstatiu o atemptatori de la persona inspeccionada, donarà lloc a les responsabilitats administratives i/o penals adients.

4. El personal inspector pot sol·licitar totes aquelles informacions que necessiti per al compliment de la seva comesa. Amb aquesta finalitat pot requerir l'exhibició o l'enviament dels documents i dades, i examinar-los allà on es trobin dipositats, obtenir-ne còpia, inspeccionar els arxius en suport físic o electrònic, així com requerir l'execució de tractaments i programes o procediments de gestió i suport de la documentació o la web subjecte a investigació, tot accedint als llocs on es trobin instal·lats.

Article 621-3 Deures de les persones inspeccionades

Les persones inspeccionades i llurs representants legals han de permetre i facilitar l'actuació inspectora i, en especial, han de:

- a) Facilitar l'accés als locals, les instal·lacions i els arxius, en suport físic o electrònic, objecte d'inspecció.
- b) Subministrar les dades que els siguin requerides sobre l'activitat que desenvolupen, els serveis que presten i les persones físiques o jurídiques que intervenen en la dita prestació; o facilitar la identificació d'altres intermediaris, d'acord amb l'article 241-1 del present Decret.
- c) Exhibir la documentació que han de tenir a disposició dels inspectors i que acrediti la prestació dels serveis turístics portats a terme i el pagament dels tributs corresponents.
- d) Facilitar l'obtenció de còpies o reproduccions de la documentació o la informació requerida.
- e) Comparèixer en les dependències públiques, en el domicili social de la seva empresa o en el lloc a inspeccionar, prèvia citació de la inspecció turística.

Article 621-4

L'obstrucció a l'actuació inspectora

Té la consideració d'obstrucció a l'actuació inspectora qualsevol acció o omissió de les persones inspeccionades o de llurs representants legals o treballadors que impedeixi o dificulti l'exercici de les facultats que té atribuïdes el personal inspector, i en especial:

- a) Impedir l'accés als locals, les instal·lacions i als arxius, en suport físic o electrònic, objecte d'inspecció.
- b) No atendre un requeriment realitzat fefaentment pel personal inspector.
- c) No lliurar la documentació o la informació preceptiva requerida pel personal inspector.
- d) Subministrar informació o documentació inexacta, incompleta o falsa, com a resposta a un requeriment del personal inspector.
- e) No comparèixer quan ha existit citació prèvia per part del personal inspector.
- f) En general, qualsevol comportament obstatiu, vexatori o atemptatori envers el desenvolupament de les funcions o la pròpia persona del personal d'inspecció.

Article 621-5

Les actes d'inspecció

1. El personal inspector ha d'estendre actes de les seves visites d'inspecció, amb el contingut i els requisits que estableix la Llei de turisme de Catalunya; que gaudeixen de la presumpció de certesa i tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar les persones interessades en defensa de llurs drets o interessos.

2. Les actes d'inspecció són documents públics que han de recollir els fets constatats pel personal inspector que siguin rellevants per a la investigació i el control del compliment de la normativa per part dels establiments, empreses i activitats turístiques en la prestació dels serveis turístics. També poden recollir les manifestacions de les persones compareixents, sense que aquestes tinguin la presumpció de certesa que sí tenen els fets constatats pel personal inspector.

Article 621-6

Els informes d'inspecció

1. El personal inspector pot emetre informes d'inspecció quan sigui adient per la naturalesa dels fets a inspeccionar, en particular, quan s'investiguin activitats o serveis de la societat de la informació, o quan es pugui frustrar la finalitat de l'actuació inspectora. Els informes d'inspecció poden annexar la documentació necessària per a acreditar els fets investigats, tant en suport paper com en qualsevol altre suport durador.

2. El contingut mínim dels informes d'inspecció és el següent:

- a) Identificació de l'inspector o inspectora que emet l'informe.
- b) Data, hora i lloc en què s'emet.
- c) Indicació de les circumstàncies que motiven l'emissió.
- d) Fets constatats per l'inspector o inspectora i, si escau, la seva valoració.
- e) Signatura de l'inspector o inspectora.

3. Els informes d'inspecció que compleixin els requisits establerts, una vegada que siguin íntegrament notificats a les persones inspeccionades, tenen el mateix valor probatori que les actes d'inspecció, sens perjudici de les proves que puguin aportar els interessats en defensa de llurs drets o interessos.

TÍTOL 3

Competències de les Administracions Públiques i relacions interadministratives en matèria de disciplina turística

Article 631-1

Competència material de l'Administració de la Generalitat

1. D'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei de turisme de Catalunya, el departament competent en matèria de turisme té competències sancionadores en l'àmbit de la disciplina administrativa turística

2. Els procediments de reclamació i queixa, i les infraccions relatives a la defensa dels consumidors i usuaris turístics queden fora de l'àmbit material de la competència sancionadora en matèria turística.

Article 631-2

Òrgans competents de l'Administració de la Generalitat

1. Els òrgans competents per a incoar i resoldre la imposició de les sancions i els expedients de restabliment de la legalitat turística són els òrgans centrals i territorials dependents del departament competent en matèria de turisme, els quals són:

a) Les persones titulars dels Serveis Territorials del Departament són competents per a:

-Incoar expedients sancionadors i expedients de restabliment de la legalitat turística, dins els seus respectius territoris.

- Imposar advertiments i multes de fins a 60.000 euros, la sanció de suspensió de l'activitat o el tancament temporal de l'establiment per un temps màxim d'un any.

b) De conformitat amb el que estableixen l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Llei de turisme de Catalunya i la Llei 1/2015, de 5 de febrer del règim especial d'Aran, el Consell General d'Aran exerceix les mateixes competències dels Serveis Territorials del Departament .

c) El subdirector o subdirectora general d'Ordenació Turística és competent per a:

- Incoar expedients sancionadors i expedients de restabliment de la legalitat turística, de l'àmbit territorial de Barcelona i d'àmbit territorial superior a un servei territorial.

- Imposar advertiments i multes de fins a 60.000 euros, la sanció de suspensió de l'activitat o el tancament temporal de l'establiment per un temps màxim d'un any.

d) El director o directora general de Turisme, per a imposar multes de més de 60.000 euros i fins a 100.000 euros; o la suspensió de l'activitat o el tancament temporal de l'establiment per un temps màxim de dos anys.

e) La persona titular departament competent en matèria de turisme, per a imposar multes de més de 100.000 euros i fins a 600.000 euros o fins a l'import màxim que estableixi la Llei de turisme de Catalunya per a les infraccions molt greus; o el tancament definitiu de l'establiment.

2. La competència per imposar sancions principals comporta la d'imposar les sancions accessòries regulades a la Llei de turisme de Catalunya i la de portar a terme els actes d'execució de les resolucions sancionadores que considerin adients, d'acord amb les normes del procediment administratiu.

3. La competència sancionadora pot ser delegada en qualsevol moment d'acord amb les normes de dret administratiu general

Article 631-3

Competències dels municipis

Els ajuntaments exerceixen les competències sancionadores, d'acord amb el règim previst a la legislació de règim local, reconegudes per la llei de turisme de Catalunya.

Les competències inclouen l'adopció de mesures de restabliment de la legalitat turística respecte al fets, activitats, establiments i serveis turístics que afectin o puguin afectar en llur àmbit territorial.

Article 631-4

Règim especial del municipi de Barcelona

D'acord amb el seu règim municipal específic, corresponen a l'Ajuntament de Barcelona les competències, sancionadores i de restabliment de la legalitat turística dels al fets, activitats, establiments i serveis turístics que afectin o puguin afectar en llur àmbit territorial.

Article 631-5

Cooperació i col·laboració interadministrativa

1. L'Administració turística de la Generalitat ha de cooperar i col·laborar en matèria d'inspecció i control de l'activitat i serveis turístics amb les administracions locals i amb la resta de departaments sectorialment competents en el control i inspecció de les activitats, establiments i serveis turístics.

2. Els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat de Catalunya s'han de comunicar recíprocament les incoacions d'expedients sancionadors amb l'objectiu de coordinar les seves actuacions i evitar la concurrència de sancions.

3. La intervenció de l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya, en compliment de la legalitat infringida, es realitza sens perjudici del legítim exercici pels ens locals de les seves competències en matèria d'activitats.

TÍTOL 4

Procediments de protecció de la legalitat

CAPÍTOL 1

Procediment sancionador

Article 641-1

Aplicació de la normativa general en matèria de procediment sancionador

Les normes contingudes en el present capítol es dicten en desenvolupament de les regulades per la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i per la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya; i tenen el caràcter de normes especials en matèria sancionadora turística enfront les disposicions reglamentàries de caràcter general.

Article 641-2

Actuacions prèvies

1. Amb anterioritat a la iniciació del procediment sancionador, es poden realitzar actuacions prèvies amb l'objecte de determinar si concorren circumstàncies que justifiquin la seva iniciació. En especial, aquestes actuacions s'han d'orientar a determinar, amb la major precisió possible, els fets que puguin justificar la incoació del procediment, identificar la persona o l'òrgan que pugui resultar responsable i fixar les circumstàncies rellevants que puguin concórrer en el cas.

2. Les actuacions prèvies es duen a terme d'ofici per l'Administració turística, bé a iniciativa pròpia, bé com a conseqüència de l'existència de denúncia o d'una petició raonada d'un altre òrgan.

3. En el cas que les actuacions es duguin a terme com a conseqüència de l'existència de denúncia o de petició raonada d'un altre òrgan, l'Administració turística acusarà rebuda de la denúncia o de la petició, i podrà sol·licitar tota la documentació que estimi oportuna per tal de comprovar els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment sancionador.

Article 641-3
Responsabilitat

1. Són subjectes responsables de les infraccions en matèria turística aquells que determina la legislació turística, i resten sotmesos al procediment sancionador quan per mitjà de les seves accions o omissions incorrin en conductes que la legislació esmentada tipifica com a infraccions.
2. La responsabilitat per la comissió d'infraccions administratives en matèria turística fineix per la mort de les persones físiques o per l'extinció de les persones jurídiques responsables, sens perjudici, en aquest darrer cas, de poder obrir un nou expedient sancionador per exigir la responsabilitat de la infracció als seus socis o administradors.
3. Estan sotmesos al règim sancionador i de disciplina turística els intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament.

Article 641-4
Domicili de notificacions

1. En els procediments incoats a titulars d'establiments inscrits en el Registre de Turisme de Catalunya, es considera domicili a efectes de notificacions aquell que indiqui expressament en les seves comunicacions o, en el seu defecte, el domicili que consti inscrit en l'esmentat Registre.

En cas de no poder-se practicar la notificació en el domicili que consti inscrit, podrà practicar-se a l'adreça de l'establiment turístic que consti en el mateix Registre; i, si no és possible, es practicarà de conformitat amb la normativa de dret administratiu general.

2. Quan s'hagi de practicar una notificació a una persona interessada que no estigui inscrita en el Registre de Turisme de Catalunya, es presumirà que el domicili vàlid de les persones físiques és el que consta en el Padró, i el de les persones jurídiques és el domicili social que consta inscrit en el Registre Mercantil, sens perjudici del que estableix l'article 241-2 apartat 2 lletra a) per als intermediaris d'empreses turístiques d'allotjament.
3. En els casos de responsabilitat solidària, quan els responsables solidaris estiguin empadronats en el mateix domicili, es presumirà que conviuen i serà suficient amb una notificació a nom de tots ells, sens perjudici del seu dret individual a fixar un altre domicili per a notificacions a partir de la primera comunicació.

Article 641-5
Prova

En el procediment sancionador les persones interessades poden sol·licitar, o es poden practicar per iniciativa de la persona que instrueix el procediment, totes les proves admissibles en dret.

Durant la tramitació de l'expedient la persona instructora del procediment pot acordar totes les actuacions que consideri necessàries sobre els fons de l'assumpte, incloent els requeriments d'informació referits a l'article 642-2.

Article 641-6
Suspensió del termini per dictar resolució i notificar

1. El termini màxim per dictar resolució i notificar un procediment sancionador en matèria turística és d'un any, i es comença a computar des de la data de l'acord d'inici de l'expedient.
2. El venciment del termini sense haver notificat la resolució produeix la caducitat de l'expedient i l'arxiu de les actuacions, sense perjudici de poder tornar a iniciar-les si no s'ha produït la prescripció dels fets; llevat els casos en què el procediment s'hagués paralitzat per causa imputable a les persones interessades, o en els supòsits en què l'òrgan competent hagués acordat motivadament la seva suspensió.

3. El procediment s'entendrà paralitzat per causa imputable a l'interessat quan, intentada la notificació en el lloc assenyalat pel propi interessat o pel present reglament, no es pugui practicar i s'hagi de procedir a la notificació d'acord amb la normativa administrativa. En aquest cas quedarà suspès el termini per dictar resolució i notificar pel temps transcorregut entre el segon intent de notificació degudament acreditat i la data en que es publiqui la notificació de l'acte.

Article 641-7

Reducció de les sancions

1. D'acord amb el que s'estableix a la Llei de Turisme, la quantia de les sancions pecuniàries imposades es redueix en un 50% en el cas de reconeixement de la responsabilitat i el pagament voluntari en el termini que estableix la notificació de la proposta de resolució.

2. L'import de la reducció practicada conforme el que disposa l'apartat anterior, s'exigirà sense més requisit que la notificació a l'interessat, quan s'hagi interposat contra la sanció el corresponent recurs contenciós-administratiu.

3. Quan s'exigeixi l'import de la reducció practicada, no serà necessari interposar recurs independent contra aquest acte. S'entendrà que la quantia a la que es refereix el recurs contenciós interposat contra la sanció reduïda serà l'import total de la sanció i s'estendran els efectes suspensius derivats del recurs a la reducció practicada que se li exigeixi.

Article 641-8

Trasllat a altres organismes

1. L'òrgan competent per resoldre pot ordenar en la resolució de l'expedient sancionador que es trameti una còpia d'aquesta a l'Agència Tributària de Catalunya o a qualsevol altre organisme públic, per si del seu coneixement pogués resultar l'inici d'actuacions per part d'aquests organismes en l'exercici de les seves competències.

L'òrgan públic que transmet haurà d'informar la transmissió a l'interessat, respectant, en tot cas, la normativa sobre la protecció de les dades personals.

2. L'organisme públic receptor només pot utilitzar la informació rebuda en l'exercici de les seves competències.

CAPÍTOL 2

Restabliment de la legalitat turística

Article 642-1

Procediment per ordenar el restabliment de la legalitat.

1. Aquest procediment s'exerceix mitjançant el que s'estableix en aquest Decret, i es pot utilitzar en els casos en què un subjecte turístic, d'acord amb la definició de l'article 2 b) de la Llei de turisme de Catalunya, incompleixi, per acció o omissió, la normativa turística de Catalunya.

2. Aquest procediment es pot impulsar amb independència de les sancions administratives que puguin correspondre.

3. Els òrgans de totes les Administracions públiques competents en matèria de turisme tenen competència territorial per incoar-lo amb independència del domicili del subjecte turístic.

4. Forma d'incoació

Les mateixes establertes en l'article 102 de la Llei de turisme de Catalunya corresponents a les formes d'iniciació dels expedients sancionadors.

5. Instrucció del procediment

L'acord d'inici es notificarà a la persona física o jurídica que incompleixi la normativa, juntament amb un requeriment voluntari de cessament de l'activitat o conducta irregular.

El requeriment, signat per la persona que instrueixi el procediment, ha d'indicar motivadament l'obligació legal vulnerada i advertir a la persona interessada del termini raonable per complir-la voluntàriament.

Les persones interessades disposen d'un termini de 15 dies per presentar al·legacions, documents o proposar proves en defensa dels seus interessos.

En el cas que la persona interessada acrediti el compliment voluntari del requeriment, el procediment finalitzarà sense més tràmits.

S'entendrà incomplert el requeriment quan la persona interessada no contesta o bé quan contesta sense complir el termini corresponent.

6. Prova

Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini establert per adequar-se a la legalitat, l'instructor pot ordenar les proves o sol·licitar els informes que estimi pertinents perquè l'òrgan competent pugui resoldre.

7. Resolució

L'òrgan competent dicta una ordre de restabliment de legalitat, en la qual fixa un termini per adequar-se a la legalitat, i ha d'advertir dels mitjans d'execució forçosa que utilitzarà si transcorregut el termini assenyalat no s'hagués complert amb l'obligació imposada.

8. Termini per resoldre

El termini màxim per dictar l'ordre de restabliment de legalitat i notificar-la és de sis mesos a comptar des de la data de l'acord d'inici del procediment. Transcorregut el termini sense haver-la notificat, es produirà la caducitat del procediment, excepte en els casos en què el procediment s'hagués paratitzat per causa imputable a les persones interessades, o en els supòsits en què l'òrgan competent hagués acordat motivadament la seva suspensió.

9. Recursos

Contra l'ordre de restabliment de legalitat es podran interposar els recurs previstos per les normes de dret administratiu general.

Article 642-2

Obligació de col·laboració amb l'Administració turística

1. Són subjectes passius de l'obligació de col·laborar amb l'Administració turística en el subministrament d'informació i dades amb transcendència turística tots aquelles persones físiques o jurídiques, públiques o privades, incloses en la Llei de turisme de Catalunya.

2. El deure col·laboració es duu a terme a través d'un requeriment individualitzat d'informació en aquells casos en els òrgans competents de l'Administració turística necessitin algun tipus d'informació, dada o document, per poder portar a terme les competències que tenen encomanades legalment.

3. El requeriment ha de contenir com a mínim:

- a) Dades, informació o documentació que es requereix.
- b) Finalitat del requeriment.
- c) Identificació de l'òrgan administratiu que requereix.
- d) Termes i termini per complir-se.

4. L'apartat 1 de l'article 21 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal és d'aplicació a la cessió de dades de caràcter personal que s'hagin d'efectuar en el marc del deure de col·laboració amb l'Administració turística establert als apartats anteriors i a l'article 36 j) de la Llei de turisme de Catalunya.

5. L'incompliment del deure de col·laboració no pot emparar-se en el secret bancari.

6. Els professionals no poden invocar el secret professional si les dades requerides es refereixen a les seves actuacions amb transcendència turística.

TÍTOL 5

Execució dels actes i resolucions en matèria turística

Article 651-1

Execució

1. Les resolucions sancionadores en matèria turística i les ordres de restabliment de la legalitat són executives quan posin fi a la via administrativa o, en cas contrari, quan no hagin estat recorregudes ordinàriament dins del termini establert.

2. El mitjà ordinari d'execució forçosa de les multes imposades en un procediment sancionador en matèria turística és el constrenyiment sobre el patrimoni.

Article 651-2

Multes coercitives

1. La multa coercitiva ha de ser graduada d'acord amb els criteris establerts a l'article 93 de la Llei de turisme de Catalunya.

2. L'apercebiment de la imposició de multa coercitiva es realitza en el requeriment de compliment voluntari per part del destinatari i ha d'indicar l'import màxim de la multa coercitiva, el nombre màxim de multes que es podran imposar i el termini que es disposa per complir-lo.

3. La concreció de l'import, el nombre màxim de multes i el termini que es disposa per complir els determina l'òrgan competent mitjançant la resolució o acte administratiu dictat.

4. Contra la imposició de la primera multa coercitiva es pot interposar el recurs ordinari adient en via administrativa. La interposició del recurs suspèn l'execució de la multa fins la notificació de la seva resolució.

Article 651-3

Execució subsidiària

L'execució subsidiària procedeix quan es tracti d'actes que per no ser personalíssims es poden realitzar per subjectes diferents a l'obligat.

En aquest cas, l'òrgan competent de l'administració turística realitzarà l'acte per sí o sol·licitarà auxili a les entitats privades, les administracions públiques o els òrgans judicials competents.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera

Fora dels previstos en disposicions normatives amb rang de Llei, no podrà ésser exigit cap tràmit d'autorització, explícita ni tàcita, previ al compliment del règim d'habilitació previst en l'article 121-2 per a les activitats d'allotjament turístic.

A data d'entrada en vigor del present reglament, els tràmits autoritzatoris previs al règim d'habilitació previstos en norma amb rang de Llei a què fa referència l'article 121-2 apartat 1 lletra c) són, exclusivament, l'informe previ i l'acta de comprovació prèvia a la posada en funcionament de l'activitat previstos per la

legislació de prevenció i seguretat contra incendis per establiments d'allotjament turístic de més de 20 places i l'autorització o llicència ambiental, segons superfície, en el cas dels establiments de càmping.

Disposició addicional segona

El departament competent en matèria de turisme publica, via ordre departamental, el catàleg de requisits substantius i tràmits d'intervenció administrativa exigibles a l'activitat d'allotjament turístic, d'acord amb la normativa multisectorial que l'hi sigui d'aplicació i amb subjecció estricta als criteris i determinacions contingudes en l'article 121-2 i la Disposició addicional anterior.

El catàleg de requisits i tràmits s'actualitza mitjançant resolució del conseller del departament competent en matèria de turisme i es publica a la web del departament, en el portal de la Generalitat de Catalunya.

Disposició addicional tercera

En relació als ingressos obtinguts a la Val d'Aran per l'impost sobre les estades en establiments turístics, el Consell General d'Aran percebrà el 20% de la recaptació del Fons corresponent al tram de l'impost de gestió pròpia de la Generalitat de Catalunya.

Disposició addicional quarta

El requisit d'antiguitat de l'edificació que conté l'article 213-28 no serà exigible en el supòsit de nuclis d'edificació reconstruïts i ressituats fora del seu emplaçament original per raons d'interès general.

El terme "residència casa de pagès" inclòs en qualsevol disposició normativa s'ha d'entendre referit a un establiment de turisme rural regulat pel present Decret.

Disposició addicional cinquena

Mitjançant una ordre del departament competent en matèria de turisme es poden modificar els requisits tècnics mínims establerts per als establiments hotelers, establiments de càmping, establiments de turisme rural i establiments d'hostalatge.

Disposició addicional sisena

Resten excloses de l'àmbit de les competències, funcions i tasques pròpies de la Taula de Turisme les que corresponguin a l'Agència Catalana de Turisme i als seus òrgans de Govern de conformitat amb el que estableix la Llei 15/2007, del 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme, i el Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme.

Disposició addicional setena

Totes aquelles empreses, establiments i activitats turístics o d'interès turístic que estiguin situats en territori català que ja tinguin un distintiu en qualitat reconegut en l'àmbit de la Unió Europea o en algun dels seus estats membres, poden sol·licitar l'homologació als distintius adscrits al sistema català de qualitat turística que es formulin en l'àmbit de la seva tipologia d'establiment o activitat.

Transcorreguts dos anys d'ençà la translació del distintiu, caldrà homologar les característiques de l'empresa, establiment o activitat d'acord amb els indicadors explicitats en el model concret d'adscripció, de conformitat amb el procés previst als articles 531-1 i següents del present Decret.

Disposició addicional vuitena

Els òrgans de govern dels ens locals podran integrar en la comissió local de gestió del Fons les entitats sectorials turístiques legalment constituïdes en el seu àmbit territorial, en quin supòsit no serà necessària la creació i constitució de l'entitat sense ànim de lucre prevista en l'apartat 2 de l'article 431-7 del Decret.

A aquest efecte, les entitats sectorials turístiques han de permetre estatutàriament la integració, com a mínim, del conjunt d'empreses turístiques titulars d'establiments turístics subjectes a l'àmbit d'aplicació de l'impost.

Disposició addicional novena

Els percentatges màxims d'albergs fixos i semimòbils en establiments de càmping determinats per aquest reglament resten subjectes a l'ordenació d'instruments de planificació territorial i urbanística, d'acord amb els següents criteris:

- a) Prevalença de la planificació territorial sectorial turística a Catalunya quan es delimitin àmbits territorials concrets a tal l'efecte.
- b) Prevalença de la planificació urbanística quan motius d'incompatibilitat de sòls per raons d'inundabilitat obliguin a la reubicació física d'una activitat de càmping.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera
Establiments d'allotjament turístic

Els establiments hotelers i els càmpings inscrits en el Registre de Turisme de Catalunya en el moment de la publicació d'aquest Decret no han d'adaptar-se a les noves mides i requisits tècnics previstos, excepte que vulguin canviar de grup, modalitat, categoria o capacitat, en el supòsit que l'incrementin.

Els hostals o pensions d'una estrella autoritzats amb anterioritat al Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, poden utilitzar aquesta classificació. S'han de reclassificar com a hostals o pensions, segons el present Decret, tots aquells que realitzin qualsevol canvi de capacitat o estructura.

Pel que fa als nous serveis previstos, aquests han de ser de prestació obligatòria per a tots els establiments d'allotjament turístic.

Disposició transitòria segona
Establiments de turisme rural

Els establiments de turisme rural inscrits en el Registre de Turisme de Catalunya amb anterioritat a l'entrada en vigor del present Decret només estan obligats a adaptar-se als requisits tècnics previstos en el present Decret quan sol·licitin un augment de la capacitat o una ampliació de les instal·lacions.

Els establiments autoritzats per l'Administració turística amb anterioritat al Decret 313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural que ultrapassin el nombre de places dins la mateixa edificació, no estan sotmesos a aquesta limitació, excepte que es vulgui produir un canvi de titularitat. En cap cas podran ampliar-ne la capacitat.

Els establiments inscrits en el Registre de Turisme de Catalunya amb anterioritat al Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, que tinguin un restaurant autoritzat en la mateixa edificació, poden mantenir les places autoritzades, però no poden incrementar-ne en cap cas la capacitat.

Disposició transitòria tercera
Sistema català de qualitat per a guies de turisme

Les persones que disposen d'habilitació de guia de turisme atorgada o reconeguda per l'Administració de la Generalitat poden sol·licitar adherir-se al sistema català de qualitat turística a través del model corresponent a la seva tipologia d'activitat.

Disposició transitòria quarta

Processos

Als efectes del compliment dels processos interadministratius que preveu aquest Decret, mentre no es realitzin les integracions entre els diferents sistemes d'informació previstos a la FUE, les trameses de comunicació entre els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat de Catalunya necessàries per a la plena legalització de les empreses, establiments i activitats turístiques s'han d'efectuar preferentment a través de l'extranet de les administracions públiques catalanes (plataforma EACAT), gestionada pel Consorci Administració Oberta de Catalunya

Disposició transitòria cinquena
Comissió local de gestió del Fons

Els ens locals han de constituir les respectives comissions local de gestió del Fons en el termini màxim d'un any d'ençà l'entrada en vigor del present decret.

Disposició transitòria sisena
Inscripció en el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic

Les persones i entitats diferents de les administracions públiques que formen part de la Taula del Turisme disposen d'un any a comptar des de l'entrada en vigor del present Decret per inscriure's en el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, regulat pel Decret 171/2015, de 28 de juliol, sobre el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic. En cas d'incompliment, seran cessades pel conseller o consellera del departament competent en matèria de turisme.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les normes següents:

- Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic.
- Decret 66/2014, de 13 de maig, de regulació dels Serveis d'Informació, Difusió i Atenció Turística de Catalunya.
- Decret 46/2010, de 30 de març, pel qual es crea la Comissió Interdepartamental de Turisme.
- Decret 52/1997, de 4 de març, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria turística.
- Decret 161/2013, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Fons per al Foment del Turisme.
- Ordre EMO/418/2012, de 5 de desembre, d'estructuració del sistema català de qualitat turística.
- Decret 420/2011, de 20 de desembre, de creació de la Taula de Turisme de Catalunya.
- Ordre de 27 de març de 1979, per la qual es crea el Registre General d'Empreses i Activitats Turístiques.
- Annex a l'Ordre de 27 de març de 1979, per la qual es crea el Registre General d'Empreses i Activitats Turístiques no reglamentades.
- Ordre EMO/219/2012, de 16 de juliol, de delegació de competències sancionadores en matèria de turisme del conseller d'Empresa i Ocupació en el director o directora general de Turisme.
- Ordre de 19 de desembre de 2000, de derogació de l'article 10.2 de l'Ordre d'11 de juliol de 1986, per la qual s'estableixen els requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings.
- Decret 276/1991, de 25 de novembre, pel qual es regulen les empreses dedicades al lloguer d'habitacions en cases particulars amb motiu dels Jocs Olímpics Barcelona'92.
- Decret 277/1991, de 25 de novembre, pel qual s'estableixen els requisits mínims de funcionament dels vaixells com a allotjaments turístics amb motiu dels Jocs Olímpics Barcelona'92.
- Articles 13, 14, 17, 19, 22, 23 i 24 del Decret 235/1994, de 26 de juliol, pel qual es regulen i s'adeqüen, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els procediments reglamentaris que afecten les matèries de la competència del Departament de Comerç, Consum i Turisme.
- Ordre d'1 de març de 1989, per la qual es desplega el Reglament d'agències de viatges.
- Article 1 del Decret 210/1995, d'11 de juliol, pel qual es modifica el Decret 168/1994, de 30 de maig, de reglamentació de les agències de viatges.
- Aquest Decret deixa sense efecte l'Acord GOV/79/2012, de 24 de juliol, pel qual es delega la competència sancionadora del Govern de la Generalitat en matèria de turisme en el conseller o consellera d'Empresa i Ocupació i la Resolució EMO/1472/2012, de 16 de juliol, de delegació de competències sancionadores de la

directora general de Turisme en els directors o directores dels Serveis Territorials del Departament d'Empresa i Ocupació a Girona, Lleida, Tarragona i les Terres de l'Ebre i en el subdirector o subdirectora general d'Ordenació Turística.

DISPOSICIÓ FINAL

Els models i distintius aprovats amb anterioritat a aquest Decret se subjecten plenament a les determinacions d'aquest.

Barcelona, 28 de juny de 2016

Carles Puigdemont i Casamajó
President de la Generalitat de Catalunya

Jordi Baiget i Cantons
Conseller d'Empresa i Coneixement

Annex 1
Requisits tècnics mínims dels establiments hotelers

	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							PENSI Ó
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	
Entrada servei	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			
Entrada independent	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Ascensor de servei (no es computen les plantes subterrànies)															
Des de 2 nivells	X	X						X	X						
Des de 3 nivells			X	X						X	X				
Des de 4 nivells					X							X			
Ascensors															
a partir de 2 nivells (1 pis o més)	X	X						X	X						
a partir de 3 nivells (2 pisos o més)			X	X	X					X	X	X			
Des de 4 nivells (3 pisos o més)						X	X						X	X	X
Salons i zones comunes (superfície mínima en m ² per plaça de vestíbuls, salons, menjador, bars, sales privades, gimnàs, etc.,)															
	2,5	2,5	2	2	1,5	1,2	1	2,5	2,5	2	1,5	1,2	1	1	0.60
Bar amb superfície mínima de	2,5	2,5	2												
Climatització en zones comunes	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X		
Climatització en habitacions	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X		
Calefacció en habitacions							X							X	X
Telèfon d'ús general	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Serveis sanitaris en espais comuns	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Superfície mínima en metres quadrats de recepció o vestíbul	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	6
Televisió a les habitacions apartaments o estudis	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			
Servei de comunicació amb el propi establiment a les habitacions, apartaments o estudis	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
Servei d'esmorzars	X	X	X	X	X	X	X	X							
Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	X	X	X					X							
Servei de bar	X	X	X	X	X			X	X	X					
Servei de menjador	X	X	X	X				X							
Informació turística de la localitat i de la zona	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
Productes d'higiene personal (I): sabó de mans i sabó de dutxa*	X	X	X	X	X			X	X						
Productes d'higiene personal (II): raspall de dents, pasta dentífrica,	X	X						X							

En els hotels-apartament les unitats d'allotjament que siguin únicament habitacions les superfícies són les corresponents a la modalitat hotel.

Sense reduir els metres quadrats reglamentaris es pot reordenar la distribució de l'habitació, apartament o estudi, incloent-hi habitació, vestíbul d'entrada, salons, banys i altres elements, sempre que es considerin 1,5m² addicionals en la suma dels elements.

En la modalitat hotel, les habitacions amb terrasses de superfície mínima d'1,20 m² poden computar el 25% de superfície de la terrassa com a superfície d'habitació. Així mateix, les terrasses més grans de 3m², podran computar com a màxim un 15% del total de la superfície de l'habitació amb un màxim d'1m² per terrassa.

	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							p	
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic		
Nombre de grans suites mínim	1															
Saló gran suite (superfície mínima en m ²)	20															
Nombre de suites mínim	5%	5%														
Saló suite (superfície mínima en m ²)	12	12														
Junior suites mínim	10%															
Saló junior suite (superfície mínima en m ²)	8															

La superfície mínima del saló de la/les suite/s d'un hotel de categoria inferior a cinc estrelles ha de ser mínim de 12m². La superfície mínima del saló de la/les junior suite/s d'un hotel de categoria inferior a Gran Luxe ha de ser mínim de 8m².

Banys de les unitats d'allotjament

Totes les unitats d'allotjament d'hotels i pensions han de disposar de bany dins l'habitació

	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							P
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	
Bany gran (mínim)	75%	75%	75%	75%	75%	50%	25%	per quatre places i per cada quatre places addicionals							
Superfície útil mínima m ²	5	5	4,5	4,5	4	3,5	3,5	5	5	4,5	4,5	4	3,5	3,5	
Superfície recinte dutxa del bany gran en m ² (mínim)	1.20	1.20	1.20	1.10	1.00	0.90	0.80	1.20	1.20	1.20	1.10	1.00	0.90	0.80	0,8
Longitud mínima banyera bany gran	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	
Bany petit	25%	25%	25%	25%	25%	50%	75%	un d'addicional per fraccions inferiors a quatre places							100%
Superfície útil mínima m ²	4	4	3,5	3,5	3	3	2,5	4	4	3,5	3,5	3	3	2,5	2,5
Banys de les habitacions quàdruples	6	6	5,5	5,5	5	4,5	4,5								3,5

A les unitats d'allotjament inferiors a quatre places (apartaments i estudis) els són aplicables els percentatges de banys grans i petits establerts per a la modalitat hotel

Els banys han de disposar almenys de dutxa o banyera, rentamans i inodor, excepte els banys de les habitacions quàdruples, que han de disposar almenys de banyera, rentamans i inodor

	APARTAMENT							ESTUDI						
	GL	5	4 S	4	3	2	1	GL	5	4 S	4	3	2	1
Estar menjador	15	12	12	11	10	9	9	25	25	24	23	21	19	19
Superfícies mínimes útils en m ² sense comptar passadís d'accés.								Superfícies mínimes útils en m ²						
Cuina	X	X	X	X	X	X	X	Àrea comuna per estar-menjador-cuina-dormitori.						
4m ² superfície útil mínima														
Pot incorporar-se a l'estar-menjador dels apartaments i estudis. Ha de disposar de ventilació directa o forçada obligatòria								Els estudis tenen una capacitat de 2 places exclusivament						

La porta d'accés al bany dels apartaments o estudis, en cap cas pot donar a la zona de la cuina i/o menjador.

Totes les portes d'accés a la unitat d'allotjament han de tenir una amplada mínima de 0,80 metres i l'alçada mínima transitable de l'habitació ha de ser de 2,50 metres excepte els banys que han de tenir una alçada mínima de 2,20.

En el cas d'haver cobertes inclinades, no es computa com a superfície útil l'alçada inferior a 1,50m.

Les suites o habitacions amb saló del grup hotels poden disposar d'una petita cuina o similar, sempre que quedi situada en un espai independent de l'habitació o del saló, i la seva superfície no es pot comptabilitzar com a superfície del saló o de l'habitació.

En el cas de rehabilitacions integrals d'edificis o de rehabilitacions d'edificis catalogats o d'interès historicoartístic (segons catàleg nacional i/o municipal), en els quals els elements estructurals a conservar condicionin les superfícies de les habitacions, un 20% d'habitacions, com a màxim, poden tenir 0,50m² menys de superfície, sempre que la resta d'unitats la tinguin incorporada, a efectes de compensació global.

Requisits mínims del mobiliari i instal·lacions per totes les unitats d'allotjament:

- a) Habitacions de dormitori:
 - 1 llit (individual 90x190 cm / doble 135x190 cm)
 - Mobiliari auxiliar al costat del llit
 - Armari o espai per desfer la roba, amb capacitat suficient per a les persones usuàries.
- b) Sala estar-menjador: Taula, butaques i cadires en quantitat suficient per a les persones usuàries.
- c) Cuina:
 - Coberts, parament i llenceria proporcional al nombre de persones usuàries.
 - Utensilis necessaris per a l'elaboració de menjar.
 - Aparell de cocció amb un mínim de 2 focs.
 - Microones.
 - Aigüera.
 - Frigorífic

Annex 2
Requisits tècnics mínims dels establiments de càmping

SUPERFÍCIES				
Unitat d'acampada	5	4	3	2
Superfície mínima	90 m ²	70 m ²	60 m ²	45 m ²
A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o persona usuària sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, la persona usuària ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment				
Altres unitats amb capacitat màxim de 2 persones proveïdes de tenda de tipus canadenc sense vehicle o amb moto				
Superfície mínima	40m ²	25m ²	22m ²	-
% màxim del total d'unitats	10%	10%	10%	-

SERVEIS	5	4	3	2
Recepció	X	X	X	X
Establiment de restauració	X	X	X	X
Sala de reunió amb TV	X			
Sala amb jocs de taula	X			
Disponibilitat jocs de taula		X		
Sala de cures i primers auxilis	X			
Sala de cures		X		
Supermercat o espai venda de queviures *	X	X		
Espai destinat a la venda de queviures *			X	
*No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping existeix aquesta oferta				

SERVEIS HIGIÈNICS	5	4	3	2
Cada bloc destinat a serveis higiènic dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons				
Lavabos per unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg	1 cada 6 unitats	1 cada 10 unitats	1 cada 14 unitats	1 cada 17 unitats
Amb una separació mínima entre ells de 50 cm i dotats amb aigua calenta contínuament				
Dutxes en cabines individuals de superfície mínima	1,50 m ²	1,30m ²	1,20m ²	-
Número de dutxes per unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg	1 cada 10 unitats	1 cada 14 unitats	1 cada 17 unitats	1 cada 20 unitats
Dotades amb aigua calenta contínuament. Hi ha d'haver un parament de separació entre el plat de la dutxa i el lloc de penjar la roba				
Número d'evacuatoris tipus tassa per cada unitat d'acampada que no en disposi	1 cada 7 unitats	1 cada 10 unitats	1 cada 12 unitat	1 cada 14 unitats
Els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari				
Miralls a sobre de tots els lavabos	X	X	X	X
Prestatges als lavabos	X	X		
Tovallolers als lavabos	X	X		
Penjadors als lavabos	X	X	X	X
Prestatges a les dutxes	X	X		
Penjadors a les dutxes	X	X	X	X
Penjadors als evacuatoris	X	X	X	X
Endolls al costat de tot els	X	X	X	X

lavabos				
Número de safareigs per cada unitat d'acampada	1 cada 20 unitats	1 cada 30 unitats	1 cada 45 unitats	1 cada 45 unitats
Amb una separació mínima entre ells de 50 cm tots dotats amb aigua calenta contínuament i prestatges per deixar la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores aquestes poden ser de pagament i cadascuna d'elles pot substituir 4 safarejos				
Número d'aigüeres per unitats d'acampada	1 cada 20 unitats	1 cada 30 unitats	1 cada 35 unitats	1 cada 35 unitats
Amb prestatges per deixar els plats i altres estris				
Preses d'aigua potable. Distància a la unitat d'acampada	35 m ²	50m ²	60m ²	80m ²
Han d'estar pavimentades en un radi de 2m i dotades del corresponent desguàs				
Endolls amb caixa de protecció a cadascuna de les unitats d'acampada en com a mínim	100% unitats	35% unitats	-	-
Arbres per fer ombra en una superfície mínima de la zona destinada a acampada	50%	35%	25%	-
Parc infantil	X	X	-	-
Amb aparells i instal·lacions i espai amb superfície proporcional a la capacitat del càmping				
Piscines	X	X	-	-
Una per a infants i una altra per a persones adultes, que reuneixin les condicions pròpies de les piscines d'ús públic, amb mobiliari necessari per al seu gaudi				
Pista de tennis de dimensions reglamentàries **	X			
Zona delimitada per a la pràctica de jocs o esports		X		
** Es pot dispensar la seva existència sempre que vingui compensada per un altre tipus d'instal·lació per a l'esplai (minigolf, bàsquet, etc...)				
Servei telefònic suficient	X	X		
Servei de bugaderia i planxa	X			
Servei de rentat de cotxes	X			
Servei de seguretat diürna i vigilància nocturna	X			
Servei de vigilància		24h	En horari de recepció	En horari de recepció
Servei de caixa forta	X	X	X	X
Servei de recollida i distribució diària de correspondència	X	X	X	X
Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment				
Servei de premsa i internet	X	X		
Horari d'atenció de recepció	8h a 23h	9h a 21h	9h a 20h	9h a 20h
Les persones recepcionistes han de conèixer el català i castellà obligatòriament, i a més, dos idiomes estrangers com a mínim				
Personal de neteja	X	X	X	X
D'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat				
Guardes durant les 24 hores en nombre suficient	X			
Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que els identifiqui davant les persones usuàries	X	X	X	X

Annex 3

Requisits tècnics mínims dels establiments de turisme rural

1. Masies i cases de poble compartides

GENERALS	Calefacció a totes les habitacions i estances comunes
	Mobiliari suficient i en bon estat de conservació
	Cambra de bany a cada habitació
	Alçada mínima en metres de la superfície transitable de totes les estances, llevat del bany, ha de ser de 2,50 metres. Excepcionalment, poden ser inscrits tot i que no compleixin amb l'alçada establerta quan les característiques d'interès històric o arquitectòniques de d'edificació així ho aconsellin
	Telèfon, llevat que per la situació geogràfica de l'establiment la seva instal·lació comporti una despesa desproporcionada, motiu pel qual es pot eximir el compliment d'aquest requisit
	Menjador per a ús exclusiu de les persones usuàries amb capacitat màxima coincident amb el nombre de places habilitat. La superfície útil de la sala d'estar ha de ser de 18 m ² fins a sis places i s'ha d'incrementar 1 m ² més per cada plaça, i ha de comptar amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament

BANYS	Compost de banyera o dutxa, rentamans i inodor
	Un endoll al costat de cada rentamans
	Un petit armari o prestatge per poder desfer els estris de neteja personal
	Terres totalment pavimentats. Així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat
	Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta
	La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50m ²

HABITACIONS DORMITORI	Superfície			
	Individual 8m ²	Doble 12 m ²	Triple 14 m ²	Quàdruple 16m ²
	Ventilació directa a l'exterior			
	Mobiliari indispensable		Llits individuals d'amplada mínima de 0,90m, o dobles d'1,35m	
			Tauleta de nit	
			Cadira	
			Armari	
			Punt de llum amb interruptor al costat del llit	

2. Masoveries i cases de poble independents

GENERALS	Calefacció a totes les habitacions i estances comunes
	Mobiliari suficient i en bon estat de conservació
	Cambra de bany a cada habitació
	Alçada mínima en metres de la superfície transitable de totes les estances, llevat del bany, ha de ser de 2,50 metres. Excepcionalment, poden ser inscrits tot i que no compleixin amb l'alçada establerta quan les característiques d'interès històric o arquitectòniques de d'edificació així ho aconsellin
	Telèfon, llevat que per la situació geogràfica de l'establiment la seva instal·lació comporti una despesa desproporcionada, motiu pel qual es pot eximir el compliment d'aquest requisit
	Menjador per a ús exclusiu de les persones usuàries amb capacitat màxima coincident amb el nombre de places habilitat. La superfície útil de la sala d'estar ha de ser de 18 m ² fins a sis places i s'ha d'incrementar 1 m ² més per cada

	plaça, i ha de comptar amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament
	Rentadora
	Estris de neteja a disposició de les persones usuàries

BANYS 1 per cada 4 places o fracció	Compost de banyera o dutxa, rentamans i inodor
	Un endoll al costat de cada rentamans
	Un petit armari o prestatge per poder desar els estris de neteja personal
	Terres totalment pavimentats. Així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat
	Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta
	La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50m ²

HABITACIONS DORMITORI	Superfície			
	Individual 8m ²	Doble 12m ²	Triple 14m ²	Quàdruple 16m ²
	Ventilació directa a l'exterior			
	Mobiliari indispensable		Llits individuals d'amplada mínima de 0,90 m, o dobles d'1,35m	
			Tauleta de nit	
			Cadira	
			Armari	
		Punt de llum amb interruptor al costat del llit		

SALA MENJADOR	D'ESTAR	Superfície mínima de 18 m ² fins a 6 places
		Per cada plaça s'ha d'incrementar 1m ² més
		Seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament

CUINA	Ha de disposar d'aigua freda i calenta
	Dos focs (com a mínim)
	Microones o forn
	aigüera
	Elements auxiliars
	Paraments
	Utensilis necessaris per a la preparació d'aliments
	Llenceria
	Frigorífic d'una capacitat mínima de 145 litres
	Campana amb extracció mecànica de fums
Ventilació suficient	

Annex 4
Requisits tècnics mínims dels establiments d'hostalatge

ESTABLIMENTS D'HOSTALATGE	
Accés independent si l'edifici admet l'ús residencial privat	X
Calefacció a tot l'establiment	X
Telèfon d'ús general o wifi	X
Serveis sanitaris en espais comuns	X
Mobiliari per desfer efectes personals. Adient, sota clau amb dimensions suficients (maleta de cabina, motxilla) i situat al dormitori o zona comuna	X
Rentadores i assecadores per a ús dels clients, safareig i estenedors	X
Cuina per a ús dels clients	X
Informació turística	X
Una presa de corrent, amb indicació de voltatge, per plaça, a disposició dels clients, usable des del propi llit. A més les dels blocs sanitaris	X
Recepció	X
Zones comunes, superfície mínima per plaça en m ² amb un mínim de 30 m ²	0,75

Les cuines disposaran com a mínim de: placa vitroceràmica, forn microones, nevera, pica i estris de neteja. Haurà de disposar d'un sistema d'extracció de fums.

Si al mateix edifici, o agrupació en entorn rural, hi ha un restaurant o bar del mateix titular, podrà comptar-se la superfície del seu menjador com a part de les zones comunes si, fora de les hores dels àpats, no s'obliga als hostes a realitzar cap consumició.

La sala ha de disposar de mobiliari adient pel seu ús, que ha de permetre el consum d'aliments propis.

Dormitoris	
Alçada mitja	2,5 m.
Identificació dels dormitoris i les places	X
Superfície mínima del dormitori	7 m ²
A dormitoris de menys de 10 m ² no s'hi poden instal·lar lliteres	X
Màxim de dormitoris de menys 10 m ²	40%
Superfície mínima per llit o llitera	4 m ²
Espai lateral mínim entre lliteres	0,75 m.
Espai entre extrems de llits o lliteres	0,5 m.
Amplada del passadís de sortida de lliteres en paral·lel	1 m.
Distància mínima de la llitera superior al sostre	1 m.

Fins a 2,25 m. d'alçada només s'hi poden instal·lar llits, a 2,50 m. lliteres. A mansardes només llits entre alçades d'1,90 m. i 2,50 m. i lliteres en punts en alçades compreses entre 2.25 i 2.50. En cas d'haver-hi cobertes inclinades, no computa com a superfície útil l'alçada inferior a 1,50 m.

La superfície dels banys o blocs sanitaris situats en dormitoris no computaran com a superfície dels mateixos. Es permet prescindir de la separació mínima en un dels costats i als extrems de les lliteres si s'adopten sistemes que garanteixin físicament la intimitat i la higiene, sense que es puguin formar blocs de més de quatre lliteres.

Mobiliari dels dormitoris	
Espai suficient al costat del llit o llitera per objectes freqüents	X
Llits de 0.90x1.90 m com a mínim	X
Barres de protecció i escala lateral fixes	X
Llum de nit	X
Matalàs amb funda, coixí, manta, llençol de sota i funda de coixí inclòs en el preu	X

Serveis higiènics	
Places per inodor	10
Places per rentamans	6
Places per dutxa	10
Un mirall per rentamans	X
Un prestatge, o espai suficient, per rentamans	X
Un penjador per rentamans	X
Un penjador per dutxa	X
Un endoll per rentamans (amb indicació de voltatge)	X

Les cambres de banys o blocs sanitaris que estiguin situats en dormitoris seran d'us privatiu dels usuaris del dormitori en que s'ubiqui. En cas que el nombre d'elements sanitaris sigui inferior al mínim per plaça que s'estableix, la diferència es podrà computar als blocs sanitaris situats a zones de lliure accés.

Les plantes amb algun dormitori sense cambra de bany o bloc sanitari hauran de disposar de bany o bloc sanitari col·lectiu.

No es computaran els serveis higiènics situats en edificis diferents dels dormitoris.

Si les dutxes no són en cabines amb porta opaca i balda, els blocs o zona de dutxes s'hauran de separar per sexes.

Annex 5 Barems de qualitat

Els establiments que no compleixin amb els requisits tècnics de superfícies per a una categoria superior a la que disposen en un 20% com a màxim de les unitats d'allotjament, poden obtenir-la sempre que sumin els punts de serveis següents:

- a) De 1 estrella a 2 estrelles: 50 punts de la columna 1
- b) De 2 estrelles a 3 estrelles: 40 punts de la columna 2
- c) De 3 estrelles a 4 estrelles: 35 punts de la columna 3
- d) De 4 estrelles a 4 estrelles superior: 28 punts de la columna 4
- e) De 4 estrelles superior a 5 estrelles: 15 punts de la columna 4s
- f) De 5 estrelles a Gran Luxe: 15 punts de la columna 5

El servei 23 quan es presti en unes instal·lacions properes a l'allotjament, ha de tenir l'horari establert en aquestes.

		GL	5	4s	4	3	2	1
1	Dos tipus de coixins per dormir	0	0	0	3	4	5	5
2	Productes d'higiene personal: sabó de mans i sabó de dutxa*	0	0	0	0	0	0	3
3	Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)*	0	0	0	4	5	6	6
4	Productes d'higiene personal: colònia, llimes, <i>kit</i> de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)*	0	0	0	4	5	6	6
5	Assecador de cabell	0	0	0	0	4	5	5
6	Barnús i sabatilles	0	0	3	4	5	6	6
7	Servei de bar	0	0	0	0	0	0	5
8	Bar	0	0	0	0	4	5	5
9	Servei de menjador	0	0	0	0	0	5	5
10	Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	0	0	0	0	4	5	5
11	Servei d'habitacions 12 hores	0	0	0	0	0	4	4
12	Servei d'habitacions 24 hores	0	0	0	4	5	6	6
13	Mini bar	0	0	0	0	5	6	6
14	Servei de caixa forta	0	0	0	0	0	0	5
15	Servei de planxa de roba a l'habitació	0	2	3	4	5	6	6
16	Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions	0	2	3	4	5	6	6
17	Dues piques de rentamans en habitacions dobles	0	3	4	4	5	5	5
18	Evacuatori separat de la zona de bany al servei higiènic de l'habitació	0	3	4	4	5	5	5
19	Preparació de l'habitació per a dormir	0	0	0	0	2	2	2

20	Canals internacionals	0	0	0	0	3	4	4
21	Accés obert a Internet a tot l'establiment	0	0	0	0	0	5	5
22	Accés obert a Internet als espais comuns	0	0	0	0	0	4	4
23	Servei de gimnàs a l'establiment o a menys de 100 m	0	2	3	4	5	6	6
24	Piscina a l'establiment	0	5	5	5	5	5	5
25	Servei de piscina climatitzada a l'establiment o a menys de 100 m	0	5	5	5	5	5	5
26	Servei de sauna	0	3	3	3	3	3	3
27	Servei d'spa a l'establiment o a menys de 100 m	0	3	3	4	5	6	6
28	Servei d'estètica i/o perruqueria a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
29	Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment	0	0	0	0	3	3	3
30	Servei de bugaderia	0	0	0	0	0	3	3
31	Àrees de dotació especial (esportiva, aquàtica, recreativa)	0	3	3	4	5	6	6
32	Porter a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5
33	Grum a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5
34	Servei d'aparcament a l'establiment o a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
35	Servei d'animació diari	0	2	3	3	4	4	4
36	Servei mèdic a l'establiment	0	4	4	4	4	4	4
37	Servei de cangur o guarderia infantil	0	2	3	3	4	4	4
38	Distintiu de qualitat ambiental	0	5	5	5	5	5	5
39	Distintiu de qualitat turística o de gestió i certificacions de qualitat en disseny	0	5	5	5	5	5	5

*Els productes d'higiene personal s'han de posar a disposició de les persones usuàries en proporció al nombre de persones que s'allotgen en la unitat d'allotjament.

En el cas dels establiments de 4 estrelles i 3 estrelles que desitgin assolir una categoria superior són serveis d'obligat compliment els següents:

De 4 estrelles a 4 estrelles Superior

1. Dos tipus de coixins per dormir
3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, *kit* de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
8. Bar
10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat
12. Servei d'habitacions 24 hores
16. Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions
19. Preparació de l'habitació per a dormir

- 20. Canals internacionals
- 29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment
- 32. Servei de porter a l'establiment
- 33. Servei de grum a l'establiment

De 3 estrelles a 4 estrelles

- 1. Dos tipus de coixins per dormir
- 3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
- 4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, *kit* de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
- 5. Assecador de cabell
- 10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat
- 13. Mini bar
- 20. Canals internacionals
- 22. Accés obert a Internet als espais comuns
- 29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment

Annex 6

Requisits tècnics mínims de les oficines de turisme de la Xarxa d'oficines de turisme de Catalunya

-1 Imatge corporativa	1a Cat	2a Cat	3a Cat
1.1 Exhibir el distintiu de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya i disposar dels monòlits que estableix a aquest efecte el Manual bàsic de retolació exterior de les oficines de turisme de Catalunya	X	X	X
1.2 Disposar del rètol horitzontal que estableix a aquest efecte el Manual bàsic de retolació exterior de les oficines de turisme de Catalunya	X		

-2 Funcions	1a Cat	2a Cat	3a Cat
2.1 Realitzen reserves d'allotjament	X	X	
2.2 Tenen bases de dades d'informació turística	X	X	X
2.3. Oferir cursos de formació al personal tècnic en turisme que presta servei a les oficines de turisme adscrites a la Xarxa	X	X	X
2.4. Subministrament i intercanvi d'informació i eines de gestió	X	X	X
2.5. Organitzar i portar a terme, per si mateixa o en col·laboració amb altres agents, accions de promoció dels recursos turístics de Catalunya, especialment els del seu àmbit d'actuació	X	X	
2.6. Funció de dinamització econòmica i turística, per tal de promoure i executar, en cooperació amb altres agents socials i econòmics del territori, programes i mesures que afavoreixin l'impuls de l'activitat turística en el seu territori d'actuació	X		

-3 Personal i serveis	1a Cat	2a Cat	3a Cat
3.1. Garantir l'atenció al públic en dues llengües estrangeres, a més de les dues cooficials		X	X
3.2. Garantir l'atenció al públic en tres llengües estrangeres, a més de les dues cooficials	X		
3.3. Servei d'informació exterior 24 hores	X	X	
3.4. Sistema de gestió de la qualitat	X	X	
3.5. Telèfon, i connexió a Internet per a ús propi	X	X	X
3.6. Accés a Internet disponible per a les persones usuàries	X	X	X
3.7. Emprar el gestor estadístic del departament competent en matèria de turisme	X	X	X
3.8. Del personal que presti l'atenció al públic, almenys una persona ha de disposar del cicle de formació professional en l'especialitat de guia, informació i assistència turístiques, o bé el grau en turisme o equivalents.	X	X	X

-4 Característiques físiques	1a Cat	2a Cat	3a Cat
4.1. Espai d'atenció al públic	X	X	X
4.2. Magatzem de material	X	X	X
4.3. Superfície de l'oficina de turisme de 50 m2 com a mínim		X	
4.4. Superfície de l'oficina de turisme de 80 m2 com a mínim	X		
4.5. Monitor d'autoconsulta interior o exterior	X	X	
4.6. Espai de treball amb despatxos i sala de reunions	X	X	
4.7. Espai per a exposicions	X		
4.8. Zona de projecció audiovisual	X	X	
4.9. Àrea de mostra i venda de productes	X		
4.10. Accés a sanitaris públics	X		
4.11. Aparcament proper	X		

-5 Horari	1a Cat	2a Cat	3a Cat
5.1. Obertura tot l'any amb un mínim de set hores i mitja diàries, sis dies a la setmana. El dia de descans no pot coincidir en dissabte, diumenge ni festiu.	X		
5.2. Obertura mínima de Setmana Santa a octubre (ambdós inclosos) i en aquells períodes de màxima afluència, amb un mínim de sis hores diàries, sis dies a la setmana. El dia de descans no pot coincidir en dissabte, diumenge ni festiu.		X	
5.3. Obertura mínima de Setmana Santa a octubre (ambdós inclosos) i en aquells períodes de màxima afluència, amb un mínim de quatre hores diàries, cinc dies a la setmana. El dia de descans no pot coincidir en dissabte, diumenge ni festiu.			X